

B

17 වන කාණ්ඩය

2 වන කලාපය

සඳුද

1981 නොවැම්බර් 16

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝකිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය :

මෙහිදී ආරක්ෂක ආඥාපනත යටතේ ප්‍රකාශනය

බදුල්ල සුභසාධක සංගමය (සංස්ථාගත කිරීමේ) පනත් කෙටුම්පත :

පළමුවන වර කියවන ලදී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1982 [පළමුවන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීමේ—විවාදය ඉදිරිපසට ගෙන යන ලදී

මිල/කිලෝ/Price : 1.50

නැවැල් ගාස්තුව/තපාත් ධරණය/Postage : 1.50

B

1981

17

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

(ಸರ್ಕಾರ)

ಕರ್ನಾಟಕ

(ಸರ್ಕಾರ)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்எடக்கம்

சனாதிபதியினது செய்தி :

பொதுசனப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழான பிரகடனம்

பதுளை நலன்புரிக் கழக (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம் :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட முதலாம் நாள்] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் தொடர்கிறது

Volume 17

Monday

No. 2

16th November 1981

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE PRESIDENT

Proclamation under Public Security Ordinance

BADULLA SUBHASADHAKA SANGAMAYA (INCORPORATION) BILL

Read the First time

APPROPRIATION BILL, 1982 [First Allotted Day] :

Second Reading—Debate continued

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(பார்சா)
புதிதான பதிப்பு
(புதிதான பதிப்பு)
புதிதான பதிப்பு

புதிதான பதிப்பு
புதிதான பதிப்பு
புதிதான பதிப்பு
புதிதான பதிப்பு
புதிதான பதிப்பு

Monday
16th November 1981

Volume 17
No. 2

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)
OFFICIAL REPORT
(Unrevised)
PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE PRESIDENT
Proclamation under Public Security Ordinance
RADHULA SUBHASBHARATI SANGAMAYA (INCORPORATION) BILL
Read the First time
APPROPRIATION BILL, 1981 (First Allotted Part)
Second Reading—

පාර්ලිමේන්තුව

පාරාளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 නොවැම්බර් 16 වන සඳුදා

திங்கட்கிழமை, 16 நொவம்பர் 1981

Monday, 16th November 1981

[සු. ක. 16 ව පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කිසි කාර්යයකුම [අල් කජ් එම්. ඒ. බාකීර් මාර්කාර්] මුදාහැරුවේ ය.]

පාරාளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்லாஜ் எம். ஏ. பாகீர் மரகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 10 A.M. MR. SPEAKER [AL HAJ M. A. BAKEER MARKAR] in the Chair.

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලේ

සන්දේශය

சனாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE PRESIDENT

මහජන ආරක්ෂක ආඥපනත යටතේ ප්‍රකාශය

பொதுசன பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் பிரகடனம்

PROCLAMATION UNDER PUBLIC SECURITY ORDINANCE

කිසිකාර්යයකුම

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have received the following communication from His Excellency the President.

"No. IS/93.

Colombo, 16th November, 1981.

Hon. Mr. Speaker,

By Proclamation dated November 16, 1981, and made under section 2 of the Public Security Ordinance (Cap. 40), as amended by Act, No. 8 of 1959 and Law No. 6 of 1978, I have declared that the provisions of Part II of the aforesaid shall come into operation on November 17, 1981, throughout Sri Lanka.

2. In compliance with paragraph (4) of Article 155 of the Constitution, I do hereby communicate to Parliament that the reason for making the Proclamation as aforesaid is for the preservation of public order and the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

J. R. Jayewardene,
PRESIDENT.

Hon. Speaker of the Parliament,
Colombo."

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්

පාරාளுமன்ற அமர்வு

SITTINGS OF THE PARLIAMENT

එම්. මිත්සන් වි පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ක්‍රීඩා අමතීතුමා සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සාමිධයකුමා) (திரு. எம். விந்சன் ற் பெரேரா — பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும)

(Mr. M. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I move.

"That notwithstanding the Resolution of the Parliament agreed to at its sitting on Thursday, 12th November, 1981, this Parliament at its rising this day do adjourn until 9 a.m. on Tuesday, 17th November, 1981; that the hours of sitting that day shall be 9 a.m. to 1 p.m.; 2 p.m. to 4 p.m. and 4.30 p.m. to 8.30 p.m.; at 8 p.m. paragraphs (5) and (6) of Standing Order No. 7 shall operate; and at 8.30 p.m. the Speaker shall adjourn the Parliament without question put."

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අන්තඃ කල්ල)

(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல) (Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

We just want to find out whether according to this Motion we are going to have the usual half hour adjournment from 8 to 8.30 p.m.

කිසිකාර්යයකුම

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I could not follow you.

லக்ஷ்மன் லக்ஷமன் ஜயக்கொடி
(**திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி**)
(**Mr. Lakshman Jayakody**)
Are you going to have the half hour adjournment between 8 and 8.30 p.m. ?

கட்சியினர்

(**சபாநாயகர் அவர்கள்**)
(**Mr. Speaker**)

The adjournment is at 8 o'clock.

புல்தய விவாத டீன், ஸபா பரிமேன விவ.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

பேர்தொடிகை மன்றத்தினர்

பணியை கெடுப்பதற்கு

தனி அங்கத்தினர் சட்டமூலம்

PRIVATE MEMBERS' BILLS

பட்டினம் ஸபாநாயகர் சங்கமாயா (சங்கமாயா கமிட்டி) பணியை கெடுப்பதற்கு

பட்டினம் நலப்பணிக் கழகத்தைக் (கூட்டிணைப்பு) சட்டமூலம்

BADULLA SUBHASADHAKA SANGAMAYA
(INCORPORATION) BILL

வி. சி. இ. லோகூபந்தராஜன்
(**ஹபுதலே**)

(**திரு. டபிள்யூ. ஜே. எம். லோகூபந்தராஜன்—ஹபுதலே**)

(**Mr. W. J. M. Lokubandara—Haputale**)
On behalf of the hon. Member for Badulla I move,

“That leave be granted to introduce a Bill to incorporate the Badulla Subhasadhaka Sangamaya.”

ஆல்பர்ட் டி சில்வா (**கம்புரூபிதியா**)

(**திரு. அல்பர்ட் டி சில்வா—கம்புரூபிதியா**)

(**Mr. Albert de Silva—Kamburupitiya**)

பிணியை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

அனுமதித்தார்.

seconded.

புல்தய விவாத டீன், ஸபா பரிமேன விவ.

பணியை கெடுப்பதற்கு சீர்திருத்தப் பட்டினம் கமிட்டி டீன், சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன், சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன்.

பட்டினம் கமிட்டி டீன் 47(5) வது பட்டினம் கமிட்டி டீன், சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன், சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன்.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இதன்படி, சட்டமூலம் முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டு அச்சிடப்படக் கட்டளைபிடிப்பட்டது.

சட்டமூலம், நிறைக்கட்டளை இல. 47(5) இன்படி, சமூகசேவைகள் அமைச்சருக்கு, அறிக்கை செய்து அனுப்புவதற்காகச் சாட்டப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read the First time, and ordered to be printed.

The Bill stood referred, under Standing Order No. 47 (5), to the Minister of Social Services for report.

பின்புறப் பணியை கெடுப்பதற்கு, 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982

APPROPRIATION BILL, 1982

கல் தலை டீன் விவாதம் கமிட்டி டீன் பிணியை கெடுப்பதற்கு சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன், சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன் [தொடரிலே 12.]

“பணியை கெடுப்பதற்கு சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன், சீர்திருத்தக் கமிட்டி டீன்.”—[**ஆர். சி. டி. டி. டி. டி.**]

புல்தய விவாத டீன், ஸபா பரிமேன விவ.

ஒத்திப்போடப்பட்ட விவாதம் மீளத் தொடங்குதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது. வினா—[12, நொவம்பர்]

“சட்டமூலம் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படுமா” [திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்]

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[12th November.]

“That the Bill be now read a Second time”. [Mr. R. J. G. de Mel.]

Question again proposed.

கலிபோர்னியா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I would like the House to know that in the matter of the distribution of the time for the debate, 31 hours have been allotted for the Government Members and 18 hours for the Opposition Members. How that time should be distributed among the Government Members and the Opposition Members is a matter for the leaders to consider and let me know.

On the final date of the discussion the votes will be counted at 8 p.m. The Hon. Minister of Finance will start his reply at 7 p.m. on that day.

சுட். சீ. சி. டி. டி. மெல் (இடல் ஹைஸ் ஸ்பீக்கர்)

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்—நிதி, அமைப்பு மற்றும் திட்ட அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel—Minister of Finance and Planning)

6 p.m.

கலிபோர்னியா

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You are taking two hours?

சுட். சீ. சி. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I may. But round about 6 p.m., I would like to start.

பு. ஊ. 10.6

சி. சி. சிவசிதம்பரம் மெல் (நல்லூர்)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)

(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

Mr. Speaker, it is my privilege to open the Debate on behalf of the Opposition on the occasion of the Fifth Budget presented by the Hon. Minister of Finance and Planning. As is customary, I wish to congratulate the Hon. Minister of Finance and Planning on a speech where he frankly told us and the country the parlous position of the sick economy of this country. While certainly congratulating

him on that, I do not think we can go on to congratulate him on the medicine he has prescribed for this sick economy.

Sir, introducing the 1979 Budget, the Hon. Minister of Finance and Planning said that the dark clouds were moving away and he was seeing a glimmer of light in the distance. The Hon. Leader of the Opposition said last year that he observed on that occasion whether the glimmer that we saw the glimmer of the dawn or the glimmer of the setting sun. I think today we are perfectly satisfied that we are in complete darkness as far as the economy is concerned.

On previous occasions, the Hon. Minister of Finance and Planning had devoted a fair amount of time to speak on the political problems of this country also, because I think it is difficult to separate the two, therefore he used to take a fair amount of time to discuss the political problems of this country. On this occasion he was merely content to refer to it almost in the penultimate stage of his speech, when he said that there can be no economic growth unless there is harmony, peace and so on.

I want to open my speech with the political problems, for two reasons. In the past we used to have what is known as a Debate on the Throne Speech or a Debate on the Policy Statement of the Government, which gave us an opportunity to state the political problems. That has been done away with, and therefore we have only the Budget Debate wherein we can state certain of the political problems. The second reason is, to us the political problem is a matter of life and death, not merely metaphorically but literally, as happened in the case of the hon. Member for Jaffna (Mr. V. Yogeswaran) and his wife, and as happened to the young man who was shot in the verandah of my office. Mr. Speaker, we have on the Floor of this House categorically stated what our ideal is to restore to our people the sovereignty they lost to the Portuguese—and that ideal we

[එම බලපෑම පරිදි වන්නා]

have stated in no unmistakable terms. Ideals cannot be changed the way one changes clothes. Therefore, we have reiterated that ideal quite often on the Floor of this House.

Mr. Speaker, this is nothing new either in this country or in other countries. I happened to read, "The History of Sri Lanka" by Professor K. M. de Silva, one of the fairly monumental works by him, and he says that in 1931, when a new Constitution was to be formulated in this country, Mr. H. A. P. Sandarasagara, who was a Member of the Legislative Council at that time, had said that if the proposals for constitutional reforms are not satisfactory, then Jaffna will become an Ulster. Professor K. M. de Silva has quoted this in his book "the History of Sri Lanka".

Therefore, this is nothing new, nor is it new in other countries. You can take Canada, you can take Wales and Scotland or a number of other countries, and you will find that national minorities, national groups, have staked their claims for sovereignty. But what is important is to see how the government of these countries have reacted to such demands. For instance, how has Canada reacted to this demand? They appointed a Task Force which went into the whole question and submitted a report. "The Parliamentarian", the very useful magazine published for the Commonwealth Parliamentary Association, of July 1979, gives in detail the report of the Task Force as to how to meet the demand of the people of Quebec in Canada for their sovereignty. Similarly, in Britain, White Papers have been presented as to how to deal with the problems of Wales and Scotland.

In our own country the Government, and particularly His Excellency the President, thought that the creation of District Councils was a

meaningful step towards decentralization. I am sorry to say that the District Councils are not taking off. One appreciates that a new institution of this nature certainly takes time to get moving, but when it is a matter of life and death, when a crisis situation is facing the country, we cannot solve political problems at leisure. We have to find quick solutions, we have to act quickly and immediately in order to solve problems.

I hope that the Hon. Prime Minister and His Excellency, who are at the moment engaging themselves in this matter, would find a way to get the District Councils working and set the District Councils off to a good start.

I see in today's papers that His Excellency had said that the District Councils cannot impose taxes, I think without the sanction of the Prime Minister. Nobody quarrels with that. But one must protest when not even five cents have been provided in this Budget for the District Councils to work.

I therefore do urge that the Government, which has said that this is a meaningful step towards decentralization, should, without waste of any more time, tackle the problem of District Councils and see whether in fact it is a meaningful step towards decentralization.

Mr. Speaker, I do not wish to speak any further on the political problems but I do wish to urge, please do not misunderstand our ideal. Other Governments have not reacted by saying, "We will hang people on the Galle Face Green or tie them to arecanut trees." They have reacted in much better ways, in much more reasonable ways. And that is the appeal I make to the Government on this

occasion.

Mr. Speaker, when the Hon. Minister of Finance walked in last Thursday with his Pandora's box, I saw a green ribbon around the box. I was intrigued, and I saw that the lobby correspondent of the "Daily News" too was intrigued, as to why the Hon. Minister was coming with the box with a green ribbon around it, because, knowing the Hon. Minister, I know that he does not carry his conscience on his shirt sleeve and therefore I did not see why he was carrying this green ribbon. But when I was listening to some of his tax proposals I knew that this was to reassure some of his Colleagues in the Front Bench, "I am still green, and therefore there is nothing to worry".

Mr. Speaker, I do not know, Sir, whether you watch TV. There was a show that was sponsored by Uni-Walkers called "The two Ronnies". I was reminded of that, Sir, when I listened to the speech of the Hon. Minister of Finance on certain matters.

Sir, when he came back from Tokyo he made a statement on the Floor of this House. Probably, after facing the difficulties he had with the people in Tokyo, he made a very useful speech on that occasion. This is what he said. He spoke of certain measures which might involve much more active use of fiscal and monetary measures designed to reduce the level of dependency on external borrowings and increase domestic saving", which "might involve further restrictions on domestic credit, further cuts in governmental expenditure, and, above all, the mobilization of substantial additional domestic resources by the imposition of higher taxes". He went on to say how the new rich, "the private sector and the affluent classes in Sri Lanka must realize that they are living on borrowed time. If we fail, they fail. Let them not be overwhelmed by too much self-greed, to make a quick, fast buck all the time".

Mr. Speaker, when he made this speech on the Floor of the House, some of us thought that his proposals in the Budget of this year were going to be a soaking of the rich. But what do we see? Undoubtedly, he has imposed some tax as a surcharge on income tax and a surcharge on wealth tax. But he went only half way. Why a surcharge, because we know that a surcharge is only for one year, unless he wants to repeat it in the following year? Why has he not straightaway imposed a higher tax on these people? Mr. Speaker, if you look at the amount of money that he hopes to make by these tax proposals, that is also significant. He hopes to make only Rs. 200 million on this surcharge on income tax and surcharge on wealth tax. From BTT—that would be the tax that would affect the average, ordinary man in this country—he hopes to make Rs. 1,298 million, and on cigarettes he hopes to get more than what he hopes to get from surcharge on income tax and wealth tax.

Mr. Speaker, he was speaking of dilemmas within dilemmas, problems within problems. But I think the only dilemma that I saw was that, faced with the task of having to maintain the same level of investment, faced with the task of having a Budget where not even one man should be thrown out of employment—because, although he did not use the words 'election year', we all know that 1982 is going to be a decisive year and therefore the level of investment has to be kept at the same level and not one man should be thrown out of employment—faced with that task and faced with the philosophy of the United National Party, he had to make a compromise. That was the dilemma that faced him, and he came up with the compromise where he merely scratched the so-called affluent sections but passed the entire burden on to the common man of this country through the BTT.

[உத. சிவசிதம்பரம் மனை]

Now he speaks of removing the tax holidays but gives them time till 1983. Many of the tax holidays will expire by 1983. So what is the use of saying, "I am going to withdraw the tax holidays in 1983", when in fact they will cease by 1983?

ஈர். டீ. ஜி. டி. டி. மெல் மனை

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

No new ones.

உத. சிவசிதம்பரம் மனை

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

The rich man in this country or any country knows his onions, he knows his Finance Ministers and their minds, and therefore this type of warning need not have been given.

Then he has not touched the Free Trade Zone, not even the Sri Lanka who has contributed for the factories in the Free Trade Zone. I can appreciate his not wanting to touch the foreigner, but why has he not touched the Sri Lanka man in the Free Trade Zone?

What is this Free Trade Zone? The Hon. Minister himself admist in the investment programme of his Ministry that only 10,000 jobs have been created over the last four years.

லலித் அதுலத்முடலி மனை (வேலூர் வ
நாடுவகை கிடுவது அமெரிசுவ)

(திரு. லலித் அதுலத்முடலி—வர் த்தக.

ஈப்பற்சேவை அமைச்சர்)

(Mr. Lalith Athulathmudali—Minister of Trade & Shipping)

That is not correct.

உத. சிவசிதம்பரம் மனை

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

That is what he says.

ஈர். டீ. ஜி. டி. மெல் மனை

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

What are you quoting from?

உத. சிவசிதம்பரம் மனை

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Your book which is in the Library.

ஈர். டீ. ஜி. டி. மெல் மனை

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

That was some time back. I have given you some recent figures.

உத. சிவசிதம்பரம் மனை

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Whatever the figure, it is a far cry from the one lakh of jobs you promised in the Free Trade Zone.

You spoke of technology. The two things you wanted to achieve by the Free Trade Zone were employment and technology. There is not much technology in operating a sewing machine! The large majority of factories that have been set up in the Free Trade Zone are garment factories. What has happened is that every year the Hon. Minister of Trade has to fly to the United States or West Germany and plead with them, "Please do not cut my quota." I quite appreciate the Hon. Minister's ability to have gone and persuaded those countries to keep the quotas on. But that is what he has to do; if he does not do that, then the forecast in the magazine "The South" would have come true, that many of the factories in the Free Trade Zone would have had to put up their shutters if the quotas were reduced. But you exempt them even from these taxes that you are imposing on the rest of the country.

I want to dwell on some general matters before deal with the fiscal proposals of the Budget. One matter that I want to deal with straight-away is the practice, which is now

becoming a habit, of leaving a certain gap in the Budget without it being financed. Last year you did it; this year you did it. This year you said that you have left Rs. 2,970 million unfinanced. Even in your foreign budget what do you say? Rs. 14,190 million or 66 per cent of the deficit, it is estimated, could be got from foreign sources. The Hon. Minister knows that there was a time, even during his own UNP Government of last time, when Ministers of Finance used to table, along with their budget proposals, a foreign exchange budget. The Hon. Wanninayake used to do it; the other Ministers used to do it. It was a foreign exchange budget which used to say how much we were going to get and how much we were going to spend. Now, how much money we are going to get from foreign sources has become a matter of guess! This is not a mere lapse on the part of the Hon. Minister of Finance to bridge the gap. I say, Sir, that you are taking away from the Parliament control of the finances of this country. This is one occasion when we can say what we have got to say about the finances of this country. By doing this sort of thing you are taking away the one control that Members of Parliament have over the finances of this country.

கே. ஜே. சி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. சி. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Surely, I cannot raise money without coming here?

பி. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

What was your foreign component last time in 1980? 15.9 per cent grants, 28.7 per cent long-term loans, and 41.7 per cent bank and trade credit—short-term credit undoubtedly. You yourself will know that since

1976 bank and trade credit had been coming down in percentage. Once against, in 1980, it shot up to 41.7 per cent. Therefore, Mr. Speaker, that is why we say that at the time of the Budget we must know how exactly you are going to bridge the gap. That is the one control we have.

The other matter I want to refer to is the complete absence of documents on which one has to undertake this debate. Mr. Speaker, the Central Bank Report is one year late! The report that we have today is the 1980 report, which came in April 1981. As for the monthly bulletins of the Central Bank, not only do they come late, they do not contain certain valuable, material data.

There is one question I want to ask the Hon. Minister of Finance. The Central Bank undertook a survey, the Central Bank Consumer Finance and Socio-Economic Survey of 1978. There was a very important matter, the distribution of income among the various groups in this country, which would have been shown in this survey. In the 1979 Annual Report of the Central Bank there is reference to it. Why is it that the 1980 annual report has absolutely no reference to that matter? In 1979, the report itself was not complete. One would have expected that there would be a full discussion on that matter in the 1980 annual report. For some reason, Mr. Speaker, the report makes no reference at all to that survey and to the report of that survey.

Take the question of the documents you have given to the IMF. Every foreign journalist has access to them. But why are we, the elected Members of this House on whose behalf you are negotiating with the World Bank, not given those documents? Why are they being kept away from us? The hon. Second Member for Harispatuwa asked the question in Parliament. I am sorry to see the hon. Deputy Minister of Finance and Planning sleeping today as he was sleeping, according to the papers, on the day that the Hon. Minister of Finance pre-

[එම. විවේචනාමය පරම් මහතා]

sented his Budget. The hon. Deputy Minister of Finance and Planning had not answered that question. Of course, he started saying, these are not the documents, these are not the papers and so on, but he never answered that question. Now, Mr. Speaker, I ask why is it that these documents are not tabled in this House? If every foreign journalist can have access to them, why is it that we are unable to have them? I have a lot of regard for the hon. Deputy Minister. He is one of those very genial persons, an honourable gentleman. But I do say that those questions have not been answered. I say, therefore, that the Central Bank can have an interim report in time for the Budget Debate—say, a ten month report, there is no difficulty at all—showing how the economy has fared, what is the trade balance and all those details, so that we can have a useful debate in this House.

I have known economists and economist professors, of this country, saying that they can get more information in London and Washington than in Sri Lanka on the economic situation of our country. I do ask that some documents, authoritative documents, giving the data be tabled in this House before we start the Budget Debate. For one thing, the Hon. Minister of Finance said that the rate of inflation is 18 per cent. according to the Central Bank. Now, in our experience as ordinary citizens certainly it is much more. We should know on what they based that figure. If it is the Central Bank figure, well, we should know on what that figure was based, so that we ourselves on our own can say whether that figure is correct or not.

The third matter that I want to refer to is this. The Hon. Minister of Finance, I thought very sentimentally, said, "I have many promises to keep before I go to sleep." Sir, I think, it is Pandit Jawharlal Nehru who quoted these words from Frost on the last

day of his life just before he went to bed. He never woke up. He had written this on his pad. I was wondering why the Hon. Minister of Finance was saying these words! No, Sir, I think the reason was that he had broken so many of the promises that he made last year that he had to say, "I have many promises to keep before I go to sleep." What did he tell us? We shall have financial control; we shall have financial discipline. What happened? He raised the level of recurring expenditure by 8 per cent., the level of the capital expenditure by 9 per cent., and I think the supplementary estimates he brought here amounted to something like Rs. 1825 million. What happened to the financial discipline that he spoke of? I am not blaming him alone; I think the other Ministers are also equally to blame. That is what he promised us and that is what happened. We all know that.

Mr. Speaker, a Budget Debate is not merely an examination of the figures, the proposals and so on, but it is really a review, if I may say so, of how the economy has fared in the last year. I think the Plowden Committee of the U.K. has said this about the Budget. The Budget is seen not as a simple balancing of tax receipts as against the expenditure but as a sophisticated process in which fiscal instruments are used to implement the economy. Looking at or regarding the Budget in that way and looking at it from any standard, I think, either from the standard of indebtedness or from the standard of foreign trade balance and deficits or balanced deficits or the performance of the various sectors—looked at it from any angle, the performance of the economy during the last year has been a dismal failure.

Let us first take indebtedness. If a private citizen was in the grip of debt that this country is in he would have gone to the bankruptcy court long ago and probably committed suicide. What is the position of our debt today? The foreign debt is Rs. 24,575,321,492. The domestic debt,

I think as at end of June 1981—this is in answer to a question in Parliament given by the Hon. Minister of Finance himself—is Rs. 30,996,791,296, making a grand total of Rs. 55,572,112,788. This, Mr. Speaker, represents a 300 per cent increase over the 1976 figures.

Mr. Speaker, I saw a very inspiring article in the Economic Review of the People's Bank about public debt by a gentleman called Dr. Fernando who, I think, is the Chairman of the People's Bank today and who was in the Central Bank at one time. He says, "Well, what is there to worry? Do not compare a country's public debt with a man's private debt!" He must be really worried only about foreign debts, but as far as the rest of it is concerned there is nothing much to worry! I do not know whether that was in time for the Budget, but anyway it is neither here nor there. But I do say that these astronomical figures of foreign and domestic debt are something that should worry every one of us. The Hon. Minister was certainly worried because he said so in 1977. If one may look at it in another way, the ratio of public debt to the gross national product was 72 per cent in 1979 and 84 per cent in 1980. Well, there are many other ways in which one can look at it and see the enormity of the problem.

The Hon. Minister quite often makes claim to the dubious reputation of being the most successful organizer of foreign resources in the history of foreign Ministers in this country. I think he has once said that the per capita aid to Ceylon is even bigger than that in Bangladesh, which, I think, Kissinger described as the "international bread basket". But, are we proud of this reputation? Are we proud that we are the best beggars in the world? Are we proud of the reputation that we are able to amass so much foreign resources?

What did the Hon. Minister of Finance himself say in June 1978? I am quoting from HANSARD of 6 June, 1978. This is what he says:

"It should be our endeavour to do without foreign aid as soon as we can. I will indeed die a happy man—"

Mark the words, Mr. Speaker,—

"only when I can state clearly to all the world that this country needs no foreign aid, that we can stand on our own feet and rely on our own efforts."

Sir, he is apparently encouraged by that gentleman David Hopper who likes these parts of the world—I see he comes here very often. Now, David Hopper—I am quoting from the Asia Week of 1.12.77—says, "To a country like Sri Lanka which knows how to help itself, we are prepared to give not twice but thrice." Of course, they sing a different tune now. But this is what he said in 1977 about the World Bank. Therefore, the Hon. Minister encouraged by that. Of course, the World Bank always keeps its creditor countries just below the nose level. It will not let you sink further, nor will it allow, you to come up. That has been what the World Bank has been doing to every creditor country, whether it be Jamaica, whether it be Indonesia, or whether it be Sri Lanka. Therefore, we went and borrowed and borrowed and borrowed—and today we find ourselves in a situation where we are indebted to such a large amount. Far from standing on our own feet, we today depend on foreign markets, we depend on foreign investment, we depend on the inflow of foreign aid and loans, we depend on the coming of tourists, we depend on the out-flow of migrant labour and the inflow of foreign earnings from that migrant labour. Far from standing on our feet, Mr. Speaker, succeeding generations are going to sink deeper and deeper into the quick sands of foreign debts.

Mr. Speaker the Hon. Minister seemed to say that there is nothing to worry because the repayment ratio is only 7.5 per cent, the danger signal is only 12 and therefore, although the amount is no huge, the repayment ratio is not so high and therefore he does not worry.

அ. சே. சீ. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

The ratio is 20 per cent.

பி. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

All right 20. Now it is 7.5, so there is nothing to worry! Surely, the Hon. Minister knows that today you are in the stage of the grace period of the loans that he had negotiated between 1977 to 1981, but when it comes to paying the other monies, particularly the monies he had borrowed from commercial banks and state credit institutions, he will not say the same thing. Therefore, Mr. Speaker, there is nothing to be happy about the ratio of 7.5 because that is the special situation today which is not going to last very long.

Mr. Speaker, what is the position of the domestic debt? The Hon. Minister has said that he will finance the deficit by raising Rs. 4,000 million on borrowings from the domestic non-banking sector, which means you will issue Treasury Bills, which means you will print money. That is what the Hon. Minister is going to do for 4,000 million rupees, to balance the deficit as far as the domestic debt is concerned.

அ. சே. சீ. டி. டி. மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I think you have made a mistake. Rs. 4,000 million is to be found through local loans, not from the non-banking sector, not by printing Treasury Bills.

பி. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Very well. On the issue of Treasury Bills, I do not want to repeat what so many on the Floor of this House has repeated quoting the Hon. Minister himself, His Excellency the

President and every member who has spoken on Budgets, all of you who have spoken from this side of the House on Treasury Bills have drawn the attention of the Government of that day to the dangers of Treasury Bills.

On the last occasion when the debate on the Budget was taking place, in reply to the speech of the Hon. Leader of the Opposition, I think the Hon. Minister of Trade and Commerce said, "Well, it is easy for these people who have not undertaken responsibility to say these things. You must be in office to know what it is." True Sir, but I am only quoting those words. Unfortunately the Hon. Minister of Trade and Shipping was never in the Opposition—I think he will never be—but I do say, Sir, that Members in the Opposition have said this a number of times including His Excellency the President when he was in the Opposition. Mr. Speaker, our inflation rate is high. People just cannot live on the incomes that they get. Are we going to put further burdens on them? That is all that I ask.

We have a duty to tell the country and the people how we are going to repay these loans particularly because of the adverse balance of payments and trade. In this connection I think I can do no better than to read from the Annual Report of the Central Bank for 1980 at page 60:

"After many years of rather disappointing performance, Sri Lanka's balance of payments turned positive in 1977 when both merchandise and current accounts recorded modest but welcome surpluses. Since then, the balance of payments again turned adverse when both merchandise and current accounts continued to register progressively rising deficits. The merchandise deficit in 1980 at Rs. 16,140 million (SDR 750 million) was however, the highest on record and represents a deterioration from the deficit of Rs. 7,288 million (SDR 362

million) recorded in the previous year. Although both services and transfers accounts showed larger surplus than in the previous year, the widened merchandise deficit was reflected in an equally large current account deficit."

Page 69 dealing with the same subject state—

"Sri Lanka's external reserves, both on a gross and net basis, registered a sharp decline in 1980. Gross assets dropped by Rs. 2,886 million (SDR 179 million). This was the first time since 1975 that the external reserves registered a decline. At the beginning of the year gross external reserves stood at an all time high of Rs. 9,652 million (SDR 475 million) but declined to Rs. 6,766 million (SDR 296 million) at the end of the year. Gross assets at the beginning of the year were adequate to finance approximately 3 1/2 months' imports estimated for the year 1980 but by the end of the year, gross reserves had fallen to a level that was sufficient to finance only two months' imports. The strained foreign exchange situation is brought into sharper focus when viewed from the adequacy of reserves to finance the projected imports for 1981."

Therefore you see Mr. Speaker, how adverse the trade balance is to us. We are today the best market for some of the industrialized countries. I have here a bulletin issued by the US Department of Commerce— "Foreign trends and their implications for the United States—August 1981—Sri Lanka.

For American exports Sri Lanka offers a growing market. Major development programmes, now coming on-stream and the Government's import liberalization measures enhance the opportunities for the sale of US products."

You see, Mr. Speaker, that we are today the best market for US industries, not only US industries but for all countries. Today, If you go to the market you see all the thrash that has come from every country; from Taiwan, Thailand, Hongkong, Singapore—yes, I will come to Singapore—from every possible country you get all the thrash which is being import-

ed to this country. In this situation the performance of our export sectors is something that we have to take very serious note of. I admit that we are a small country. We are not in a position to influence the world market prices and the world economy as we want, but have we done all that we should do in this matter? That is the question that one has to answer. Have we done all that has to be done? Last year our tea, rubber and coconut fetched better prices but because there was a drop in production we were not able to get the benefit of the increased prices in the world market. You cannot blame anybody for that. If our tea has not been looked after and if our coconut and rubber are not being produced, how can we blame the Arab countries, the OPEC countries or the world market? That is why, whilst conceding that we are a small country and there is not very much that we can do in the matter of influencing world prices and so on, I wish to ask, have we done our best. Have we done our optimum?

Sir, let us consider oil prices. True, we have no control over oil prices; and oil prices have been going up over the last two, three, four years. But have we done everything possible to conserve our oil? See our roads. It took me 20 minutes to come from Hulftsdorp Junction to Parliament this morning because of all the minibuses. [Interruption.] Anyway, Sir, have we done everything possible? I do not want to blame anybody. Surely, you know that today a file will not move from one office to another except in a car? All of us know it. A file will not move from one office to another unless a car is provided.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මෙන

(සී. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Does it move at all?

பி. சிவசிவசுந்தரன்

(திரு. எம். சிவசிவசுந்தரன்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

Maybe not! But if it does move it has to be by car.

Therefore, let us set our house aright. True, we have no control over the market prices of the world, but have we done everything possible to get the maximum out of what we can do? That, Sir, is all I am asking so far as this question is concerned.

Granting for the purpose of argument that in a fast developing country these things are bound to happen—that there will be indebtedness, adverse trade balances and so on—it is necessary at this stage to examine the question of development more closely. I believe that year before last when I said that the growth rate of 8.2 per cent in 1978 was probably a flash in the pan, the Hon. Minister of Trade and Shipping quipped back and said, "You will see many more flashes." [Interruption.] We saw staggering things in the period 1979-1980, but we did not see any more flashes.

What is this 8.2 per cent growth in 1978 and 5.8 per cent or 5.5 per cent in subsequent years. In what sectors has there been that growth? That is the question that has to be examined closely. The growth has been in construction, trade, transport and utilities, while in industry and agriculture the growth has been minimal. In even agriculture the growth has been largely due to paddy cultivation and not for any other, and even there the growth has been minimal. Even in industry—the Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs is here—the greater portion of the growth came from petroleum products, which means that we import the crude oil, refine it and sell it back. But in other industrial products we have failed. Well, are these the sectors in which you want to see a growth? How long are these sectors going to last? Consider construction

Are you going to construct dams and houses and so on for all time? Consider your transport. Everybody in this House knows that the minibuses that have come here are junk which have been reconditioned and sent here. How long are they going to last on our roads? Once they break down what do you hope to do?

These are not the sectors that are going to sustain your growth. What is the position in regard to industries. Year in and year out I have on the Floor of this House said that our local industries are going to the wall. We said that. Today what has happened, Sir? I will read the 1980 report once again, but I will come to it later.

So, the position is that our local industries have been very adversely affected by the so-called liberalization policies of the Government. Take the jaggery industry. There was a time when both in the South and in the North, jaggery was being manufactured on a fairly large scale. The quality of jaggery was improving from day to day, month to month, and year to year. What has happened to the jaggery factories? Every one of them, whether in the South or in the North, has closed down, with the result that you have had to import more sugar than you imported in 1976/77 and at a higher price. I do not want to speak of what happened to the 40,000 tons. That is a matter we will discuss in the Committee stage.

பி. சி. சி. கருணாரத்ன
சேவை (சமூக சேவை அமைச்சர்)

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—
சமூக சேவைகள் அமைச்சர்)
(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—
Minister of Social Services)

There has been an increase in the population.

புதி. சிவசுந்தரம்

(திரு. எம். சிவசுந்தரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

An increase in the population could have been met by the increase in jaggery. Jaggery would have been very good for the mother, for the pregnant mother. In fact jaggery is what our mothers used to give us when we were small children.

புதி. சிவசுந்தரம்

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

Sugar cane production last year went up by 43 per cent.

புதி. சிவசுந்தரம்

(திரு. எம். சிவசுந்தரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

The jaggery was wanted, but this common man's industry, which gave him an income, is closed down. That is what I want to say. [Interruption.]

I certainly welcome interruptions, Sir, if they are loud enough.

Therefore, Mr. Speaker, with this state of balance of payments, how we are going to repay these loans is a question that has to be answered by the Government. It is a question that the Government has to answer in order to satisfy the people of this country that our economy is sound.

Mr. Speaker, what we often hear from the Government Benches is, "It is true that these things are happening, but we have given employment." I believe, His Excellency the President said that employment is the first priority, the second priority and the third priority. And therefore it is said, "All these things are true, they are happening, but we have given employment." Now, Sir, on the question of employment, the claims are so varied, so different and so contradictory that one does not know which are the correct figures. For instance, His Excellency the President, when he addressed the convocation at the

university on 31st May 1978, said that 125,000 have been found employment since 1977. Again, Sir, on 22nd July 1980, at the third anniversary of the Government coming into power, he said that recent statistics and surveys seem to suggest that over 500,000 persons have been found employment. That is His Excellency's claim. On the other hand, the Central Bank says that in 1978 it was 145,000, in 1979 it was 115,000, and in 1980 it was 18,305, making a total of 278,305. They also say that in the private sector something like 3,030 have been employed.

சி. பி. ஜே. சேனேவிரத்ன (கல
லா அமைச்சர்)

(திரு. வி. பி. ஜே. சேனேவிரத்ன—
தொழில் அமைச்சர்)
(Mr. C. P. J. Seneviratne—Minister of
Labour)

Which year?

புதி. சிவசுந்தரம்

(திரு. எம். சிவசுந்தரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

All together. The Central Bank speaks of the organized private sector, I concede. For the organized private sector they take the figures from the Employees' Provident Fund. I am not quarrelling. But let us also not forget that if there is no pressure today by our young men on this matter it is because of the large number who have gone to the Middle East.

புதி. சிவசுந்தரம் (வேலு க
லா அமைச்சர்)

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி—வர்த்தக,
கப்பற்சேவை அமைச்சர்)
(Mr. Lalith Athulathmudali—Minister
of Trade & Shipping)

That is, employment opportunities and foreign earnings.

புதி. சிவசுந்தரம்

(திரு. எம். சிவசுந்தரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

You do not take credit for employment opportunities that somebody else has created. That is all I am

லேன் ஈநுலன் டீடீ மைன

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

We opened the door.

டீ. சிவசிதம்பரம் மைன

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I am not saying no. We are glad that you opened the door, but do not take the credit for creating those employment opportunities. That is what I am saying.

லேன் ஈநுலன் டீடீ மைன

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

We allowed them to go, and we are getting more.

லாமினி டிசனாயக் மைன (ஓடிம லா ஓடிம ஸ்-வல்டின ஈயனிதூல ஸஸ மலெடீ ஸ்-வல்டினய சிடிவடி ஈயனிதூல)

(திரு. காமினி திவாநாயக்—காணி, காணி அயினிருக்கி அமைச்சரும் மகாவலி அயினிருக்கி அமைச்சரும்)

(Mr. Gamini Dissanayake—Minister of Lands & Land Development and Minister of Mahaweli Development)

You are training them, including burning—[Interruption.]

டீ. சிவசிதம்பரம் மைன

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I do not want to say what else was happening in the Middle East apart from burning. I do not want to say it; that is neither here nor there. But the Ceylon Tourist Board says that 81,356 persons left in the first seven months of 1981 and that the average was 11,000. Looking at the remittances—I am not saying that it is purely the numbers—you have made it attractive for them to bring the money to Sri Lanka. You have given them a lot of benefits. I am not saying no. In 1979, it was Rs. 109 million; in 1980, Rs 2,158 million has come to Sri Lanka from remittances from foreign countries.

In regard to employment, in what sector it is also an important question, because for how long are you going to have this employment, how long will this employment last? Those are also questions which one has to answer.

In this connection I have a complaint to make, and I want to make it as strongly as I can. Every year, the Leader of the Opposition, the hon Member for Trincomalee, I myself, everybody, have been saying that, whatever the figures of your employment are, the Tamils have had no look-in.

சி. சி. ஜே. சேனேவிரத்ன மைன

(திரு. வி. பி. ஜே. சேனேவிரத்ன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

Good God! Hundreds of them go to the Middle East.

டீ. சிவசிதம்பரம் மைன

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

For God's sake, do not say that you sent them to the Middle East. In fact, the Hon. Minister of Labour made it impossible for some of them to go, but they still went.

சி. சி. ஜே. சேனேவிரத்ன மைன

(திரு. வி. பி. ஜே. சேனேவிரத்ன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

How dare you say that?

டீ. சிவசிதம்பரம் மைன

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I say it with a full sense of responsibility, and I will prove it.

சி. சி. ஜே. சேனேவிரத்ன மைன

(திரு. வி. பி. ஜே. சேனேவிரத்ன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

That is a lie. Hundreds and hundreds of them go.

එම. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

Not because of what you did.

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මහතා

(திரு. வி. பி. ஜே. செனெவிரத்ன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

They have been sent through the agencies.

එම. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

Let us not speak of the Middle East
What is the percentage of employ-
ment that you have given?

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මහතා

(திரு. வி. பி. ஜே. செனெவிரத்ன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

The department does not send; it
sends only a minimum.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Carry on; let us not
quarrel. The Minister can reply.

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මහතා

(திரு. வி. பி. ஜே. செனெவிரத்ன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

I will reply.

එම. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

You can deal with the figures when
you speak about your Ministry.

ලේන් அதுலத்முதலி මහතා

(திரு. லலித் அத்தலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

On a point of order; the hon. Mem-
ber has suggested, maybe in the heat
of the moment, that the Minister had
in some way—

එම. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I am sorry if I meant him person-
ally. It was not personally against him.
It was the department; I am sorry if
I imputed that he personally has done
it, but certainly his department has
done it. So let us not quarrel about it.

What is your policy on this matter?
Do you say that the Tamils have no
right to be employed in this country?
What is your policy? Let us know. I
do not think there is a single year
when we have not said this, but ap-
parently nothing is happening.

Let us take the question of teachers.
It is only now, I think, that we have
been asked; about a thousand will
be recruited—a thousand out of
five thousand. Year in and year
out we have made this com-
plaint on the Floor of this House,
But apparently it has not fallen on
the ears of those who would respond.

There is another matter that I want
to refer to, and that is the politics
that come into the recruitment of
personnel. In this connection, I want
to say that there are jumpers in this
country. They have jumped from one
party to the other. We have the
jumpers in Jaffna also, Mr. Yogendra
Duraiswamy and from the TULF. I
am glad the new Hon. District Min-
ister is here. Some of these jumpers
were SLFP and blue; they are UNP
and green now! And they have
prospered, these high jumpers and
pole vaulters. They will create
records in the world for that type of
jumping. I think the true government
servant who does a job of work—he
does not care who is in power—that
gentleman suffers. Then you have
the sneakers. You find that when one
man is getting on there is somebody
to sneak, and that man who is getting
on is thrown out. This type of
jobbery, if I may use that word,
militates against real employment
opportunities.

[එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා]

While on the question of employment, I want to touch on the cost of living. I think all of us are agreed that today the cost of living is so high that even a family of four cannot live on anything less than Rs. 2,000 a month. The Hon. Minister, when he imposed the business turnover tax, imposed a two per cent tax on rice also. "What does it matter, only ten cents more for a pound or a measure", he said. Ten cents is a big sum for a family which has got four or five children. When he buys two or three measures of rice a day, ten cents a measure is a big sum of money to him. The cost of living today has gone up to such an extent that one cannot even imagine what one can do except to give an increase in salaries.

Mr. Speaker, I am one of those who welcome the measure of the Hon. Minister in increasing salaries and, what is more important, the payment of Rs. 2 for every point that goes up in the Cost of Living Index. That is something that the trade unions and others have been asking for. Of course, whether Rs. 2 is enough or not is a matter that has to be argued. That is initially a good step that has been taken. But, while you have looked after the government servants, what about the rest of the public sector, what about the rest of the private sector, what about the co-operative employees, what about local government employees?

Reading the "Sun" of yesterday, I do not know how far the report in it is true. Once Sir John Kotelawala said that he wanted to have the Cabinet meeting at Galle Face! Apparently, without having it at Galle Face, everybody knows what is happening. If only one reads the "Sun" of yesterday, ball by ball there is a commentary about what happened in the Cabinet. Looking at it, one wonders whether the private sector is going to follow suit in giving this increase.—[Interruption.] I do not say it is true, but the only thing is, not one Hon. Minister has denied it up to now.

මෝනිටරයෙකි

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

We have not seen it.

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

You have not seen the "Sun"? It is very interesting reading.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

You read the tissue of falsehoods in the "Sun"?

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I must confess that this was the one week-end where I read all the newspapers in order to know what has happened.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

You seem to be a great believer in the truth of the Sri Lanka press!

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I think the Hon. Minister knows that we have been at the receiving end of much vilification by the press over the years. Therefore, we certainly do not place any reliance on what appears in the press. But I am saying this, "Please do not shift responsibility to either the public sector, the boards or the wages boards." I say, you take responsibility, please. Have you not done so in the past? Did not the same UNP Government in 1967 by Emergency resolution extend the increase of wages to the plantation sector? They

used Emergency regulations then. I think probably that is the only Government that used the Emergency regulations for that purpose. So, please do not shift responsibility to wages boards or to other sectors.

Now, take the co-operatives. Do you think there is any one co-operative in this country which can afford to pay this increase of salary out of their funds? I am asking that question from this Government. Then look at the local bodies.

ஈ. ஜி. சி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Local bodies will be given.

ஐ. சி. சி. சி. சி. சி.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Very well, I am glad.

Then I come to the one sector that has been neglected at all times, the plantation sector. They did not get the Rs. 70 increase. There is no possibility that they will get the money now. They are the poorest of the poor as far as the working class is concerned. Their living conditions and their working conditions are some of the most deplorable in this country. That is the one section which produces nearly 60 per cent of the foreign exchange earnings of this country, but they are not given this allowance. You are very quick to give relief to the producers. Why do you not give relief to the workers? Therefore I do urge the Government not to pass the responsibility to the boards, corporations, wages boards and so on, but that in the case of the plantations and in the case of the public sector that the Government do take the responsibility into its own hands and give this increase.

Now, Mr. Speaker, I want to refer to the question of food stamps. you have not increased the limit of the food stamps from Rs. 300 in 1979. If Rs. 300 was the poverty line in 1979,

it is certainly much higher today. You will admit that you have not changed the nominal value of the food stamps. What you gave in 1979 is what you are giving today also, while you yourself know that you can buy very little with the nominal value of the food stamps that you are giving.

Therefore, I want the Hon. Minister and the Government to consider the question of paying an increased salary to the plantation sector and all other sectors and also reviewing the question of food stamps.

கொண்டுவருகிறது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please. The Deputy Speaker will now take the Chair.

உறுதியாக கொண்டுவருகிறது இரண்டாவது ஒவ்வொரு உறுதியாக, தினந்தோறும் கொண்டுவருகிறது, [மேலும்] உறுதியாக கொண்டுவருகிறது இரண்டாவது உறுதியாக.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

ஐ. சி. சி. சி. சி. சி.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Sir in this connection I also want to say a word about the imposition of the Business Turnover Tax on a number of items, particularly, items of food, drugs and books. This is bound to send up the cost of living still further and, as I said, what you give with one hand you are taking away with the other. What you give as an increase in salary to these people, which itself is not satisfactory, you are taking away by another means.

[එම්. ඩබ්ලිව්. ජයවර්ධන මහතා]

Therefore, I do ask that this whole question be reviewed once again. It is my view—maybe I am wrong—that the only sensible thing to do is to ensure to every man a fixed quantity of essentials to be given at a fixed price. That is the only way in which you can solve this problem. You are giving Rs. 2 for a point. The trade unions have said that Rs. 2 is not enough, that it must be Rs. 5. Therefore, the only sensible thing is to give a fixed quantity of essentials at a fixed price to every citizen of this country.

Mr. Speaker, there is one other matter I want to refer to before I finish. In 1978 or 1979 the government servants struck asking for an increase in pay. You concede now that that increase is necessary. Surely, why do you not take them back? I know a large number of them have been taken back, but why do you not take the rest of them also? I think the Hon. Minister of Finance has been one who has taken practically everybody back. Therefore, I do not want to say anything more on that. But, certainly, why do you not take them all back? What wrong have they done? You yourself agree that this increase is essential. Well, if they did ask for it in a way in which it was then known to be the correct way, the done way, why are you not taking them all back? I do appeal to the Government in this matter that they should do a little re-thinking and re-employ all those who have struck work.

Mr. Speaker, one other matter that I want to refer to is development is certainly what we all need, but development for what? For whose benefit? Who is going to benefit by this development? That is the one question that has to be answered and if that question is answered, I am sorry you will find that over the last few years the lower income

groups have suffered for the benefit of the higher income groups. Once again I am relying on the figures of the Central Bank Report of 1979. As I said in my opening remarks, for some reason or another, the Central Bank has not continued this exercise and told us how incomes were distributed in 1980/81, certainly in 1980. But, according to things in 1979 they definitely said that the lower income groups deserve a reversal of the trend for the lower sections to get a bigger portion of the income. I think the hon. Leader of the Opposition also referred to it last in his speech. I am reading from page 7 of the Annual Report of the Central Bank (1979); and they say that in 1953 the lowest 10 per cent of the population got 1.5 per cent of the income. In 1963 they got 1.2 per cent. In 1973 they got 1.8 per cent and once again in 1978 it dropped to 1.5 per cent. Of course the Hon. Minister of Trade made the point that between 1973 and 1978 two governments have been in power. I am not saying, no. You came into power only in 1977. But, still, in the survey that has been done, certainly this 10 per cent, the lowest 10 per cent, has dropped to 1.5 per cent from 1.8 per cent, and the highest 10 per cent has gone up from 30 per cent to 39 per cent. That has been an increase at the expense of the poorest for the highest groups to get a greater share of the income. And this is what the Report says at page 8:

"It might be argued that Sri Lanka, at the current stage of development, should emphasize economic growth, even at the expense of equitable income distribution At least at the initial stages, when resources are being consciously diverted from consumption to investment, which will inevitably lead to a lowering of real incomes of the poorer classes, it may be prudent not to be over-generous with concessions such as tax holidays and lump-sum depreciation. As emphasized in the last year's Report, an equitable balance between growth and equity will have to be worked out."

That is why I said that it is certainly unfortunate that the Central Bank has not continued its exercise in 1980 and told us exactly how this distribution of income had taken place in 1980.

One of the matters that I want to refer to is when you speak of investment what are the sectors where we have to invest. One sector in which this government and even previous governments up to a point has been spending more and more money is defence.

Mr. Speaker, in that connection I am glad I have got a copy of the speech made by the Hon. Minister of Trade and Shipping on behalf of the Jaycees, I believe, in Berlin: This is the speech that was published in the "Sun" paper of the 10th November, 1981:

"But the concerted determination of the North and the South will prove insufficient unless the world does something constructive about disarmament. It seems ironic that the most substantial transfer of technology from the North to the South has been in military matters! The world today spends 50 billion dollars a year on armaments. Yet the annual spending on Official Development Assistance (ODA) is only 20 billion dollars.

The moral implication of these comparative budgets cannot and should not be overlooked. Half a day's military expenditure would be enough to finance the entire malaria eradication campaign of the WHO."

I can quite imagine what the Hon. Minister is going to say when he replies. He will say, "Yes, true, we are spending on defence. What about your 'tigers'? I almost know he will say that but he himself has given the answer, if I may say so, with respect. In the same speech he says:

"Investments on armaments is not merely investment in money. It is also an investment in manpower and skill. More arms do not make mankind safer. It only makes men poorer."

Therefore, the answer has been given by the Hon. Minister himself. I do not want to say anything further on that, but if you look at your budget you find increased expenditure on defence every year. How are we going to fight?

மன் துரகேன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Tigers!

பி. சிவசிவசம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிவசம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Tigers! As I said, even our men will not be for the tigers. There is some other way of doing it. That is one aspect of the matter I want to deal with.

There is no denying that there is a lot of activity going on in this country; one has only to go to the Mahaweli area to see the activity that is going on. I say that that activity is going on and there is no question about it. But, is that the correct type of activity? That is the question. Is that the type of economic activity that is going to offer employment on a permanent basis to our people? Is it the type of activity that is going to increase production in this country? Is that the type of economic activity that can make it possible for our people to abolish poverty for all time. That is the question that one has to answer. Sir, the type of activity that is going on—I am glad the Hon. Minister is taking a note of it—is the creation of a contractors' paradise. That is the economic activity that is going on. It is a contractors' paradise. They have only to have some money for them to double it and treble it in one or two month's time. And who benefits from this contractors' paradise—importers, sub-contractors. Those are the people who are benefiting from this paradise of contractors. I am glad the Hon. Minister is taking steps to tax them, but what is happening—

பி. பி. பி. பி. கருணரத்ன

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணரத்ன)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

A contract is not perpetual; it will be over.

பி. சிவசிதம்பரம் மகன்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

When it is over, all the people will come back. That is what we are complaining about. While certain areas are benefiting from the economic activity other areas are being neglected completely? Small irrigation tanks have not been restored; small industries have not been restored. You have it on paper but nothing is happening. Small industries are not being started. Pace for regrowth is not being started.

Therefore, Mr. Speaker, while one sees our economic activity, it is not activity of the type that will benefit this country. Mr. Speaker, I do not want to take any more of your time. In a speech that the Hon. Minister made as reported in the Daily News"—I forgot where it was—he gave two alternatives—

“If we go on a path of more and more development, more and more employment, satisfactory wages and adequate living standards, curbing unnecessary expenditure and waste, pruning our programme to match our resources, curbing inflation and ensuring social welfare and social justice, then our future is extremely good. If on the other hand, we only make the rich richer and the poor poorer, or even if the poor remain at the same level, while a few wallow in wealth, the writing on the wall is very clear.”

Mr. Deputy Speaker, the writing on the wall is very clear.

Sir, in the Opposition we sometimes change the bowlers; the hon. Leader of the Opposition speaks sometimes, and I speak sometimes, but I think the batsman is always the same, and that is the Hon. Minister of Trade and Shipping.

I thank the Hon. Speaker and the House.

லேன் அதுலத்முதலி மகன்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Mr. Deputy Speaker, the Opposition may be changing bowlers, but the balls they bowl are all the same. So

the batting is not too difficult. because what appear to be put in the form of googlie's are simply the straight balls, which we have been used to for a long time. I can tell you that the writing on the wall is clear, which is that we will be allowed to have a batting turn again when the time comes in 1983.

I can understand the hon. Member for Nallur speaking on behalf of the Tamil United Liberation Front, but I am a little confused as to whether I understood him correctly to speak on behalf of whichever section or both sections of the SLFP. Since both sections are here represented, I take from their silence that they will do their own bowling.

ஆர். ஜே. ஜி. த மெல் மகன்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Sometimes they hit their own wicket!

லேன் அதுலத்முதலி மகன்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Only at the moment, Sir, apart from hitting their own wicket, there are many people who are alleged in that party to be bowling no-balls and some are bowling wide and the whole problem is nobody can agree on the umpire there!

ஆர். ஜே. ஜி. த மெல் மகன்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

“கை” Umpire!

லேன் அதுலத்முதலி மகன்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Mr. Deputy Speaker, I always enjoy listening to the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) not only here, but in the courts as well. He makes a bad case so simple. He knows which facts to pick. He painted a wide canvas. But I must confess I

did not understand one or two things. He quoted copiously from the Central Bank Report. He relied on its statistics, but when it came to inflation he says, "I cannot accept the Hon. Minister of Finance's statement which has come from the Central Bank"—

பி. சிவசிவசாமி அண்ணா

(திரு. எம். சிவசிவசாமி)

(Mr. M. Sivasithamparam)

We have not seen the Report.

லலித் அதுலத்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

—and he says, "We want to evaluate this." Now, surely if he was evaluating the rate of inflation which has come down, then I find it difficult to accept the position as to how you can accept all those other figures without your own evaluation. The fact simply is, the state of statistics in this country, good or bad, really depends on the Central Bank and all politicians argue and re-argue with those statistics as the basis. I do not want to go into great detail about these statistics, because you know I have heard the phrase a long time ago that there are three types of lies—lies, damn lies and statistics.

Well, we can make a lot of do about that. However, one of the things that I think we must accept in this Debate is that Sri Lanka's economy does not stand alone, and that you cannot look at Sri Lanka's economic problems as being, in all aspects, something very special an peculiar, that nothing else is happening outside. Listening to the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) sometimes I got that impression. But I am very thankful to the hon. Member that he thought more of the problems of Sri Lanka as a whole and not only of certain areas with which he has closer affinities—I do not mean Hulftsdorp, I mean Jaffna.

He talked about trade deficits. He said, "In 1980 your overall trade deficit was minus 166 million SDR." Right, it is so. I will just give a list of the countries which had trade deficits in 1980, countries which you will concede have strong economies. United Kingdom had a trade deficit of 5,498 million SDR; United States of America had a deficit of 22 million SDR; [Interruption.] An SDR is generally accepted as being more than a dollar.

ர. ஜி. ஜி. டி. டி. அண்ணா

(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. டி. அண்ணா)

(Mr. R. J. G. de Mel)

1.16 dollars.

லலித் அதுலத்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Belgium, Luxembourg, one of the most industrialized nations, had a trade deficit of 4,139 million SDR; Denmark, one of the richest countries on earth, per capita—about the fourth of fifth richest country—had a deficit of 2,628 million SDR; Greece, with the world's second largest shipping fleet, had a deficit of 3,380 million SDR; Israel, which gets more assistance, per capita, than any other country on earth, had a trade deficit of 2,520 million SDR; Korea, which has advanced industrially a great deal in the recent past, had a trade deficit of 3,407 million SDR; Netherlands had a trade deficit of 1,149 million SDR; Pakistan had a trade deficit of 1,851 million SDR; Philippines had a trade deficit of 1,192 million SDR. Taking an Arab country which has all the benefits of Arab oil wealth but which has no oil itself—Jordan—the trade deficit there was 1,036 million SDR. And if you say, well all those are capitalist countries. I will just take the example of Poland. Poland had a trade deficit of 27 billion SDR. It had even to ask Sri Lanka for rubber on credit.

[சீனக் கடனின் இடமின்மை]

So that, having a trade deficit is not peculiar to Sri Lanka. In fact, Sri Lanka's trade deficit is not such an intolerable situation. It is very easy for our people to be confused and worried by it. But, which are the countries that have payment surpluses? Those countries which have oil exports, by and large. There may be one or two exceptions—Japan may be. But, by and large, they are oil exporters.

To get at some part of the oil wealth we have taken meaningful steps to liberalize certain matters like remittances being made possible. The hon. member said that last year Rs. 2,150 million had come from the Middle East countries, but he does not want to give the credit to the Government. All right, we do not want the Government to get the credit, left the country get the credit. The Government has taken steps in such a way that the people have found a place to find employment, a place to get money. And those remittances, in fact set off a great part of our deficit on oil. I can tell you that this year the figure will probably be doubled; it will probably rise to a point this year or next year where it will exceed rubber exports in actual money. But this is only to show that we live in a world which gives us challenges from all sides and to argue on a Budget of a country like Sri Lanka, or any country, without seeking to understand that we are subject to external influences, with great respect to the hon. Member, is not to tell the entire story. If we try to think of a Budget and say that the world does not exist, then we will never see the reality.

Then he said something as I was walking in. I hope I got the entire sentence correctly. He referred to the Hon. Minister of Finance speaking about two or three years ago and referring, I think, to something about sunshine.

ஃ. அமிர்தலிங்கம் உரை

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)
The distant glimmer.

சீனக் கடனின் இடமின்மை

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

The hon. Leader of the Opposition had referred to the distant glimmer as to whether it was a glimmer of the dawn or a flickering glimmer of the dusk. He went on to say that now we are moving into the darkness. And that is perhaps why the hon. Second Member for Harispattuwa (Mr. Wijesiri) was seeing stars.

மேதிரிபால சேனநாயக்க உரை

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(Mr. Maithripala Senanayeke)

He is pointing to the stars you are all seeing.

சீனக் கடனின் இடமின்மை

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

The hon. Member for Medawachchiya is in a period of his life where he sees stars all round him. May the entire galaxy protect him in the near future.

மேதிரிபால சேனநாயக்க உரை

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(Mr. Maithripala Senanayeke)
You want to pack me off?

சீனக் கடனின் இடமின்மை

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

I do not want to pack you off. There are others who want to pack you off.

மேதிரிபால சேனநாயக்க உரை

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(Mr. Maithripala Senanayeke)

That is a different matter.

லீன் ஈதலன் மூடலி மகனா

(திரு. லலித் அத்தூலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

That is a different matter, and that is why your stars must be protected, unlike the stars of the hon. Second Member for Harispattuwa who knows how to look after himself.

மேதிரிபால சேனாயக்க மகனா

(திரு. மைத்திரிபால சேனாயக்க)
(Mr. Maithripala Senanayake)

I can look after myself.

லீன் ஈதலன் மூடலி மகனா

(திரு. லலித் அத்தூலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

I hope so. That is my prayer. So, this darkness is very interesting. If you are in darkness now, then in 1979 you were in the glimmer of the dusk. Am I to take it that the hon. Member knew that in 1978 the sun was higher, in 1977 the sun was higher, in 1976 the sun was higher, and that is why there was high noon in 1975 and 1976? We are using these weather idioms without knowing where the weather points at. Let us use it correctly. The Hon. Minister was talking of the future. He was talking of the glimmer of the dawn and, though with difficulty, the sun went on rising and will continue to rise. What I say, seriously, is that you would see now the dusk and the darkness and think of the path of the sun. Let us remind ourselves of it.

The other thing is, you cannot appreciate this Budget and what this Government has been doing unless you are prepared to see it in the way this Government has built it up, unless you are going to take your mind back to see where this Government had to begin. Of course, you can argue about whether a particular step was right or wrong. That is perfectly fair. But to say that we started at a point when everything was in the high noon and then began to run it down—surely not a single man in this country believes that. I

mean, let us remind ourselves where we started. Let us look at what was there politically—six years of Emergency rule; detention galore; shortages endemic, and shortages raised prices; queues galore; no medicine to be obtained even if you had money. I want to know, in 1977 and before which part of the economy was looking up? No part of the economy was looking up. Just look at paddy production. The Hon. Acting Minister is here. They can congratulate themselves on what they have done.

ஈ. பி. விஜேசிரி மகனா (ஹரிஸ்பத்துவ தேவன)

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி—ஹாரிஸ்பத்துவ இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. R. P. Wijesiri—Second Harispattuwa)

ஈவர்டினசு பேனெனலா ஈதலன்.

லீன் ஈதலன் மூடலி மகனா

(திரு. லலித் அத்தூலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

காலே ஈதலன் தே பேனெனே கியா மெடு பிகன் ஈயா கன்ன ஈமாரகி.

ஈ. பி. விஜேசிரி மகனா

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)
(Mr. R. P. Wijesiri)

ஈமநிதூமகெடி, கியேச்சு ஈமநிதூமகெடி, தேன்நகலேம ஈதலவலேவலி கநி ஈதலேடு பேனெனலா.

மன்றிவரசேன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

நமன்நான் ஈதலே கையோமே?

ஈ. பி. விஜேசிரி மகனா

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)
(Mr. Wijesiri)

ஈ ஈமநிகதி கநிவனே ஈவர்டினசு வலே கிதலன்.

ஈ. சீ. சீ. டி. டி. மெல் மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

If I may interrupt, I would like the hon. Member for Gampaha to consult his leader and make a categorical statement in this House that if they come to power, which I am sure they will not, they are not going to the IMF and the World Bank.

லீலித் அதுலத்முதலி மெல்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

We must have an understanding of the economic arguments. We must be clear on the facts. Do you need the money or do you not?

ஈ. சீ. சீ. டி. டி. மெல் மெல்

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Because there is such a lot of loose thinking, not only in the Opposition but also in the newspapers.

லீலித் அதுலத்முதலி மெல்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

All of us here want to take the country forward. Whether this country goes forward under the UNP Government, the SLFP Government or any other government, we will all be happy because it means that the lives of the people will improve. But, to do that we must have a forum of honest debate where red herrings cannot be the main meal of discussion. Let us talk sensibly about it. No government in the world, except perhaps a country like Switzerland or the oil-surplus countries—even some of the oil-surplus countries like Indonesia are going—except countries like Kuwait and Saudi Arabia who have the finances behind them, all the others have to go to the IMF and the World Bank. Whether you have a letter of intent shown or not you are going.

Why do we have to borrow? Can we manage on our own resources? This Government has done extremely well about mobilizing our own resources. Look at the Central Bank Report. Look at the amount of savings prior to 1977 and the savings today. The Government has, by giving attractive interest rates—

ஈ. சீ. சீ. விசேஷி மெல்

(திரு. ஆர். பி. விசேஷி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

“மேலும்” ஹோடல் கியூரி திவ்வண.

லீலித் அதுலத்முதலி மெல்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

“மேலும்” ஹோடல் கியூரி திவ்வண தை?

ஈ. சீ. சீ. விசேஷி மெல்

(திரு. ஆர். பி. விசேஷி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ஓஓ.

லீலித் அதுலத்முதலி மெல்

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

தமீனாது ஸீலா கியூரி கியூரி ஹீலா. ஸீலா லெ லெ கியூரி “மேலும்” ஹோடல், ஹீலாது கியூரி ஹீலாது ஹீலாது ஹீலாது.

I am asking, look at the savings figures. I will just quote the savings figures. I think last year savings went up to about Rs. 18 billion. Everybody admits that the total amount of savings in the country has gone up a great deal. That is because of deliberate government policy seeking to promote savings. With all that, do you really believe that a poor country like ours can manage to invest the necessary amount of money to pull itself up? If you accept that, then you can say, “Do not go to the IMF or the World Bank.” But if you say, “No, with all our efforts we have not got enough money”, then you must accept that we must borrow. Once you accept that we must borrow, you

must ask, what are we spending it on? That is a question you are perfectly entitled to ask. You said, "What is the benefit of all these dams?" I can tell you. I justify the Mahaweli Programme not merely on the agricultural component; I justify the Mahaweli Programme entirely on the question of energy supply. You say, "We have an energy crisis; oil prices are high", and then you say, "Do not invest on the cheapest form of energy which is hydro power for this country." If we do not get Mahaweli energy in 1983/84, you will have not the kind of electricity cut you had last year because of the drought, you will have so many electricity cuts that you will really be in darkness—not the kind of economic darkness that you contemplate but the kind of physical darkness which the hon. Second Member for Harispattuwa was talking about when he spoke of stars.

On the one hand you are saying: "There is an energy crisis. Look at the oil prices; look at what is being done with the money" Then you are saying: "Do not spend money on the Mahaweli; you are spending too much; you are borrowing and spending on that." I will ask one categorical question. Does any Member of the Opposition oppose the Government's borrowing to spend on the Mahaweli? I am sure you are true to yourselves. That is why you do not say no. Nobody can say it is wrong.—[Interruption.] I will come to contracts. I am also opposed to bribes.—[Interruption.] I am opposed to even a five-rupee bribe. The hon. Member for Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayawardena) may think of bribes at a certain level of income, of Rs. 50,000, but for me even a one-rupee bribe is as bad as a bribe of Rs. 50,000.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ඉ. පී. බී. ජේ. සිරි)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඒ කද අති 1200 කින් බැම්ම පහත් කර තිබෙන්නේ?

ලේන් ඇතුලත් මුදල මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්තලත්ථුමඩලි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

තමුත් නාත් සේට නොතේරුණ නම් මෙ ඒකට කරන්න දෙයක් නැහැ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ඉ. පී. බී. ජේ. සිරි)

(Mr. R. P. Wijesiri)

"පට්ට්" ලබාගන්න, බැම්ම අඩු කර නවා. එවිට ජලාශයේ වතුර?

ලේන් ඇතුලත් මුදල මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්තලත්ථුමඩලි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

තමුත් නාත් සේගේ තාක්ෂණික දැනුම ගැන මම හුඟක් පුදුම වෙනවා. මම තමුත් නාත් සේට ප්‍රශංසා කරනවා ඒ ගැන. තමුත් මම තාක්ෂණික ප්‍රශ්නයකට වඩා බල ගැන්වී ප්‍රශ්නයක් ගැනයි පැහැදිලි කර දෙන්නේ.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(ති.රු. ආ. ඩී. ජේ. ජයවර්ධන)

(Mr. M. D. H. Jayawardena)

I am opposed to this waste.

ලේන් ඇතුලත් මුදල මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්තලත්ථුමඩලි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Ah! that is another matter.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(ති.රු. ආ. අමිර්තලිංගම්)

(Mr. A. Amirthalingam)

That is what the hon. Member for Nallur said.

ලේන් ඇතුලත් මුදල මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්තලත්ථුමඩලි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

The hon. Member for Nallur was speaking about debt. He said that the Minister of Finance has an unenviable record of going and borrowing. What is he borrowing for? We will take them one by one. Let us see. For Mahaweli there is no harm. The only complaint is wastage. I grant

[லேன் ஈதுனேஜூலே மனா]
that if there is any kind of wastage that is bad. That must be put down as much as possible. The Government alone cannot stop wastage. We need the co-operation of the people. The hon. Member for Kaduwela is a very responsible and senior Member. He said, "I am opposed to Rs. 50,000 bribes". I am opposed to even a one-rupee bribe. May be our scales are somewhat different. If any hon. Member or any person has any kind of knowledge about any specific wastage or corruption, then please bring it to the notice of the relevant authorities. If you do not want to go to the relevant authority, there is the Special Presidential Commission to which you can refer the matter. I mean, what else can you do ?

The next matter was about the contractors. The hon. Member said that the contractors are making a lot of money. Can you build any of these things without contractors, and has not the Minister of Finance in his Budget correctly brought in some levies on the contractors ? Of course, we are alive to that. The Minister of Finance should be congratulated for the fact that in this year's Budget he has sought to identify those areas where people, by and large, are making a lot of money. To those people who have benefited from the economic growth of the last few years he has said : " Right, you have benefited. The time has come for you to pay. " To that extent the Budget has taken some correct steps.

லேன் ஈதுனேஜூலே மனா

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

உயிலே சீலே ஈதுனேஜூலே மனா
லேன். ஈ. கா 2 லே கலாசாலையிலேன் கலாசாலையிலேன்
லேன். ஈ. கா 2 லே கலாசாலையிலேன் கலாசாலையிலேன்

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டு ஆரம்பமாயிற்று. கௌரவ சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m., and then resumed, Mr. SPEAKER in the Chair.

லேன் ஈதுனேஜூலே மனா

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Mr. Speaker, before the Adjournment, I promised to mention the figures in relation to savings. Before the last Elections, the savings in this country were Rs. 4 billion, which had gone up by December 1980 to Rs. 15 billion. And I am not talking about the big man's savings ; I am talking about savings in the form of Post Office Savings Bank deposits and savings in the National Savings Bank.

One other argument which was made by the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam)—which was also a very familiar ball to me ; it has been bowled to me every time was also a very familiar ball to me : since 1977, more persistently in 1978, 1979 and 1980—was that this country was being flooded with unnecessary consumer goods. Perhaps if one made an economic analysis on visuals and went into a shop and saw the number of goods displayed, one might be tempted to make that observation. But I feel that simple visual impressions should not leave one satisfied without examining what the facts really are.

I just want to give you the figures between 1977 and 1980. As you know, imports are divided into three categories—straight consumer goods, straight intermediate goods, that is, goods which produce other goods, and investment goods, such as machinery.

The Sitting is suspended till 2 p.m. In 1977 consumer goods—I do not

mean luxury goods—were as high as 42%. In 1980 consumer goods had come down to 29 per cent. Of your consumer goods in 1977, two-thirds were spent on rice and flour. But even having spent so much, were there no shortages of rice and flour then? Here we are spending very much less on consumer goods in general. And in respect of rice and flour the amount we have imported dropped dramatically. Nevertheless there are no shortages of these items. Look at the figures of rice imported. In 1977 543,000 tons were imported. Last year 180,000 tons were imported. This year it will be certainly less than 100,000 tons. And as far as next year, 1982, is concerned, our biggest problem is to decide whether to import rice at all. Are you saying that we are moving from sunshine into darkness? Are you saying that we have not been able to reduce our rice imports by about 500,000 tons. Are you saying that we have moved from sunshine into darkness when we have increased the production of rice from 1.2 million tons to 2.1 million tons? Are you seriously arguing that the position of our economy is not improving?—[Interruption]—Let us take the increase in population and compare it with the increase in wages. Let us take the price of rice today. Incidentally, we checked the price of rice in the constituency of the Hon. Speaker yesterday. He sent someone to check the price at Beruwala. It was only Rs. 6.80, but in Colombo it is somewhat higher. This is the off-season. Was not the price of rice at the time of your great rice pollas over Rs. 10 a measure?—[Interruption]—How much? Tell us how much you got.

ஃ. பி. விஜேசிரி

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

The people got their ration. They were assured of rice.

லீலா அனல்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

They got half a measure of rice free. Can one live on half a measure? Looking at the hon. Member, one can safely say that he cannot live on half a measure of rice!

அ. சி. சேனா

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Three pounds at Rs. 3.00.

லீலா அனல்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

It was not given at Rs. 3.00.

சபாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! Hon. Members should not disturb. They will have a chance of speaking.

லீலா அனல்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

All I say is, the current price of rice, even during the off season, compares favourably with the daily wages—as compared with the 1977 daily wages and the availability of rice at that time. The hon. Second Member for Harispattuwa certainly will not be satisfied with half a measure in any thing.

ஃ. பி. விஜேசிரி

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

Do not worry. I have enough rice.

லீலா அனல்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Looking at him, I am convinced that he is speaking the truth - But the point is that he takes more rice and less of other things.

[ලිපි ඇතුළත් වූයේ මහතා]

Then, look at the composition of the import and export figures. The investment goods, that is things like machinery, were only 12 per cent of the total imports in 1977. Today one-fourth of all imports is machinery and investment goods. Let us try to find out what machinery and investment goods are. They are the goods that create jobs. If your share of investment goods goes down, it means your ability to create jobs is reduced. I noticed the hon. Member for Nallur (Mr. Mr. Sivasithamparam) saying, where were the jobs created and all that. But I noticed very carefully he did not say more jobs have not been created; certainly he did not say that. He said, you are creating so many jobs, why do you not take back the people who struck in July 1980? That I understood. But, when he says that the economy is in darkness and he says that, that time there was sunshine—[Interruption]—well, from your argument it follow—[Interruption]—Oh, you withdraw that? You say you were in darkness then and in darkness now!

I ask you, even on the employment issue, can anybody say that prior to 1977 employment was on the upturn, or was it that unemployment was on the upturn? I said in the morning, "Please tell me one indicator of the economy that was doing better in 1977." You can point to certain other faults here and there and, of course, nothing is perfect and we are glad to have any mistake or shortcomings pointed out. Please if you want to compare, let us compare with what was there before. It is very fundamental. The hon. Member for Nallur said that in the Budget debate you must not only talk about the Budget presented by the Minister of Finance himself but go into a general economic discussion.

Let us look at what we started with. We started with six years of emergency rule, no control, no debate. But tomorrow you are given a chance to debate the Emergency

in this place. What happened during the six years of Emergency is well seen in the report of the Presidential Commission—detention galore, elections unheard of, no General Election, by-elections postponed for 2 1/2 years—for instance Mr. Chelvanayakam's by-election—no elections to local bodies.

Here we have new institutions like the Development Councils also. As for the press,—the Dawasa group was sealed. Today there are other papers also trying to come up. It shows how much freedom there is.

The last government talked about socialist democracy. I just gave an account of what their democracy was. Let us look at what their socialism was. How were the nationalised enterprises? You talked about the transition economy not recovering fast enough. Pardon me for saying so, that decline began long before 1977. You may say we have not put it right fast enough. We are trying very hard to find a way to put it right. But certainly I can tell you this year's tea production is very much more than last year's and certainly this year will equal at least 1977. Coconut production has gone up.

Let us look at some other places, let us look at the harbour. Had anything happened there until now? Had anything happened during the seven years? In the harbour, between 1970 and 1977 they were paying people money to go home. Today we have employed more people and we have made it the fastest operating port in Southern Asia. Look at the airport. Think of what was there before 1977 and what is there now. Look at the way the government was plagued by strikes. For the slightest thing the harbour used to be the sort of outlet for strikers. But in July 1980 only nine people did not turn up for work in the harbour out of 23,000. It is rather hilarious because I found that my officials had interpreted the rules

very strictly and had vacated the posts of those nine and I investigated the cause of the nine and found that one person had a genuine snake bite, the other person was bedridden and confined to hospital on the orders of the doctor. The child of the other had taken ill suddenly, the other had to attend his mother's funeral all cases like that. None of them had kept away from work. Some people had come to work even with illnesses. That is the difference in the harbour now.

He talked about prices going up, I noticed he did not talk about onion prices, but the consumers are complaining that the onion prices in the market are too high. This is the off season. We can bring down the onion prices, if we are going to resort to imports. But instead we have though we will hold our hand as far as possible because in January the new onion crop is coming. But this is a good taste of the kind of economy that was run earlier. Shortages? Even monks did not have robes. Some got the cloth, but could not get the dye. I ask one simple thing, was there any foreign exchange for development? Those days you talked about industrial development. You say this Government has ruined these industries. In 1976 and 1977 with foreign exchange allocations did these industries have? I will tell you what they had; 20 per cent if you are non-essential, 30 per cent of requirements if you are ordinary and 40 per cent of requirements if you are absolutely essential. Is this the kind of economy you want to go back to? This was the situation we were faced with when we drafted the manifesto for democratic socialism for a free and just society.

Let us see what we have done. Has not democracy been restored? Even the Civil Rights Movement has the right to speak their minds out these days unlike those days. Has not the Emergency been used with as much restraint as possible—so much that, I remember, in 1977 the Leader of the Opposition came and made an alle-

gation here or somewhere else, I do not know where it was, but the allegation then was, "You are not using the Emergency. You must use the Emergency to quell this situation."

அ. சிவசுப்பிரமணியன்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

That is during the riots.

லீலித் அதுலத்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Yes, yes, at that time you said, "You should use it". I am saying at this time we were worried about using it. We did not want to use it. That was our attitude; may be you were right. But certainly you must understand the approach we had to the problem. We have released all the prisoners that were there. Where would the JVP have been today if we had a different kind of economy and a government?

ஏ. பி. விஜேசிரி

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

Where are they today?

லீலித் அதுலத்முதலி

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

They are giving you a good enough challenge and you had better be careful! We have press freedom. I mentioned already what had happened; all elections have been held; by-elections have been held, a referendum has been brought in. The next question is how do you create a just, socialist society? Now I notice that the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) says that their kind of socialism no longer includes nationalization. He said nationalization is very bad, a failure. I am glad that so much wisdom has come to one

பி. அமீர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமீர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

Where has he said so?

லலித் அத்தலத்தமுதலி

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

He has said so in the newspapers. He is an empirical socialist now. He is the only one I know who can belong potentially to both sides in the SLFP. But to do this, to build any kind of society, to build any kind of economy there are a few things that you require. Let us be quite clear about this. You need management, you need finance and you need to attack corruption. I am asking you, before 1977 were you satisfied with the level of management? I will take the example of the textile industry. The Hon. Minister of Textile Industries is not here. He has made a revolutionary change in the textile industry. When he took over the textile mills, they were operating at about 30 per cent of installed capacity and do you know what their percentage of defects per yard was? It is an international textile calculation method. They had a world record of 22 per cent, the highest amount of defects in a yard of cloth in the whole world. Now, if we stood doctrinaire and said, "oh, this is Government owned, the Government will manage, nobody else will have anything to do with this", we would still be in the same boat or worse. what did we decide to do? It is Government owned, the Government has put in the money, and it must be carefully and efficiently managed. Who can manage? We looked around first in the Sri Lanka private sector. They took over for a little time, and found that they could do it. They did not have the experience—some very big Sri Lanka companies. So we had to bring in the foreign private sector. And what has happened? Capacity has gone up to over 90 per cent. I was pleased

the other day when I heard that the Tuhiriya Mills had won an export grant for the export of cloth from Sri Lanka. That is because the quality of our cloth is good. You talked about garments. It was only two or three years ago that you said, "Well, you are importing cloth from abroad", as if it a sin, "and re-exporting garments." Today increasingly Sri Lanka garments are being made out of Sri Lanka cloth. Could you have done it unless you took the careful, correct decision of handing over management to people would can manage?

Consider the condensery at Polonnaruwa. What has happened? After losing money day after day, year after year, it is now making profits.

We hand these things over to people who can manage not because we love these individuals. Please do not run away with that idea. We do it only because we feel that they can manage. And if we do not get good people to manage them and get the best out of them, whose money is it that is wasted? It is the people's money that is wasted. If you want to stick to doctrine and waste the money of the people, then you have the choice, but if you want to see that you improve the quality of the product and increase production, what is important is more work for the people and better quality goods for the consumer—then you have to take the kind of decision we have taken whether you like it or not.

The next point is that to run socialism or any *ism* you need money. I explained in the morning that you need not have hang-up about borrowing money if you are putting the money to good use. The Hon. Minister of Finance asked the hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) to tell us categorically in his speech whether if and when the SLFP forms the Government they are going to reject the IMF and the World Bank.

சிரில் மாதேவி மெனா (கர்ப்பமாதேவி மெனா)

(திரு. சிறில் மத்தியம்—கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலகம் அமைச்சர்)

(Mr. Cyril Mathew—Minister of Industries and Scientific Affairs)

They never talked about the harbour that we are building.

லீலா அதுலத்தமுதலி மெனா

(திரு. லலித் அத்துலத்தமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

I think the Hon. Minister of Industries will correct me if I am wrong. The Hon. Minister is telling me that he is building the harbour for Eelam, particularly because allegations are made—not by them, the present Members—that no money is being spent in the North. If we said, 'No', that is another matter, but to come and say that no money is spent in the North is not correct. Look at the cement factory expansion. I think the Minister of Industries will correct me if I am wrong. We are spending Rs. 700 million. The harbour is costing Rs. 1,000 million—

சிரில் மாதேவி மெனா

(திரு. சிறில் மத்தியம்)

(Mr. Cyril Mathew)

Factory expansion and harbour Rs. 1,000 million.

லீலா அதுலத்தமுதலி மெனா

(திரு. லலித் அத்துலத்தமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Factory expansion and harbour Rs. 1,000 million, and the State itself is doing that. Mahaweli is costing about Rs. 40 billion. A good part of the resources comes from outside, but a good part of the resources is ours. We have, with difficulty, worked out the management aspect, and also the financing. In the process, there could be wastages, there could be some element of corruption. We have to fight that.

As I said earlier in the morning in reply to the hon. Member for Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayawardena), if you have any complaints, or if anybody else has complaints, make them. No Government can act on corruption unless somebody gives some information. Gossip about corruption is not enough. Complaints of corruption are important. Otherwise, it becomes almost a Gobellian technique. You keep on repeating stories about somebody else's corruption, and then it sticks. We are all for investigating any acts of corruption. Which other Government in its history has allowed any investigation against its own MPs? I am not saying that those allegations are correct. That is a matter for some other forum.

What did you all say then? "Why are you doing it only against the last Government? What about the present government?" I remember, at that time there was a discussion about Mrs. Bandaranaike's deprivation of civic rights after the commission had made its recommendation. There was one view which said go slow, but the majority was of the view, "If we reject the commission's recommendation on this particular person, how can we allow it to proceed against our own people?" If a commission has made a recommendation against anybody, whoever it may be, then we must act on it.

I am glad the hon. Member for Nallur said there is a great deal of economic activity. All he said was, "Well, it is not the right kind or the right type." I think there is a fundamental problem. "I notice", he said, "that you are bringing in luxury imports". I looked into the figures of the so-called non-essentials. It is not even five per cent. But it is five per cent if you include pharmaceuticals, tyres and tubes. If you include those things, that is five per cent non-essential imports.

[ලේන් ඇතුළත් මුදලි මහතා]

The point about luxury imports is this. You are advocating the banning of certain imports. We are saying, "Do not ban ; have high duties." Perfume comes in at 500 per cent duty. Cars are allowed in on foreign money, not on Sri Lanka money. It is because people who live abroad can send a car back to their mother that they also send their money back to the mother, because they have confidence in this Government. It is because of that that we got Rs. 2½ billion this year. I say it will be Rs. 4 billion next year. One great thing this Government has managed to do is to make Sri Lankans who live abroad have confidence in the economy of this country.

Dr. N. M. Perera introduced a system called "Passports Check." Every year you could get your passport renewed only if you had sent ten per cent of your salary back. They worked that system for six years. And do you know how much they collected? Just Rs. 600,000! And the expense of the programme was Rs. 500,000! So I can say that he toiled a lot and reproduced an ant. We have done away with all that. We have given a consumers' choice as it were, the freedom to decide, and we got Rs. 2½ billion last year.

The important thing about luxury imports is, how do we decide luxury imports? I remember asking a set of businessmen who complained to me about luxury imports. No businessman will do without luxuries, but he said to me, "You have allowed luxury imports". I asked him, "What?" He said, "Watches." I said, "All right, how many of you purchased Seiko watches before 1977? and added, "If you did so, you smuggled it into the country." I found that most of those who were seated put their left hands under the table!

What you are saying is this. The commercially privileged and the politically privileged, like those who got Basmathi rice while the people were standing in queues, that is all right; but what the ordinary man buys he shall not decide; what the ordinary man buys some government official shall decide. I want to tell you that, as far as the UNP is concerned, what anyone in this country buys is primarily a matter for him to decide. No government official can supercede personal will. Of course, to protect industries and things like that we will have protective tariffs, but we are not going to replace the democracy of the consumers' choice with the autocracy of bureaucratic control. We have tried to allow everybody to do his business freely, everybody to invest, everybody to grow as he pleases and as a result we have created more jobs.

According to the Central Bank Report, which I will quote because you will not quote it, the unemployment figure was about 24 per cent in 1977, the highest in the non-aligned world. You know we had the chairmanship of the non-aligned. So we had to toe with the chairmanship of the unemployed divisions of the non-aligned presiding over the unemployed non-aligned conference! Today, the unemployment rate has come down to about 14.6 per cent. It only proves that we have gone somewhere. But still we have a long way to go. I think you quoted Pandit Jawaharlal Nehru quoting David Frost: "I have many more things to do before I go to sleep", or something like that. It is correct. In four years we have brought the unemployment rate down to about half. Two years more and we will solve that, but surely do you believe that an unemployment rate of 24 per cent can be completely solved in four years? I mean, we have worked well, but we cannot perform miracles.

In my view, the path that this Government has taken of creating wealth, of creating more income, is the only path for Sri Lanka worth talking about. Everything will not be solved in six years. To make this country a

developed country, to bring unemployment down to virtually zero, to raise incomes rapidly and steadily, one will need at least another decade. May I say this? In discussing this Budget, if you are going to criticize, please tell us what is the alternative? It is useless criticizing; please tell us what is the alternative. I can tell you. There is only one alternative, and that is communism. Do not think that there is an SLFP position in this. SLFP policies are as dead as the dodo. I noticed an interview with the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike) reported in the paper called "Irida". It is a new newspaper. I do not know whether he has been reported correctly, but he has said this. I was happy to see that.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය දැන් සැලැස්මක් ලැබෙන්නේ කර තිබෙනවාලු, ආර්ථික ප්‍රශ්න ගැන. අනේ, එහෙම කරලා තිබෙනවා නම්, කරුණා කර ඒ සැලැස්ම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්න.

"අද" දැන් "ඉරිදා" වෙලා. "ඉරිදා" විතරයි අද එන්නේ.

Only on Sunday—never on Sunday!

සැලැස්මක් තිබෙනවා නම්, අපේ ව විඩා හොඳ සැලැස්මක් තිබෙනවා නම්, වෙන ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම්, ඒවා ගැන කල්පනා කර තිබෙනවා නම්—[බාබා කීරීමක්] "එස්" එක හොරකම් කරලලු "එම්" එකේ එක. කමක් නැහැ, කවුරු හොරකම් කළත්. සැලැස්ම හොඳ නම් ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස ඒ සැලැස්ම ඉදිරිපත් කරන්න. මම මීට ඉස්සෙල්ලත් කිව්ව නේ මේක ශ්‍රී ලංකා එක හෝ යූ. එන්. පී. එක හෝ පමණක් මගින් දියුණු කළ යුතු එකක් නොවෙයි කියා. කවුරු හෝ මෙය දියුණු කරනවා නම් අපි ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ. එහෙත් සැලැස්මක් නැතිව සැලැස්මක් තිබෙනවා යයි කියන්න එපා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට 1977 ට පෙර කොහේද සැලැස්මක් තිබුණේ? ඒ අය 1972 දී ඉදිරිපත් කළ පස් අවුරුදු සැලැස්ම 1977 වන විටත් අඛණ්ඩව වැඩ කරමින්වත් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි වුණා. දෙපක්ෂයේ කණ්ඩායම් අතර

—නැත්තම් පිල් දෙක අතර—සටන් කළ වෙලාවේ මේ රටේ ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳන්නට සැලැස්මක් හැදීම ගැන කල්පනා කරන්න ඒ අයට අවස්ථාවක් තිබුණද?

සිරිල් මැතිව මහතා (කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා)

(ශ්‍රී. ඩී. ඩී. මත්තිං—කෘත්‍යවිද්‍යා, කිලිනොච්චි, මහලය, මහලය, මහලය)

(Mr. Cyril Mathew—Minister of Industries & Scientific Affairs)

සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කළ එන්. එම්. පෙරේරා මහත්මයාණන් ඇත්තුවා.

ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(ශ්‍රී. ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

ඒ පක්ෂයේ නව අදහස් නැහැ; නව සැලැස්මක් නැහැ; නව ක්‍රියාමාර්ගයක් නැහැ; නව පෙරලියක් නැහැ. නමුත් ඉටි බඩ නම් ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. ඒ නිසා ගරු කළායැයි කතුවෙති, මා මේ අවස්ථාවේ ඉල්ලා-සිටින්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට—පළමු වැනි පිලට හෝ දෙවැනි පිලට නැත්නම් පිල් දෙකටම—මොනවා හෝ සැලැස්මක් තිබෙනවා නම් ආර්ථික ප්‍රශ්න ගැන, අපේ සැලැස්ම හා සංසන්දනය කිරීමට ජනතාවගේ දැනගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන්නාය කියන එකයි. අපි ලැබෙන්නේ අපේ සැලැස්ම ඕනෑම සැලැස්මක් සමග සංසන්දනය කරන්නට. හැබැයි, එය ප්‍රායෝගික සැලැස්මක් වෙන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව ප්‍රාතිහාර්ය පොරොන්දු දෙක සැලැස්මක් නොවෙයි. හදෙන් හැල් ගෙනෙනවා කියන පොරොන්දුව වැනි පොරොන්දු නොවෙයි. බත් හොඳන විධිය, අනික් ද්‍රව්‍ය හොඳන විධිය, ඇඳුම් පැළඳුම් හොඳන විධිය පෙන්වන ප්‍රායෝගික සැලැස්මක් වෙන්න ඕනෑ. එහෙම සැලැස්මක් තිබෙනවා නම් කරුණා කර ඉදිරිපත් කරන්න කියනවා. එහෙම නැත්නම් මා අද ඉදිරිපත් කරන තර්කය හරි.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ක්‍රමය හැර මේ රටේ තිබෙන්නේ කොමියුනිස්ට් ක්‍රමය පමණයි. කොමියුනිස්ට් ක්‍රමය ගැන විකක් කල්පනා කර බලමු.

[ලේන් ඇතුළත් මුදලි මහතා]

If the communist system is here there would not be an Opposition on that side. There will be no multi-party system, no free press, no elections. There will be a parliament sitting once a year for one day, and MPs will suffer a severe loss.—[Interruption.] Their attendance problem is there. That is why I know the country is safe for democracy. Anyway, that is in lighter vein. But we might get aid from the USSR. Look at what has happened to those countries which have gone there. As I said, even socialist countries have gone to the World Bank and the IMF. I want to read, Sir, what communism is really about. It is not by me. It is by a Marxist, a very well accepted Marxist. Nobody can question the Marxist credentials of the author of this book. This book is entitled “පෝලන්තය”. I think this is a very current topic—“Poland 1980”—by a well-known Marxist of Sri Lanka, Mr. Anil Moonesinghe. I hope the communists will not say this is අධිරාජ්‍යවාදී ධනවාදී මතයක් කියා. මෙය සමාජවාදී මාර්ක්ස්වාදී මතයක්. මෙය කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුව පිළිබඳ මතයක්.

Now, you talk about banning imports. Even in this communist method banning imports is difficult. This is what he says :

“ඔවුන්”

that is, the Government of Poland.

“ පියට කාර්, විල්කින්සන් රේසර් ”

ඒ රටවලට නම් විල්කින්සන් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. බිලේඩ් එහෙම අවශ්‍යයි.

“පෙසිකෝලා පිරෙලි වයර් නිෂ්පාදනය කිරීමට අවශ්‍ය යම් යම් කර්මාන්ත ශාලා බවහිර ධනපති ලෝකයෙන් මිලයට ගනු ලබන බව අපට පෙනෙන්නට තිබේ.”

පුද්ගලයින්, අපි විදේශීය කර්මාන්ත ශාලාවක් මෙහි පිහිටුවන්නට ගියොත්, විදේශ ධනය ආයෝජනය කරන්නට ගියොත් ප්‍රියමා එකට එන්නට කිව්වොත්, ගත්‍රී එකට එන්නට කිව්වොත්, අපෝ එක ලෝක ධනවාදී බලපෑමක් !

මේක තමයි, ‘ වාන් චුන් සමාජ වාදය ’ කියන්නේ. මේ වචන මාලාව පළමු වැනි වනාටට 1971 දී සිංහල භාෂාවට එකතු කළේ ගරු අගමැතිතුමයි. අතිල් මුහුසිංහ සහෝදරයා තව එකක් කියනවා. තමන් නානස්ස්ලා සමගි පෙරමුණක් හේම හදන්න කල්පනා කරනවා නම් මේකේ ඉගෙන ගන්න හොඳ දේවල් තිබෙනවා. හායිස් පත්තුවේ දෙවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් කවදාවත් ඒකට එකඟ වෙන්නේ නැහැ. සමගි පෙරමුණක් පිහිටන්න එතු මට අවශ්‍ය නැහැ.

මේ පොතේ 26 වැනි පිටුවේ මෙසේ කියා තිබෙනවා :

ස්ථාලිත්වාදී ක්‍රමයක් ඇති මෙම රටවල් පාලනය කරනු ලබන්නේ ජනතාව නොව, රහස් දේශ පාලන පොලිසියක් විසින් අනුබල දෙන නිරෝධී පැලැන්තියක් විසිනි.

ඒක තමයි, ජනතාවට බඩු ගන්න බැහැ, අපි ගන්නම් කියා ආණ්ඩුව කියන්නේ.

සිය අදහස් සඳහා උද්ඝෝෂණය කළ ජනතාව බන්ධනාගාරගත කරන ඒක පක්ෂික ක්‍රමයක් මගිනි. නව සමාජයක් ගොඩනැගීමේ ක්‍රියාවලියේදී මාක්ස් කල්පනා කළ පරිදි රජය දියවී යනවා වෙනුවට එය ප්‍රජාතන්ත්‍රය වනසන අසුරුව දෙයක් බවට පත් කර තිබේ. පෝලන්ත කම්කරුවන්, බුද්ධි මතුන් හා ගොවියන් ඒකාබද්ධව ජය ගෙන ඇත්තේ මෙම රජයට විරුද්ධවයි. එය 1966 දී හංගේරි යාවේ හා 1968 දී චෙකෝස්ලෝවැකියාවේ කඩාත්තරය නැවත ප්‍රකාශ වීමකි.

ඊළඟට මේ පොතේ 31 වැනි පිටුවේ, පෝලන්තයේ නිරෝධී පැලැන්තියක් ගැන කියනවා.

කම්කරුවන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය.

We must know the realities of this, these are the alternatives you have. අපේ ක්‍රමය හොඳ නැත්නම්, තිබෙන්නේ එක ක්‍රමයයි. ඒක තමයි මේ.

වරප්‍රසාද ලත් නිරෝධීන්ගේ ක්‍රමයක් නියෝජන කරන පෝලන්ත ආණ්ඩුවේ කම්කරුවන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රයක් සංස්ථාපනය කිරීමේ ඔවුන්ගේ අපොහොසත්කම් නැවත තැවරන්න සනාථ කර තිබේ. වැඩ කරන ජනතාවට පාලනය බාර ගැනීම සඳහා ඔවුන් විසින් ක්ෂණිකව, නිරෝධීන්ගේ ඉහළ වේගනයන්.....

නිලධාරීන්ගේ ඉහළ වේතනයන්. නිලධාරීන්ගේ පඩි වැඩි කරන්න එපායයි මෙහේ කියනවා.

විශේෂ කඩසාප්පුවලට ඔවුන්ගේ ප්‍රවේශ වීමේ මාර්ගය—

එක නමයි අපටත් කියන්නේ. වරප්‍රසාද ලත් නිලධාරී පන්තියට පමණයි. මෙතෙමයි පෝලන්තයේ තත්ත්වය.

විශේෂ වෛද්‍ය ආරක්ෂාවත්, විශේෂ කිවුම් කිසිවක්, සුබෝපහේනි නිවාස, වෙනත් වරප්‍රසාද අනෙකි කළ යුතු වේ. පෝලන්තයේ කැළඹීම පිටුපස මෙන් න මේ.....

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(අත්සන් තබා ඉටුකර)

(A Member)

එක්කෙනෙක් නැගිටලා යනවා.

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්සනාලක්ෂ්මි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

යන්නේ, එතුමා මේක ඇත්ත දන්න නිසායි. ඉහෙන ගන්න දෙයක් නොවෙයි. හාරිස් පත්තුවේ දෙවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් මේවා ගැන කල්පනා කරනවා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බී.වී.සී.බී.)

(Mr. R. P. Wijesiri)

තමුත්තාත්සේත් යු. එන්. පී. එකට සම්බන්ධ වෙන්න ඉස්සර, සමසමාජ පක්ෂය එක්ක විකක් සම්බන්ධ වී සිටි කාලයේ දී ඔය මතය දැරුවා.

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්සනාලක්ෂ්මි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

මම කා එක්කත් යාමයි. නමුත් මම කාගේවත් අදහස් උදහස්වලට යටත්වෙලා නැහැ. මගේ ඥානය කාටවත් උකස් නියා නැහැ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බී.වී.සී.බී.)

(Mr. R. P. Wijesiri)

තමුත්තාත්සේත් ඔය මත දැරුවා. කාලයක්. සමසමාජ පක්ෂය එක්ක විකක් සම්බන්ධවෙලා හිටිය නේද?

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්සනාලක්ෂ්මි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

මම හැමෝම එක්ක යාමයි. නමුත් හැමෝගෙම අදහස් උදහස්වලට යටවෙලා නැහැ. මගේ ඥානය කාටවත් උගස් නියල නැහැ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බී.වී.සී.බී.)

(Mr. R. P. Wijesiri)

නමුත් ඒ මතය උඩ ගියා කාලයක් !

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්සනාලක්ෂ්මි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

මම ඉන්නෙ මේ මතය උඩ; ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය උඩ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මේ විධියට ක්‍රියාත්මක කරන්නෙ කොහොමද යන්නයි. අපි සමාජවාදය මේ විධියට ක්‍රියාත්මක කරන්නේද; මේ කියන විධියට බඩු හිඟයක් ඇති කරල, මේ කියන විධියට වරප්‍රසාද ලත් පන්තියක් ඇති කරල ?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බී.වී.සී.බී.)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඔහොම කිව්වේ නැත්නම් තමුත්තාත්සේට ඔතන ඉන්න දේන්නෙ නැහැනේ ?

ලලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(ති.රු. ලලිත් අත්සනාලක්ෂ්මි)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

මේවා ඔක්කොම හොයල බලල තමයි, හොඳට විග්‍රහ කරල තමයි, මේ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නෙ. සමාජවාදීය කියන රටවලට ගිහින්, ධනවාදීය කියන රටවලට ගිහින්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීය කියන රටවලට ගිහින්, ඒ හැම එකක් ගැනම විග්‍රහ කරල බලල කළ තීරණය අනුව තමයි, මම මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සිකුරට ඉන්නෙ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(ති.රු. ආර්. පී. බී.වී.සී.බී.)

(Mr. R. P. Wijesiri)

ඔකට එන්න ඉස්සරවෙලා කොහොමද

கட்சியினருள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You might have a decision taken at the Party leaders' meeting.

லேட் ஐயுலத்முடி மனை

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Very well, Mr. Speaker, I will request the Hon. Prime Minister to make a note of it at the next Party leaders' meeting.

I might advert to one other matter that the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) referred to. He talked about Development Councils. I want the hon. Member to know that this Government has as much stake as, if not more than, anybody else in this country in Development Councils. It was we who thought of the proposal. It was we who brought it to Parliament, and we will never allow it to fail. We do recognise the fact that one of the problems these councils are faced with is finance. The hon. Member for Nallur was prepared to say that it is a new institution. These councils are all finding their way forward, and I can assure you that, as far as this Government is concerned, we who created the Development Councils will certainly make them live.

In all this, as I said at the beginning, we cannot think of the economy of Sri Lanka—or for that matter can any country—without meeting the challenges that we face from the world. We are aware of a good deal of comment going on in this country totally ignoring the situation obtaining in the world. It is being said, “Why can you not do this? Why can you not bring down the price of this or that article? Why can you not bring down the price of kerosene oil? Why are you doing this? Why

are you doing that?” They seem to think that, by some miracle, the pricing structure here is different from that of any other country.

If we go on thinking like this, if we go on analyzing the economic problems just as Alice in Wonderland did, we will be in for disappointments one after the other. We cannot make this world to be what we want it to be. I would ask a simple question. Can the TULF, or the SLFP, or any other party tell us clearly that they can bring down the price of any imported item by one cent? If they can, please tell us; and tomorrow we will provide them with the money, the ships and the finance to go and do it.

பி. டி. பி. சுவேதிக மனை (கடவுலெ)

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன—கடவுலெ)

(Mr. M. D. H. Jayewardena—Kaduwela)

You will not say that after the sugar experiment.

லேட் ஐயுலத்முடி மனை

(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

The sugar experiment? We did that. The hon. Member for Kaduwela is confused. The sugar experiment was our experiment. And why do I say it? The private sector was able to bring in small quantities at short market range. The Government had to buy at long market range to protect the supply. I may tell you frankly the problem I am faced with, together with my Hon. Colleague, the Minister of Food. It is the question of importing rice. How much rice should we import? Can I take the risk? On a good Yala harvest next year—if we have a good Yala and Maha—we do not need to import rice. But I have to decide now, at least in the next two or three months. I have to take a decision in good faith. I may be proved wrong.

[මමේ ඇතුළත් වූ මහතා]

But the private sector man has no problem. He has no obligation to provide security food. He can import thousands of ton of rice when the price is cheaper in June and say, "Look, my price is cheaper." But it is this Government system that allows the public to take the benefit of that. So my comment is right. Can you bring in a substantial quantity of food and, if so, cheaper than we have done? and if the hon. Member for Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayewardena) would like to take up the chance—he is an experienced gentleman, former Minister of Finance—please help us that way, it will be very nice. But he is realistic enough to know that on the imported prices there is nothing that any government can do. But like this, the economic life is full of challenges. It is not a simple business. We all take it very easy. We understand cyclones, a cyclone hit the Eastern Province. We know it is a national thing, nobody can help it. So we all mustered together competing with each other, sometimes party-wise to go and do various things. I refer to the cyclone in the Eastern Province. We have attempted to reconstruct many things in the Eastern Province, Agriculture is back, certainly in order. But about these world economic cyclones, world economic forces, we pretend that we can do something different. Let us get out of this practice. We have to learn to live with this kind of thing, reconstruct, adjust.

The hon. Member for Nallur said, let us cut down an oil consumption. I am hundred per cent for that. Let us start with our own vehicles. How many of us can do that? But when we spend money on the Mahaweli to create alternative energy, some people ask, "Why are you spending so much money on the Mahaweli.?" The only way we can do this is, to weather cyclones. It is the path that the UNP has chosen—liberalization, a realistic exchange rate, abolition of controls as

far as possible; work with market forces; try to work closely if possible, adjust them favourably to yourself and specialize, stress the exports. For instance, when we are dealing with exports the Opposition says, "What is the use of the FTZ? You promised 100,000 jobs, you have now got only 18,000." Did we promise 100,000 jobs the day we started it? Honestly can we do that? We have done well, but can we perform miracles like that? The true test of the Free Trade Zone is to compare it with other free trade zones. Please compare it with the performance of the free trade zones in the Philippines, Singapore, Penang and India. Now others are coming in—Pakistan and Bangladesh. That is the true test, and if you do that, you will find that this Free Trade Zone is the one that has done the best of all. 18,000 direct jobs in two and a half years. The indirect jobs according to an economic specialist is results this way: if you get one job inside the factory, you create two jobs outside the factory. On that score it means 54,000 people have benefited by that. You refer to garment factories; the total number of garment factories is 22. The total number of factories now in production or in building is more than 60. Garments are the first phase; you say you are worried about the quotas? If you had no production there would have been no problem about quotas. This is because we produce, because we are becoming a challenge to the world. They say, "Please do not progress so fast". That is the complaint other countries make about our garment exports? It is rising too fast. It is easy to say that there are quotas. Of course there are quotas. Hong Kong has more quotas than Sri Lanka. Because we have quotas does it mean that we should not start factories? That we should not push ahead with factories and not try to get the best of quotas that we can? That attitude of saying, "There are quotas, therefore do not start textile factories," is like saying, there is rain I will not go out. The attitude of this Government is, there is the rain but

we will put on the rain-coat and go out. That is the difference. We will face challenges.

To do this, we have the good fortune that we have a party, we have a leader, we have a system, we all believe in one system, we have a leader who is the most experienced leader politically in this country, whose intelligence, whose education, whose experience in government and in opposition is unrivalled. Unrivalled not only in this country, but in many of our neighbouring countries. Even the hon. Leader of the Opposition candidly says, the problem of the people he represents can only be resolved by the President. He said so very charitably, correctly. He did also say, that after 1977 certain steps have been taken. His complaint is that they are not being implemented. He says, "You have guaranteed fundamental rights in the Constitution, but let us implement them." The hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) said, "You have set up Development Councils, but let us implement them. I ask simply who can implement this better than the present leadership of this country? I am reminded when I think of leadership, of what General Wye said about the Duke of Wellington. He said the reason why they won was because they had the right man at the right time, at the right place. I believe that in the leadership of President Jayawardene, we have undoubtedly the right man, at the right time, at the right place.

You can nibble at this Budget; you can say, "Well, you might have done this, this way or that way". But the crux of the Hon. Finance Minister's Budget is clear proof that in the present circumstances of the world economy, present circumstances of Sri Lanka the only way forward, the only way in which jobs will be increased, the only way in which goods will be available in adequate quantity, the only way we can unlock constraints and promote activity of an economic kind and at the same time ask those who have benefited

in the last four years to pay more is the way which the Hon. Minister of Finance has set out in his Budget. For that, we must congratulate him, thank him. It is an extremely difficult situation. We have got more money from abroad than anybody else could have got. We have avoided shortages, controls, limitations, restrictions, banings, and despite the fact that the weather is stormy, the boat will still survive. And all I wish to say is that there is no other boat and there is no other captain. No other party no other way. Criticize the Budget, but ask if there is another way. There is no other way in which you can create a free and just society. Nothing is achieved overnight. But we are on the right track, on the right path. And I think, with all the problems, with all the difficulties the people have to face in a developing country, the people will ultimately say, having compared everything—the last Government, this Government, any other Government which is struggling to be—in that very earthy Sinhala phrase "බකකොම බැලුවට පස්සේ අරුන්ට වඩා මුන්ට හොඳයි."

අ. கா. 3.3

உ. வி. நிதி அமைச்சர் அவர், (அதிபல)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹ)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

அது சிங்களச் சபாநாயகரின், அப்பேரவர், வேலு அமைச்சர், ஓயாமல், தனித்தனியே

உள்ள அமைச்சர் அவர்

(திரு. லலித் அத்தமத்தமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Pardon me, Sir, I forgot to say one thing, one sentence. There has been a criticism of our development programme. I want one categorical answer from the Opposition to this question: If you come into power will you stop the Mahaweli Scheme, the Free Trade Zone, the Housing programme? Will you stop any of the development programmes that this government has started?

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා

(*திரு. எம். சிவசிதம்பரம்*)

(Mr. M. Sivasithamparam)

They have already stopped Housing.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා, ඉතාමත් දක්ෂ නීතිඥයෙක්. ඉතාමත් දක්ෂ ලෙස, නීත්‍යානුකූලව එතුමා තර්ක ඉදිරිපත් කළා. අද රටේ පවතින ආර්ථික අර්බුදය ගැන තර්ක විතර්ක ඉදිරිපත් කළා. ඒ ආර්ථික අර්බුදය අනුව ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන විස්තර කළා. නමුත් ජනතාවගේ පැත්තෙන් බලන විට මේ තර්ක විතර්ක වලින් වැඩක් නැහැ. එම නිසා මේ හර්ක විතර්ක වලින් මේ රටේ තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳෙන්නේ නැති බව මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම වර්තමාන රජයේ මුදල් ඇමති තුමාගේ පස්වැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් මේ කරන්න යන්නේ, කරන්න උත්සාහ දරන්නේ, හරියටම ගිලෙන් යන මිනිහෙක් පිදුරු ගහක එල්ලෙන් යනවා වගේ දෙයක්. රජයේ සංවර්ධන වැඩ තුලින් ඇති නැති පරතරය පියවීම කෙසේ වෙතත් තිබෙන ප්‍රශ්න ක්‍රම ක්‍රමයෙන් උග්‍රවී, මැඩ පවත්වා ගන්න බැරි තත්ත්වයකට ඇවිත් තිබෙන බව මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්න කැමතියි. අවුරුදු හතර හමාරක් තිස්සේ වර්තමාන රජයෙන් දෛනික පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල මිල දහ ගුණයකින් වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ හේතුව නිසා අයවැයන් දහ ගුණයකින් වැඩිවී තිබෙන බවයි, අද පෙනෙන්නේ තිබෙන්නේ. මේ රජය මෙතෙක් කරන ලද සංවර්ධන ව්‍යාපාර වලින් ඇති වෙලා නියෙන් නෙ මොකක්ද? පොහොසතා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පොහොසත් වී තිබෙනවා, දුප්පතා ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දුප්පත් වී තිබෙනවා, මේ සංවර්ධනය තුලින් මෙයයි, ඇතිවෙලා තිබෙන තත්ත්වය මුදල් ඉල්ලීම අනුවයි.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ කාරණාව ඔප්පු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කරුණු මම මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා.

අද ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ ජනතාවගෙන් සියයට 97 ක් පමණ මන්ද පෝෂණයෙන් පෙළෙන්නවා. මේ ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා ප්‍රීමා පැක්ටරිය ගැන කතා කළා. අපේ රජයේ එනම්—වෙළඳ ඇමති තුමන්ලාගේ නැව්වලින්ම ඇමෙරිකාවේ සිට තිරිඟු ගෙනැවිල්ලා, ත්‍රිකුණාමලයේ ගොඩ බැලා, එම තිරිඟුවල ඇති පෝෂ්‍ය කොටස, සියයට 26.2 ක් පමණ වන පෝෂ්‍ය කොටස, කුරුවට, ඒ උදවියට දීලා ඉතිරි කොටසයි, අපට දෙන්නේ. 'සෙවන් හන්ඩරඩ් මිලියන්' වියදම් කර අර පැක්ටරිය හැදවූය කියා ඒ කොමිෂනරියට දී තිබෙනවා, වරප්‍රසාද, තිරිඟුවල ඇති සියයට 26.2 ක් පමණ වූ පෝෂ්‍යදායක කොටස—කුරුවට—තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයට ගන්න ඒ අයට ඉඩ හැර තිබෙනවා. ඒ අනුව පෝෂ්‍යදායක හරිය කපාගෙන මාසයකට වෙන් 25,000 ක් වගේ විශාල ප්‍රමාණයක්, ඒ කොමිෂනරිය පිටරට යවනවා. ඔවුන් අපට දෙන්නේ අහක දමන රොඩ් බයි. ඔය ආකාරයේ තත්ත්වයකදී අද ඇති වී තිබෙන්නේ. ඒ අනුව මේ රට ක්‍රමානුකූලව මන්ද පෝෂණයෙන් පෙළෙන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්]

සිරිල් මැතිව මහතා (කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා)

(*திரு. சிரில் மக்திவ்—கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சர்*)

(Mr. Cyril Mathew—Minister of Industries & Scientific Affairs)

නමුත් තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුවත් පිටරටින් පිටි ගෝනුවා නේද?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

1977 ජූලි මාසයේ මේ රජය බලයට පත් වී පැය 24 කින් රුපියලේ අගය අඩු කළා. එය කළේ විශේෂයෙන් ලෝක බැංකුවේ නාන්තම් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලයේ ඉල්ලීම අනුවයි.

ලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(*திரு. லலித் அத்துலத்முதலி*)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයට ආවොත් ලෝක බැංකුවේ සාමාජිකත්වයෙන් ඉල්ලා අස් වෙනවාද, ඉවත් වෙනවාද? ඒකට උත්තර දෙන්න බැරි නම්—

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයට ආවම ණය ගැනීමේ කොන්දේසියක් වශයෙන්, ජනතාවට දෙන සහනාධාර අයින් කරන්නේ නැහැ, ලෝක බැංකුව නැත්නම් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල ඉල්ලා සිටියත්.

ලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(*திரு. லலித் அத்துலத்முதலி*)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

1977 ට කලින් එය කළා නේද?

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිලිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(*திரு. ஆர். பிரேமதாசு—பிரதம அமைச்சரும் உள்நாட்சி, விடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்*)

(Mr. R. Premadasa—Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways and Leader of the House of Parliament)

හාල් කපුවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

We will not go to the World Bank or to the IMF on the condition that we will remove the basic subsidies that the poor people of the country are given. Immediately after the SLFP comes into power, we will within 24 hours give all the people subsidized food for them to exist.

ලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(*திரு. லலித் அத்துலத்முதலி*)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හාල් පොත් දෙයි. ඒ වුණත් හාල් දෙන්න නම් බැහැ.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මම පෙන්වා දෙන්නම්, හාල් දෙන හැටි.

ලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(*திரு. லலித் அத்துலத்முதலி*)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

අගහැරුවාදා සහ සිකුරාදා බත් කෑම තහනම් කළා, පසුගිය ආණ්ඩුව.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වී පැය 24 කින් රුපියලේ අගය අඩු කිරීම නිසා ඇති වුණු තත්ත්වය මොකක්ද? රුපියලේ අගය අඩු කරන්න කලින් ජනතාවට රුපියලේ 10 කට යම් භාණ්ඩයක් හෝ භාණ්ඩ තොගයක් ගන්න පුළුවනිම තිබුණ නම්, රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් පසු ඒ භාණ්ඩය හෝ භාණ්ඩ තොගය ගැනීම සඳහා රුපියලේ 20 ක් වුවමනා වුණි. ඒ වගේම, කලින් යම් පිරවටක් යම් මුදල කට තේ රාත්තලක් අපේ රටින් ගන්න නම් දැන් ඒ මුදලට තේ රාත්තලේ දෙකක් ම ගන්න ඒ අයට පුළුවනිම තිබෙනවා. රුපියලේ අගය අඩු කළාය කියන එකේ තේරුම එයයි.

ලීන් ඇතුලත් මුදලි මහතා

(*திரு. லலித் அத்துலத்முதலி*)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

Nonsense!

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

අපට කියනවා අල්ලා දෙන්නය කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ රැකිරිණි කොටි ආකාරයෙන් දී තිබෙනවාද කියා මේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ වාර්තාව අනුවම අපි බලමු.

“The total number of new employment opportunities created within the organized sector during the three year period 1978 to 1980 amounted to 307,188. Despite this high cumulative total for the period 1978-1980, there has been a deceleration in the rate of employment creation in the organized sector in 1980. Compared with 175,000 and 115,000 job opportunities in 1978 and 1979, respectively, the number of new employment offered by government departments, semi-government institutions and other organized private sector enterprises (i.e. those contributing to the employees provident fund) in 1980 amounted to only 18,035.”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආකාරයේ තත්ත්වයකට, ඇති වී තිබෙන්නේ.

ලීන් ඇතුලත් මදලි මහතා

(ති.රු. லலித் அத்தலத்தமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

I am objecting to that. Read the next sentence. කරුණාකරලා ඊට පස්සේ තිබෙන වාක්‍යයක් කියවන්න. අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට සෑම දෙයක්ම දැන ගන්නට ඕනෑ.

“This figure however, does not include the additional jobs created in the unorganized private sector, the traditional agricultural sector, as well as any increase in self-employment in various sectors in the economy which might have amounted to a considerable magnitude in the recent past.”

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපට පෙන්වුම් කරන්න වුවමනා කර තිබෙන්නේ මෙයයි. මේ ආකාරයට සංවර්ධනයක් කෙරෙනවාය කියා රජය කතා කරනවා. සංවර්ධනය කරනවාය කියමින්

කෝටි ගණන් ණය මුදල් අරගෙන වියදම් කරනවා. කෝටි 5,500 ක් කියන්නේ පොඩි මුදලක්ද? මෙහෙමයි සංවර්ධනය වෙන්නේ. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ වාර්තාව අනුව ගිය අවුරුද්දේ ලබා දී ඇති රුකියා අවස්ථා ගණන 18,035 යි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

අනික් පැත්ත බලන්න.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

අනික් පැත්ත පෙනෙයි නමුත් තාත් සේලාට, 1983 වන විට. හොදට බලාගෙන ඉන්න, 83 දී මොන පැත්තද පෙන්වන්නේ කියා මහජනතාව නමුත් තාත් සේලාට.

ලීන් ඇතුලත් මදලි මහතා

(திரு. லலித் அத்தலத்தமுதலி)

(Mr. Lalith Athulathmudali)

නමුත් තාත් සේලාට පෙන්වන්නේ වාක්‍යයක් ඇර වාක්‍යයක්.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

දැන් මේ රජය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් විශාල තෙල් අර්බුදයකට මැදිවෙලයි ඉන්නෙ. ඒ තෙල් අර්බුදය නිසා බලශක්ති අර්බුදයක් දටස ගානෙම තිබෙනව. මා දන්නෙ නැහැ අපේ අතීගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන් වහන්සේ මේ බව දන්නවාද කියාවත්, දවස ගානෙම පැය පයක්, හතක්, තාත් තම් අට ක් විදුලි බලය නැහැ.

මන්ත්‍රීවරු

(அங்கத்தினர்)

(Members)

කොහේද?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මුළු රටේම තැනෑ සෑම තැනම බලන්න. නැහැ.

මත් ශ්‍රීවර්ධයෙක්
(அங்கத்தினர் ஒருவர்)
(A Member)

‘කවු’ ගහන වෙලාවේද ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරත්නායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

මුත් නැගෙන ලා මේවා එකක් වත් අතිගරු ජනාධිපති උතුමණන් වහන්සේට කියන්නේ නැතුව ඇති. එක පාරක් කියනවා, ‘වර්ෂාව නැහැ’ කියා, එහෙම කියලා පැය 10 ක් 12 ක් නිත්සේ විදුලිය කපලා දමනවා. ඊළඟට තදින් වහින කොට, ‘වර්ෂාව වැසියි’ කියා පැය 7 ක් 8 ක් විදුලි බලය නැති කරනවා. එම නිසා දැන් බලශක්ති අර්බුදය ආර්ථික උද්ධමනය අනුව වැඩි වී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම අපේ ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඇසිය යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. එදා සිට සාමාන්‍ය කම්කරුවන් අතරේ වැඩ කළ කෙනෙක් හැටියට එතුමා මේ ගැන දන්නවා. මිනිස් සම්පතට මේ රටේ මුල් තැන දෙන්න රජය ලැස්තීද? මිනිස් ශ්‍රමයට මුල් තැන දෙන්න ලැස්තීද? ඔය මැෂින් වලට, බුල්ඩෝසර්වලට තැනක් දෙන්නේ නැතුව මිනිස් සම්පතට තැන දෙනවාද? මො දන්නවා ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ යාගොඩ කියන ගම් මණ්ඩියේ ජනතාව—ඒ ප්‍රදේශයේ දහස් ගණන් ජනතාව—ගහ කර්මාන්තයක් වශයෙන් ලොකු ගල් කුඩා කැබලි වලට කඩා, ඒ ගල් කියුබ් එකකට රූපියල් 750 ක පමණ මුදලක් ලබාගත් බව. හැට දෙනෙක් වැඩ කරන එවැනි ආණ්ඩුවේ වැඩ පොලකට දැමීමා, මැෂිමක්.

මැෂින් එක සවි කළාට පස්සේ එම ස්ථානයට ගිනින් බලන කොට එතැන කලින් සේවය කළ හැට දෙනාම අස් කරලා. එක් කෙනෙක් පමණක් මැෂිම දුවවනවා. මේකද ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය? වෙළඳ ඇමතිතුමා හිමිවා හරි. ‘අපි මැෂින් යොදවනවා’ කියල කිව්වා. මැෂින් ගෙන් වන්නේ මේකටද කියා මම අහනවා. මිනිස් සම්පත අහෝසි කර ඒ වෙනුවට මැෂින්

ගෙන්වා පාවිච්චි කරනවා. මැෂින් ගෙන්වන විට ඒවාට ඉන්ධන ගෙන්වන්න වෙනවා. මැෂින් ගෙන්වන විට, ඉන්ධන වැඩි වැඩියෙන් ගෙන්වන විට රට තව තවත් ප්‍රපාතයට වැටෙනවා. මේකයි, අද රටපුරා ඇති වේගෙන එන තත්ත්වය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1980 ජූලි මාසයේ 18 වනදා වැඩ වර්ජනය කිරීම නිසා සේවයෙන් අස් කළ කම්කරුවන් එක් ලක්ෂ විසි දහස නැවත සේවයට බඳවා ගන්නවාය කියා රජය කීප වතා වක්ම පොරොන්දු වී තිබෙනවා. නමුත් අද දක්වාම සම්පූර්ණයෙන්ම නැවත අරගෙන නැහැ. ඒ ජනතාවට තුන්වතාවක්ම පොරොන්දු වුණා. එම නිසා මො නැවත වරක් ගරු අගමැතිතුමාට මතක් කර සිටිනවා, මේ කම්කරුවන්ට කොයි ආකාරයෙන් හෝ නැවත රක්ෂා ලබා දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. R. Premadasa)

You are making a Committee stage speech. This is the Second Reading Debate.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරත්නායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඇමරිකාව, එංගලන්තය වාගේ රටවල් දිහා බැලුවාම අද එහි පවතින තත්ත්වය—

සී. පී. ජේ. සෙවේරත්න මහතා
(திரு. சி. பி. ஜே. செவ்விரத்தன)
(Mr. C. P. J. Seneviratne)

පරණ රෙකෝඩ් එකමනෙ ගහන්නේ.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරත්නායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඇමරිකාව, එංගලන්තය වාගේ රටවල වර්ධනය, පෝෂණය, සංවර්ධනය සම්පූර්ණයෙන්ම ඇණහිටලා. අපේ මුදල් ඇමති තුමා මේවා ගැන දන්නා නමුත් අහේ තුව

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

No, No; we are discussing the Budget.

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා,
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Speaker)

You cannot refer in any way to the conduct of any Member.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

This is not the conduct of the Members.

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා,
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Speaker)

Of course. I hold that what you have read although you say it is not about the conduct refers to the conduct of Members. You may not realize it.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

This is a paper report on the Budget which had been discussed at Cabinet level.

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා,
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Speaker)

We are concerned only with the opinions of hon. Members of the House in regard to this matter.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

These are very important opinions.

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා,
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Speaker)

You are trying to introduce into this debate the conduct of Members. Please refrain from doing so.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

Without mentioning names, I will give a gist of it.

ලේන් ආතුනේ මුදලි මහතා
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

On a point of Order; you cannot do indirectly what you cannot do directly.

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා,
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Speaker)

That is something that all hon. Members should realize.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

Can I table this?

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා,
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy-Speaker)

What you cannot read, you cannot table.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කමානායකතුමන්, කැඩී තව සාකච්ඡාවේදී පැන නැගී තිබෙන අර්ථ මුද්‍රය ගැන පළ වූ වාර්තා කිසිම අමතිවරයෙක් අද දක්වා ප්‍රතික්ෂේප කළේ නැහැ. ඒකයි වැදගත්කම. වෙළඳ ආමතිතුමා නැගිට කමා කලාව එතුමා ප්‍රතික්ෂේප කළේ නැහැ. ඒ වාර්තාව. 'එහෙම දෙයක් සිදු වුණේ නැහැ' කියා එතුමා කීව්වෙ නැහැ. ඒ සාකච්ඡාවේදී ගරු මුදල් අමතිතුමා කියා තිබෙනවා, අගමැති තුමාට 'මුදල් නැහැ, මුදල් දෙන්න පිළි වෙලක් නැහැ; මේ වැඩි වන ජීවන වියදම් දීමනාව ගෙවන්න' කියා. ඒ ගැන මුදල් අමතිතුමන් අගමැතිතුමන් තදින් සාකච්ඡා වෙලා, අගමැතිතුමා අස්වීමේ දියවිල්ල හර දෙන්නන් ගිහින් තියෙ

තමා ගරු අගමැතිතුමා අස්වෙන්න ලැබූ සේවි වෙලා තියෙනවා. එතුමා ඒ පියවර ගැනීම ගැන අපි අපේ සන්තෝෂය ප්‍රකාශ කරන්න ඕනා. ඇයි? කම් කරුවන් ජීවත් වෙන්නෙ කොහොමද කියන එක අගමැතිතුමාට අවබෝධ වෙලා තියෙනවා. එම නිසා අපි අගමැතිතුමාට ආරාධනා කරනවා, අපේ පැත්තට—විරුද්ධ පැත්තට—එන්න කියා. යාන්තම් එක්තරා ඇමතිවරයෙක්—

ලයනල් ජයතිලක මහතා (ඇමතිතුමා)

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ අගමැතිතුමා*)

(*Mr. Lionel Jayatileke—Minister*)

මේ වගේ රත්තරන් අගමැතිතුමෙක් පිටුපස එන්න හිතල වෙන්න ඇති ඒ ඉල්ලීම කරන්නෙ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ අගමැතිතුමා*)

(*Mr. R. P. Wijesiri*)

එතුමා ප්‍රාර්ථනා කරනවා, 'ජනාධිපති' වෙන්න කියා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ අගමැතිතුමා*)

(*Mr. S. D. Bandaranayake*)

ඒක නේන්තම් මම කියන්නෙ. [බාධා කිරීම]

බබ්ලිවි. පී. බී. දිසානායක මහතා (මහ නුවර දිසා ඇමතිතුමා)

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ අගමැතිතුමා*)

(*Mr. W. P. B. Dissanayake—District Minister, Kandy*)

තමුත්තාත්සේලාට නායකයෙක් තැනි හිත් දා. [බාධා කිරීම]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(*Deputy-Speaker*)

(*Mr. Deputy-Speaker*)

Order, please!

Now, shall we come back to the principles of this Budget.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ අගමැතිතුමා*)

(*Mr. S. D. Bandaranayake*)

This is pertaining to the Budget, Sir. There is nothing outside the Budget here. This is the Budget.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහ බැංකුවේ වාර්තාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා, උද්ධමනය සියයට 35 ඉඳලා සියයට 18 දක්වා අඩු වෙලාය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම කොයි ආකාරයට එය අඩු වී තිබෙනවාද කියා අපට කරුණු සහිතව ඒ වාර්තාවෙන් පැහැදිලි කර දී නැහැ. මෙම සංඛ්‍යා ලේඛන ඇත්ත වශයෙන්ම අපට පිළිගන්න පිළිවෙලක් නැහැ. ඒ මන්ද? රටේ අද පවතින උද්ධමනකාරී තත්ත්වය හා අධික ජීවන වියදම් තත්ත්වය නිසයි. අද රටේ පවතින ජීවන වියදම් තත්ත්වය ගැන බැලුවාම, එය අඩු වීම පැත්තකින්ම තබා අනුක්‍රමයෙන් වැඩි වේගෙන වැඩි වේගෙන යන බව පමණක් හොඳටම පැහැදිලියි. එම නිසා ජනතාව පැත්තෙන් බලන විට උද්ධමනය පිළිබඳව පෙන්නා තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛන සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රෝච්චක්, බොරුවක් වශයෙන් පිළිගන්න තිබෙන්නෙ. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ ඉල්ලීම් අනුව. ඒ අය සතුටු කරන්නයි මේවා. මෙසේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නෙ.

ජීවන වියදම පිළිබඳව බලන විට පසුගිය අවුරුද්දේ සම්මත කළ රු. 70 වැඩිවීම වත් කම්කරුවන් බොහොමයකට ලැබී නැහැ. දැන් වැඩි වී තිබෙන මුදල පැත්තකින් තබමු. ගිය අවුරුද්දේ වැඩි කළ එක වත් තවම ලැබී නැහැ. එම නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි කියන්නේ මෙසේ වැඩි වී තිබෙන ජීවන වියදමට සරිලන වැටුප් සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කිරීමට රජය අපොහොසත් වී තිබෙන බවයි.

අපේ රටේ තිබෙන පන්නි සැලැස්ම අනුව අපි ඒ ඒ කොටස් වෙන් වෙන්ව ගනිමු. මාසෙකට රු. 300ට අඩුවෙන් ආදායම් ලබන, පස් දෙනෙකුගෙන් යුත් පවුලක් ගැන බලමු. මේ රටේ ජනගහණයෙන් සියයට 50ක් මේ සංඛ්‍යාවට වැටේ

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරත්නායක මහතා]
 නවා. වර්තමාන රජය බලයට පත් වීමත් සමගම කාල් පොත් 75,00,000ක් කපා දැමීමේ ඔබේන මේ ආදායම් තත්ත්වයේ සිටින අයගෙනුයි. දෙවැනි කොටස මාසයකට රු. 300 සිට රු. 750 දක්වා ආදායමක් ලබන අයයි. මේ කොටස ජනගහනයෙන් සියයට 30 යි. තුන්වැනි කොටස රු. 750 සිට රු. 1,200 දක්වා ආදායමක් ලබන අයයි. මේ කොටස ජනගහනයෙන් සියයට 10 ක් වෙනවා. මේ, පස්දෙනා බැගින් සිටින පවුල්. මේ කොටස් තුන කමිකරු පන්තියට හා පුළු මධ්‍යම පන්තියට වැටෙනවා, මේ කොටස් තුන ජනගහනයෙන් සියයට 90 ක් වෙනවා.

ඊළඟට, හතර වැනි කොටස මාසයකට රු. 1,200 සිට රු. 2,400 දක්වා ආදායමක් ලබන අයයි. පස් වැනි කොටස, රු. 2,400 සිට රු. 4,900 දක්වා මාසික ආදායමක් ලබන අය. මේ කොටස් දෙකම මධ්‍යම පන්තිය හැටියට ගැනෙනවා. මේ කොටස් දෙකට අයිති පිරිසෙ එකතුව රටේ මුළු ජනගහනයෙන් සියයට 7 යි.

ඊළඟට, හය වැනි කොටස මාසයකට රු. 4,500 සිට රු. 9,600 දක්වා ආදායමක් ලබන අයයි. මේ අය උසස් මධ්‍යම පන්තියයි. ජනගහනයෙන් සියයට දෙකහමාරයි. හත් වැනි කොටස හැටියට එන්නේ, රු. 9,600 න් ඉහළ මාසික වෙනත්යක් තැන්පත් මාසික ආදායමක් ලබන අයයි. මේ කොටස එන්නේ ධනපති පන්තිය හැටියටයි. මේ කොටස ජනගහනයෙන් සියයට බාගයයි.

ආත්ත වයසෙන්ම, මේ අනුව මම පෙන්වුම් කරන්න උත්සාහ කරන්නේ, අද ඇති වි තිබෙන ජීවන වියදම් තත්ත්වය අනුව, මාසයකට රු. 2,000 ක ආදායමක් නැතිව පස්දෙනෙක් සිටින පවුලකට ජීවත් වෙන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වි තිබෙන බවයි. මම ඉදිරිපත් කළ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව මේ රටේ ජනගහනයෙන් සියයට 90 ක් මේ තත්ත්වයට වැටෙනවා. මේ පසුබිම අනුව, ජනතාවට හොරකම් කරන්න, තැන්තම් අල්ලස් ගන්න ඇතිවැරියයෙන්ම සිදු වෙන්නට ඇති බවයි.

කිසිම නැතක අල්ලසක් නොදී කිසිම රාජකාරියක් කර ගන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වි තිබෙන්නේ මේ නිසායි.

ඊළඟට, අපි රටේ ගොවියා ගැන බලමු. තේ, රබර් හා පොල් වැවිලි කර්මාන්ත අංශයේත් කෘෂිකාර්මික වැවිලි අංශයේත් යෙදී සිටින ගොවියා ගැන කල්පනා කර බලමු. අද මේ අංශවලට වුවමනා කරන පෝරවල මිල 27 ගුණයකින් වැඩි වි තිබෙනවා. මේ නිසා ලබන අවුරුද්ද වන විට කිසිම සැකයක් නැතිව මේ රටේ කෘෂිකාර්මික අංශය අබපණ වෙනවා.

මේ රටේ අද ගොවීන් දහතුන් ලක්ෂයක් ඉන්නවා. මේ අයගෙන් සියයට 5 ක්වත් අද පෝර පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. 27 ගුණයකින් පෝර මිල වැඩි වි තිබෙන නිසා, පෝර පාවිච්චි කළොත් මේ ගොවීන්ට ලාභයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පසුබිම අනුව බලන විට අපි කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. අපේ වැඩබලන කෘෂිකම් ඇමතිතුමා නම් මෙහි ඉන්නවා. අපි මේ අවස්ථාවේදී ඇයි කොම්පොස්ට් පොහොර ගැන කල්පනා කරන්නේ නැත්තේ? අපේ ගම්වල ගොවිතැන සලකව තිබුණ කාලයේ දී මිහරකා ගොවිතැනට සම්බන්ධ කර ගන්නා. ඒ විධියට මිහරකා සම්බන්ධ කරගෙන කොම්පොස්ට් පොහොර භාවිතය වැඩි දියුණු කරවීමේ යම් මාර්ගයක් සකස් කර දුන්නොත්—වැඩබලන කෘෂිකම් ඇමතිතුමා හිනාවෙනවා. හිනාවෙන්න සිදුවේවි, 1983 වෙන කොට. ටිකක් බලගෙන ඉන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවුරුදු තුනකට පමණ ඉහත දී අපි මේ ගරු සහාය වේ දී මතක් කළා, ඇතැම් ගොවි නිෂ්පාදන වලට සහතික මිලක් දිය යුතු බව. විශේෂයෙන්ම මිරිස්, එළු, මුංඇට, කව්පි, අර්තාපල්, තල, කුරක්කන්, උලු, සෝයා

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා (වැඩ බලන කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(තිල. කේ. ඩී. ආර්. ජී. පණ්ඩාරා—පසුබිඳුණු ආගමික ආයතන, ආගමික අධ්‍යයන)

(Mr. K. D. M. C. Bandara—Acting Minister of Agricultural Development & Research)

ඔය මක්කොටම දිල තිබෙනවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(තිල. ආර්. ජී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

දැන් රජය කියනවා.—

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා

(තිල. කේ. ජී. ආර්. ජී. පණ්ඩාර)

(Mr. K. D. M. C. Bandara)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, ඔය කිව්ව මක්කොම දේවලට අපි අවම මිලක් දී තිබෙනවා. හෙට මම කතා කරනවා. තමුත්තාන්සේ හොඳට ඇහුම් කන් දී ගෙන ඉන්න.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(තිල. කේ. ජී. ආර්. ජී. පණ්ඩාර)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

1982 ජනවාරි මාසයේ සිට ආරම්භ කරන්න යනවාලු.

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා

(තිල. කේ. ජී. ආර්. ජී. පණ්ඩාර)

(Mr. K. D. M. C. Bandara)

තවත් වැඩ කරන්න යනවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(තිල. ආර්. ජී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

1982 ජනවාරි මාසයේ වැඩ කරල හරි යනවය. දැන් එපාය වැඩ කරන්න.

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා

(තිල. කේ. ජී. ආර්. ජී. පණ්ඩාර)

(Mr. K. D. M. C. Bandara)

මේ ගරු සභාව තුළ කෙරෙන කතාවලට තමුත්තාන්සේ ඇහුම්කන් දෙනවා නම් තමුත්තාන්සේට ඔබට වඩා හොඳට කතා කරන්න පුළුවන් වේවි.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිල. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

මම පොඩ්ඩක් පැහැදිලි කර දෙන්න කැමතියි. නැත්නම් වැරදි විධියට තේරුම් ගනිවි. දැන් ඔය සඳහන් කරන ලද සියලුම අතිරේක බෝගවලට දැනටත් අවම මිලක් floor price එකක්—නියම කර තිබෙනවා. ලබන අවුරුද්දේ ඒ අවම මිල නැත්නම් සහතික මිල තවත් වැඩි කරනවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(තිල. ආර්. ජී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මම කියන්නේ සහතික මිලක් ගැනයි. අවම මිලක් නැත්නම් floor price එකක් ගෙන නොවෙයි.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිල. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

ඒ දෙකේම තේරුම එකයි. වචනය පමණයි වෙනස්.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(තිල. ආර්. ජී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

තමුත්තාන්සේලා නියම කර තිබෙන්නේ අඩු ලන්සුවේ මිලක්. සහතික මිල නම්, ඒ ඒ ආකාරයට වැඩි වෙන්න ඕනෑ. අද පොසොර මිල විසි හත් ගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. ජනවාරියේ සිට මේ සහතික මිල වැඩි කරනවායයි කිව්වට වැඩක් තිබෙනවාය. ජනවාරි මාසයේ සිට මෙය වැඩි කලාට වැඩක් නැහැ.

ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා (උව-පරණගම)

(තිල. ආර්. ආර්. ජී. පණ්ඩාරනායක)

(Mr. R. M. Karunaratne—Uva-Paranagama)

පොහොර මිල වැඩි වුණේ කොහොමද? මුදල් ඇමතිතුමාද වැඩි කළේ? ලෝක වෙළෙඳ පොලේ පොහොර මිල වැඩි වුණේ.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ඒක වෙනම දෙයක්. ඒක නොවෙයි ප්‍රශ්නය. මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. තමුත්තාන්සේලා 1982 වන තෙක් බලාගෙන ඉන්නවා, මේ සහතික මිල වැඩි කරන්න. අපේ කෘෂිකම් ඇමතිතුමා කොහේ ගිවිසිලද කියා මම නම් දන්නෙ නැහැ.

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා

(*திரு. கே. டி. எம். டி. பண்டார*)

(Mr. K. D. M. C. Bandara)

ඇමතිතුමා කොහේ ගියත් අපි ඔක් කොම බලාගෙන ඉන්නවා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

බලන හැටි අපට පෙනෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසුගිය කන්නයේදී මාතලේ ප්‍රදේශයේ තක්කාලි කොයි ආකාරයට වෙන් ගණනින් විනාශ කළද කියා අපි දන්නවා. ඒ ගොවීන් විසින් නිෂ්පාදනය කළ තක්කාලි කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් වළලා දැමීමද? බලන හැටි තමයි ඔය. ඒ ආකාරයටයි; මේ රජය උනන්දු වුණේ, ගොවියා—[බාධා කිරීම්] නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ රට නිදහස ලබාගෙන අවුරුදු 33 ක් වෙනවා. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන් මෙතෙක් මේ රටේ බලයට පත් වුණු කිසිම රජයකට පුළුවන් වුණේ නැහැ, අපේ රටේ ජනතාව ගේ ප්‍රධාන මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම් තුනක් සහතික කරන්න. එයින් පළමු වැනි එක—
The state guarantees that every youth is given employment. සෑම තරුණයකුටම, සෑම මනුෂ්‍යයකුටම රක්ෂා වක්. ඊළඟට රජය සහතික කරන්න ඕනෑ, ජාතික වෛද්‍ය සැලැස්මක් අනුව නොමිල යේ වෛද්‍ය ක්‍රමයක්. අපේ ඇමතිතුමා ඒ සඳහා පුළුවන් තරම් උත්සාහ කරනවා. එහෙත් මා දන්නේ නැහැ, කොයි ආකාරයට ඒ සැලැස්ම සාර්ථකව යුියත්මක වෙයිද කියා. තුන් වැනි කාරණය, මහලු වයසට පත් වුණාම, ජාතික සංරක්ෂණ

සැලැස්මක් අනුව 'පෙන්ෂන්' ක්‍රමයක්. මෙතෙක් බලයට පත් වුණු සෑම රජයක්ම අපොහොසත් වී තිබෙනවා, ඒ ප්‍රධාන මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම් සහතික වශයෙන් මේ රටේ ජනතාවට ලබා දීමට.

1956, 1960 සහ 1970 බලයට පත් වුණු අපේ රජයන් පවා ඇත්ත වශයෙන්ම අපොහොසත් වුණා, මේ රටේ සමාජවාදී සමාජයක් බිහි කොට අර ස්ථාවරය ඇති කරන්න. ඒ නිසා තමයි, අද දක්වා කිසිම රජයකට පිට-පිට දෙවතාවක් බලයට පත් වන්න ඉඩ දීම ජනතාව ප්‍රතික්ෂේප කළේ. හැබැයි, 1956 දී බලයට පත් වුණු රජයේ අගමැතිතුමා—එස්. බබ්ලිච්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා—1959 දී ඝාතනය කරනු ලැබුවා. 1960 දී බලයට පත් වුණු රජය පෙරලා දමනු ලැබුවා, 1964 වන විට රජයේ මන්ත්‍රීවරුන් 13 දෙනෙක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට යෑමෙන්. 1970 දී බලයට පත් වුණු රජයට 1971 ප්‍රති විප්ලවයට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණු අතර ඒ හේතු වෙන් 1977 දී පරාජයට පත් වුණා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)

(A Member)

තමුත්තාන්සේත් ඒකේ හිරියා නේද?

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(*නියෝජ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා*)

(*திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க—உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சர்*)

(Mr. A. M. R. B. Attanayake—Deputy Minister of Higher Education)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ අව බෝධිය සඳහා, 1971 ඇති වුණයයි තමා කී ප්‍රති විප්ලවය ගැන ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා) විග්‍රහයක් කරනවා නම් හොඳයි.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මෙතැන ප්‍රති විප්ලවයක් ගැන විග්‍රහයක් කරන්න අවස්ථාවක් නැහැ. අයවැය ලේ බනගය ගැන.—

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

එකකොට පෝලන්තය ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

සමාජවාදී රටවල ආර්ථික උද්ධමනයක් නැත. සමාජවාදී රටවල රැකිරීම් ප්‍රශ්නයක් නැත. ඒ රටවල කාටත් රක්ෂා තිබෙනවා. කාටත් වුවමනා කරන ආහාර තිබෙනවා. කාටත් ගෙවල් දොරවල් තියෙනවා. තරුණයන්ට හට්‍යාකාර මිනිස් අයිති වාසිකම් තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයකුයි, සමාජවාදී රටවල තිබෙන්නේ. තුස්තවාදයක් නැත, ඒ සමාජවාදී රටවල.

ඒ. එම්. ආර්. ඩී. අත්තනායක මහතා

(*திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க*)

(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මා කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිනවා, නොතේරෙන එක් දෙයක් පැහැදිලි කර දෙන්නය කියා. බනවාදය කියන වචනය “කැපටලිසම්” කියන වචනයෙන් බිඳී එන එකක් නම් එය පැහැදිලි කර දී බනවාදය හා සමාජවාදය කියන දෙකේ පරතරය කරුණාකර පැහැදිලි කර දෙන්න. “කැපටලිසම්” කියන්නේ බනවාදය නොවෙයි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

කවුද ඇහුවේ තමුත්තාත්සේගෙන්. වාඩි වෙන්න.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම කියාගෙන ආවේ සමාජවාදී රටවල උද්ධමනයක් තැනී බවයි. සමාජවාදී රටවල තුස්තවාදයක් නැත.

එමනිසා උභතෝකෝචික ප්‍රශ්නයක් ඇතුළත උභතෝකෝචික ප්‍රශ්නයක් කියන ප්‍රකාශයට අපට සිදු වෙනවා, ඒ මට ටිමෝ වර්තමාන රජයටත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් මේ කරුණු මතක් කරන්න. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දක්වා අපට නිදහස ලැබී අවුරුදු 32 ක් තිස්සේ කිසිම රජයකට බරි වි තිබෙනවා, මේ රජයටත් බැරි වි තිබෙනවා, කාටත් රක්ෂා කාටත් ජාතික සෞඛ්‍ය සැලැස්මක් යටතේ වුවමනා කරන බෙහෙත් හේන්, කාටත් විශ්‍රාම ගිණාට පසුව පෙන්නන් පඩියක් ලබා දෙන්න. ඒ ආකාරයට “කොන්ට්‍රාසින්ෂන්” එකක්, ප්‍රතිවාදයක් තමයි, අපේ ජනතාවන් රජයත් අතර තිබෙන්නේ මේ හේතුව නිසා තමයි අපේ රටේ තුස්තවාදය ඇති වි තිබෙන්නේ. උතුරේ තුස්තවාදය දැන් දැන් භ්‍රමානුකූලව සිංහල ප්‍රදේශවලත්, රට පුරාමත් ඇති වෙගෙන යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අනුව ඊයේ පත්තරයක තිබුණා අවුරුදු 18 න් ඉහල සියලුම තරුණයන්ට හමුදා පුහුණුවක් “කම්පල්සරි” ආකාරයේ පුහුණු ලබා දෙන්න රජය බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

කොයි පත්තරේද තිබුණේ.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මම ගීතාත්තේ “සන්” පත්තරයේ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. து மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

සම්පූර්ණ බොරුවක්. සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්.

ලීන් ඇතුලත් ළදරි මහතා

(*திரு. லலித் அத்தூலத்முதலி*)
(Mr. Lalith Athulathmudali)

That is not true. There is no proposal for compulsory national service.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(*உப சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy-Speaker)

You have to accept it.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා

(*திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க*)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

I accept it if it is so. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද රටේ පවතින තත්ත්වය මෙයයි. එම නිසා ගම්වලට ගිහින් ජනතාව කොඬි ආකාරයට ජීවත් වෙනවාද කියා පරීක්ෂා කර බලා හිරියාකාර පියවරවල් ගන්නා ලෙස මේ ගරු ඇමති වරුන්ට, මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(*உப சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy-Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 4.30 p.m.

4.30pm ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. ක. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

ගාමනී ජයසූරිය මහතා (සෞඛ්‍ය ඇමති තුමා)

(*திரு. காமனி ஜயசூரியா—சுகாதார அமைச்சர்*)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Minister of Health)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම සන්තෝෂ වෙනවා, ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරයෙක් කථා කළාට පසුව මට කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන. ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා) කළ කථාව අසාගෙන සිටි මට එතුමා කියන්නේ මොකක්ද කියා තේරුම්

ගන්නට අමාරු වුණා. එතුමා කියන අන්දමට, මේ රටේ ඇති පි තිබෙන ප්‍රශ්න මොනවාද ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට කරන්නට තිබෙන්නේ මොනවාද ආදී කිසිවක් හරිහැටි තේරුම් ගන්නට මට බැරි වුණා.

එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ කණ්ඩායමට අයිති මන්ත්‍රීවරයෙක් බව පිටින් මට දැන ගන්නට ලැබුණා. මීට පෙර එතුමා එළ පක්ෂයේ සිටි කාලයේ මේ සභාවේ කථා කරන විට අපට නිතර අසන්නට ලැබුණේ විනයේ, රතු විනයේ, නියෝජිතයෙක් කථා කරනා තාලයකුයි. ඒ කාලවලදී එතුමාගේ ප්‍රකාශ, එතුමාගේ අදහස්, පිටවුණේ ඒ ආකාරයටයි. මා හිතනවා එතුමා අද කළ ප්‍රකාශය ගැන එක්තරා කොටසක් බොහොම සතුටට පත්වෙලා සිටින බව. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (මෙමුණිපාල සේනානායක මහතා) නායකත්වය යටතේ තිබෙන කණ්ඩායම සතුටට පත්වෙලා තිබෙනවා, ඒ ගැන. සිරිමා බණ්ඩාරනායක මහත්මියගේ පැත්තේ යම්කිසි කොටසක් සිටිනවා නම්, ඒ කොටස මොනවා කරන්න යනවාද, හිට ගන්නවාද, ඉදගන්නවාද ආදී කරුණු ගැන කිසිම අවබෝධයක් නොදෙන ප්‍රකාශයක් තමයි එතුමා කළේ.

එතුමා මගේ මිත්‍රයෙක්. ඉතාමත්ම හොඳ මිත්‍රයෙක්. එතුමා මට නිතරම ප්‍රශංසා කරනවා, කටු විකිත්සා ක්‍රමය ගැන. එතුමාගේ ලොකු ලැදියාවක් තිබෙනවා ඒ කටු විකිත්සා වෙදකමට. මා හිතනවා, එතුමාගේ ඉදිරි කාලය ඒ අංශය කෙරෙහි යොමු කළොත් ජනතාවට මීට වඩා ප්‍රයෝජනවත් වැඩක් කර දෙන්නට හැකිවෙයි කියා. “සමාජවාදය, ධනවාදය, විප්ලවය” යන ඒවා අර පැරණි කාලේ ප්‍රකාශ. එවැනි වචන කිහිපයක් එතුමාගේ අද කතාවෙදිත් ප්‍රකාශ වුණා. ඊට වඩා, අද අපේ රටේ ජනතාවට තිබෙන ප්‍රශ්න මොනවාද, ඒ ප්‍රශ්න මොන හේතුවක් නිසා ඇතිවෙලා තිබෙනවාද, ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන්ද, මේ යන මාර්ගය හරිද යම්කිසි බැරිවීමකින්වත් සිරිමා බණ්ඩාරනායක

[ආමති ජයසූරිය මහතා]

මැතිණියගේ කණ්ඩායමට බලයට එන්නට ලැබුණේත් ගෙනයන ප්‍රතිපත්ති මොනවාද, යම්හෙයකින් එසේ බලයට පත් වෙන්නට පෙර මැතිවරණයක් පැවැත්වුවහොත්. ඒ මැතිවරණයේදී තමන් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිපත්ති මොනවාද යන කරුණු පැහැදිලි කර දුන්නානම් හොඳයි. එහෙත් ඒ කිසිම කරුණක් ගැන අපට දැන ගන්නට ලැබුණේ නැහැ, එතුමා අද කළ කථාවෙන්. ඒක පුදුමයක් නොවෙයි. එතුමා මෙයට කලින් තිබුණු රජයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් සිටියා. එතුමා ඒ රජය අවුරුදු හතක කාලයක් තිස්සේ ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ ගැන දන්නවා. බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරනවාය කියමින් ඒ රජය ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ, අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්ති දිහා බලන විට බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති කියන්නේ මොනවාද කියා ඒ අය කවුරුත්වත් දන්නේ නැති බවයි, පෙනී ගියේ. ඒවාගෙම පසු කාලයක ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා මුදල් ඇමති හැටියට පත් කර ගෙන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළින්වත් අපේ රටට, ජනතාවට සේවය, පිහිටක් ඇති වුණේ නැති බව කවුරුත් දන්නා කාරණයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මේවර ඉදිරිපත් කළේ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන රජයේ පස් වන අයවැය වාර්තාවයි. මුදල් ඇමතිතුමාගේ කතාවට ඇහුම්කන් දුන් පිරිසට වඩා එතුමා අයවැය කතාව ඉදිරිපත් කළ ආකාරය දැක්ක පිරිසකට පෙනී ගියා, එතුමා ඉතාම පැහැදිලිවත්, එහිතර විලාශයෙනුත් එම අදහස් ප්‍රකාශ කළ ආකාරය. ඇත්තවශයෙන්ම එතුමා තුළ සතුටක් ඇති වි තිබුණා, එතුමා කරන කතාව ගැන. එසේ සතුටට පත් වෙන්නට ඇති කාරණා මොනවාද? මගේ හැඟීමේ හැටියට කාරණා තුනක් තිබෙනවා. පළමුවැනි කාරණාව: 1977 සිට එතුමා ඉදිරිපත් කළ පළමුවැනි අයවැය කතාවත්, ඊට පසුව ඉදිරිපත් කළ අයවැය කතාවත්, පසුගිය සතියේ ඉදිරිපත් කළ අයවැය කතාවත් ගැන කල්පනා කර බලන විට, කිසිම අන්දමකින්වත් ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කරන්නේ නැතුව, එකම

තාලයකට, එකම පිළිවෙළකට, ක්‍රමානුකූලව ආර්ථිකය වික වික ඉදිරියට ගෙන යාමට හැකි වන පරිදි, කටයුතු සකස් කර තිබීමයි. ඒ අන්දමට එතුමාට ක්‍රියා කරන්නට පුළුවන් වුණේ ගරු ජනාධිපතිතුමා දී ඇති උපදෙස් අනුව ධෛර්ය සම්පන්නව, හය නැතුව එම වැඩ පිළිවෙළ තව තවත් ඉදිරියට ගෙන යන්නට හැකි විම නිසයි. දෙවැනි කාරණාව: ඇත්තවශයෙන්ම එතුමා අනුගමනය කළ ඒ ප්‍රතිපත්ති නිසා, ගෙනගිය වැඩ පිළිවෙළ නිසා, පසුගිය අවුරුදු හතරක කාලය තුළ සතුටුදායක ප්‍රතිඵල අපේ රටේ ජනතාවට භුක්ති විදින්නට පුළුවන් විමයි. තුන් වන කාරණාව: මෙවැනි අපාරු අවස්ථාවකදී, පොදු ජනතාවට පහසුකම් සලසා දීම සඳහා, දුප්පත් උදව්‍යයට බරක් පටවන්නේ නැතුව, මේ රටේ ධනවත් පිරිසට, සැහෙන ධනයක් ඇති උදව්‍යයට, මුදල් හම්බකර ගත් පිරිසට මේ රටේ යහපත සඳහා කොටස් කාරයන් වන්නට අවස්ථාව සලසා දෙමින්, ඒ අය මත බදු බර දමමින්, මේ අයවැය ඉදිරිපත් කිරීමට හැකිවීමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේවර ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා හරියකාර තේරුම් ගන්නට වුවමනා නම්, පසුගිය රජය කාලයෙන්, මේ රජය 1977 දී රට හාර ගන්නා විටත්, මේ රටේ තිබුණා වූ ආර්ථික තත්ත්වය කුමක්ද යන වග අප සාධාරණ ලෙස කල්පනාවට ගන්නා ඕනෑ; එද මේ රටේ තිබුණු ප්‍රශ්න, මේ රටේ තිබුණු අමාරුකම් ආදිය ගැන නියම අවබෝධයක් ලබා ගන්නා ඕනෑ. කවුරුත් දන්නා කරුණක්, තමයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ බොහෝ දෙනෙක්. විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කණ්ඩායම, මහත්සි නිදහස් පක්ෂ කණ්ඩායම. එදා රටේ තිබුණු ඒ හයනක තත්ත්වය ජනතාවගේ හිත්වලින් අමතක කරවන්නට මහත්සි දරනවාය කියන එක. එහෙත් එය කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. 1977 මහ මැතිවරණයේදී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

මැතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේ ගෙන ගිය ඒ සටනේදී විශාල ජයග්‍රහණයක් ලැබුණා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට. අද මේ ගැන සභාවේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක්ම විශාල වැඩි ඡන්ද ප්‍රමාණයක් ලබමිනුයි, ජයග්‍රහණය කළේ. මමත් විශාල වැඩි ඡන්ද ප්‍රමාණයකිනුයි, මගේ ජයග්‍රහණය ලබා ගත්තේ. ඒ අතරම අපි කවුරුත් කල්පනා කරන්න ඕනෑ, එවැනි ජයග්‍රහණයක් අපට ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ අප කෙරෙහිම මිනිසුන්ගේ ඇති ආදරය නිසා නොවෙයි කියා. අවුරුදු 7ක් තිස්සේ කලින් තිබුණු රජය ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙල නිසා ඇති වූ අමාරු කම්, හයානක කරදර ආදිය නිසා ජනතාවට සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ කණ්ඩායම එපා වී ඒ දුකෙන් ඒ කරදරයෙන් තමන් බේරා ගනිමින්ද කියන හැඟීම උඩයි, ඔවුන් අපට එ ආකාරයට විශාල ජයග්‍රහණයක් ලබා දුන්නේ. අපි එය අමතක කරන්න නර කයි. අපට ඒ ජයග්‍රහණය ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ අපේම හපන්කම නිසා නොවෙයි; හැම අතින්ම එවකට තිබුණු ආණ්ඩුව ප්‍රජාතයට වැටී තිබුණු නිසයි. එය තේරුම් ගැනීම වැදගත්.

ගැන කියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එවැනි වාතාවරණයක් රටේ තිබුණු අවස්ථාවකයි, අපට බලය ලැබුණේ. පිරිනුණු ආර්ථිකයක් හමග වැටී තිබුණු පාලනයක් සහිතව මේ රට බාරගෙන ඒ තත්ත්වය වෙනස් කර නැවත වරක් රටේ තත්ත්වය සතුටුදයක පැත්තට හරවන්නයි, අපට සිදු වුණේ.

1977 දී අපි ආණ්ඩුව බාර ගන්නා විට මේ රට තිබුණු තත්ත්වය කවුරුත් දන්නවා. එය රහසක් නොවෙයි. මොන විධියට කරුණු ඉදිරිපත් කළත් එය හංගන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. 1977 දී අපි ආණ්ඩුව බාර ගන්නා විට අපේ විදේශ වත්කම් අන්තිමට පිරිහිලයි තිබුණේ. ඒ කාලයේ—ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ රට පාලනය කළ කාලයේ—fපිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාරනායක කියා මුදල් ඇමති කෙනෙක් සිටි බව තමුන්නාත්සේ දන්නවා. එතුමා මොකක්ද මුදල් ඇමති හැටියට මේ ගැන සභාවේ ප්‍රකාශ කළේ.

“අපේ විදේශ වත්කම් පිරවටවල තබා ගෙන ඉන්න ඕනෑ නැහැ; ඒවා ගෙනැවිත් අපි වියදුම් කරන්න ඕන” කියායි. එතුමා ඒ අන්දමට ප්‍රකාශ කළා; ඒ අන්දමට ක්‍රියා කළා. ඒ වැඩ පිළිවෙල නිසා අපේ තිබුණු වත්කම් පිරිහෙන්නට පටන් ගත්තා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(ශ්‍රී. ෆ. ගේ. ආ. පණ්ඩාරනායක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

Mr. Deputy Speaker, on a point of explanation about this matter that the Hon. Minister of Health is referring to: Mr. Warnasena Rasaputram has mentioned here in an article in the “Sun” of 12th November 1981 that Sri Lanka started off in 1977 with a large foreign exchange reserve sufficient to finance six months imports. That is what Dr. Rasaputram has to say about the SLFP Government.

ගෞරව්‍ය ජයසූරිය මහතා
(ශ්‍රී. ෆ. ගෞරව්‍ය ජයසූරිය)
(Mr. Gamani Jayasuriya)

කොහොම හරි මාස 6 කට විතර සල්ලි තිබුණ. ඊට ඉස්සර කොච්චර තිබුණද? අද අමාරු තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මම කාටවත් කියන්න උත්සාහ කරන්නෙ නැහැ, අද අපේ රට කිරියෙන් පැණියෙන් උතුරනවාය කියා. මම අවබෝධ කර වන්නට උත්සාහ කරන්නේ ඒ කාලයේ තිබුණු තත්ත්වයයි. අපි රටේ තත්ත්වය හරිනැවි මැන ගන්නට ඕනෑ. 1977 වන විට මේ රටේ තිබුණේ බොහොම දුර්වල තත්ත්වයක්. මොන විධියේ වචන පාවිච්චි කළත්, මොන විධියේ කරුණ ප්‍රකාශ කළත් ඒවායේ වැදගත්කම තේරුම් ගන්නට පුළුවන් වෙන්නේ ප්‍රතිඵලවලින් පමණයි.

මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවට පමණක් නොවෙයි, යමක් කමක් තියෙන උදවියට වුණත් ඒ කාලයේ තමන්ට අවශ්‍ය අහාර ටික ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබුණද? මේවා මතක් කරන්නට ඕනෑද? අපි මේවා මතක් කරන විට තවුත් නැත්තේ ලාට හිත් වේදනා ඇති වෙනවා.

[ගෞරව්‍ය ජයසූරිය මහතා]

ඒ කාලයේ තිබුණු පාන් පෝලිම් ගැන, ඒ කාලයේ තිබුණු හාල් පොලු ගැන, ඒ කාලයේ තිබුණු අධික ලීටිස් මිල ගැන කපා, කරන විට තමුන් නාන්සේලාට වේදනා ඇති වෙනවා. අදින් න වස්තු නැතිව ඒ කාලයේ ඇන්දේ ඝණ්ඨාර මාක් සරෙමි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා

(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி*)

(Mr. R. P. Wijesiri)

මොනවද ඇන්දේ?

ගෞරව්‍ය ජයසූරිය මහතා

(*திரு. காமனி ஜயசூரிய*)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

ගණ්ඨාර මාක් සරෙමි.

සාරියක් අදින් න දුන්නෙ රෙදි යාර

11/2 යි. හැට්ටේ මහ ගන්න රෙදි නැහැ.

ඒ කාලෙ තමුන් නාන්සේලාට මතක් වෙනව ඇති. තමුන් නාන්සේලා ඒව දන්න නිසා තමයි, විප්ලවයටත් ළං වෙලා තමන්ගේ නායකයන් අමාරුවේ දාගෙන මහා කලබලයක් ඇති කළේ.

1977 අපි වැඩ භාර ගන්න විට, අපට මොන තරම් කරදර හිරිහැරවලට මුහුණ පාන්න සිදු වුණෝ දැයි සෞඛ්‍ය ඇමති හැටියට මා දන්නවා. ඒ අමාරුකම් මොනවාද කිය ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් දන්නවා. එතුමන් නොයෙක් අවස්ථාවල කියා තිබෙනවා, තමුන් නාන්සේලා භාර ගන්න සිදු වුණේ අමාරු අමාත්‍යාංශයක් කියා. එදා තිබුණේ මහ කරදරකාරී තත්ත්වයක්. ඔය කපා කරන විප්ලව 'රෙවලු ඡන්ස්' ඇති වන්නට හේතුවක් ඒකයි. යටිත් හෝ උඩින් ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රී තුමන් ඒකට සම්බන්ධ වුණය කියා අවිශ්වාසයක් තිබුණු නිසා එතුමාටත් හිරිහැර කරන්නට සිද්ධ වුණා. එවැනි වැනා වරණයක් මේ රටේ තිබුණේ.

තේ රබර් පොල් ගැන අද කපා කරනවා. වැවිලි අංශය මේ රටේ ජීවනාලිය යයි කියනවා. වැවිලි අංශය වැටෙන්නට පටන් ගත්තේ, ඒ නිසා අමරු තත්ත්වයක්

ඇති වුණේ කොයි කාලයේද? ඒ තකන්න වයෝ අදාට තවමත් ගැලවෙන්න බැරි වුණා. ඒ කාලයේදී මේවා ජනසතු කලා තමයි. ඊට පසු පාලනය කළේ කොහොමද? මන්ත්‍රීවරුන්, ඒ අයගේ නැදැයත්, මිත්‍රයත්, භික්ෂුන් වහන්සේලා, මේවා පාලනය කරන්නට පටන් ගැනීම නිසා අපේ රටේ ආර්ථික ජීවනාලිය හැටියට සලකන්නට පුළුවන් ව විලි අංශය පිරිහීමට පත් වුණා. ආදායම ක්‍රමයෙන් අඩු වුණා. ඒ කාලයේ වතු වටා ගසා තිබුණු කබිම් වැටවල් නැ තිබුණු හැටි තමුන් නන්සේලා දන්නවා. පොල් ගස් වල පොල් ටික හොරෙන් කඩා ගත් කලය. තමුන් නාන්සේලා දන්නවා. එයින් රටට ප්‍රයෝජනයක් නැහැ; ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඒ හොරකම් කරන පුද්ගලයාට නම්, තාවකාලිකව සළු ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙයි. ඒ විධියට පෙල් කඩන්න ගියාට වගාවේ තත්ත්වය බිහින්න පටන් ගන්නවා.

මේ ආදි හේතු නිසාත් ඒ වාගේම ඒ තේ වතු වලට, රබර් වතු වලට, පොල් වතු වලට නියම ආකාරයට පොහොර ආදිය දැමීමේ නැති නිසාත් ඒ වගාවන් වැටෙන්න පටන් ගත්තා. 1977 වන විට ඒ නිෂ්පාදනය හොදවම වැටී තිබුණු එක රහසක් නොවෙයි. ඒ වැටීම් වැටීලිල නිසා පොහොර දැමීමෙන් වත් ඒවා, තවමත් නියම තත්ත්වයට නගාගන්නට බැරි වී තිබෙන බවත් මේ අයවැය සාකච්ඡා කරන වෙලාවේ අපි සිතේ තබාගන්න ඕනා.

එපමණක් නොවෙයි, 'අපේ කර්මාන්ත ශාලාවලින් ඇති වී තිබුණු පාඩුව අමතක වෙලාද? මේ රටේ යම්කිසි කර්මාන්තයක් තිබුණා නම් මේ රජයට බලයට පත් වී ඒවා දියුණු තත්ත්වයකට නගා සිටුවීමට ක්‍රියා කිරීමට පෙර ඒ සියලුම කර්මාන්තයන් නැත්තටම නැති වී තිබුණා. සීමෙන්ති කම්හල්වල තත්ත්වය අපි උදාහරණයක් වශයෙන් ගනිමු. සීමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාවලින් 1976දී රුපියල් ලක්ෂ 40.7ක පාඩුවක් සිදු වී තිබෙනවා. 1977 පාඩුව ලක්ෂ 204 යි. 1978දී මේ රජය බලයට පත් වී වැඩ පටන් ගත්තට පස්සේ ඒ පාඩුව ලාභ පාත්තට පැරැණි. 1978දී රුපියල් ලක්ෂ 150.6ක ලාභයක් ලැබී තිබෙනවා. 1979දී රුපියල් ලක්ෂ

70.6ක ලාභයක් ලැබී තිබෙනවා. 1980දී ලාභ තනත්වය ඉහළ ගොස් රුපියල් ලක්ෂ 1340ක ලාභයක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ කර්මාන්ත සම්බන්ධව පවතින තත්ත්වයයි. නමුත් අපි බලයට පත් වන වෙලාවේ ඒවා නැත්තටම නැති වෙලයි, තිබුණේ.

පෞද්ගලික අංශය ගැන බලන විට ඒ උදවිය මේ රටේ තිබෙන කිසිම දෙයකට සම්බන්ධ වෙන්නෙ නැහැ. ඔවුන්ට යම් කිසි බන්ධනයක් තිබුණා නම් ඒ බන්ධනය පැවිටිව කෙළේ කළුකඩ දියුණු කිරීමටයි; ඒපාරිත් එක්සවේන් ජ් ආදියෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන කළුකඩය දියුණු කරන්නයි. ඒ උදවිය ලං තිබුණු සල්ලි මේ රටේ ජනතාවගේ යහපත තකා, මේ රටේ ජනතාවට රැකියාවක් ලබා දීම සඳහා පාවිච්චි කෙළේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක තමයි අපේ රටේ දේශීය ආර්ථික තත්ත්වය පැවතුණේ.

ඒ කලයේ අපේ විදේශීය ආර්ථික තත්ත්වය කොහොමද? මෙවැනි අයවැය ලේඛනයක් සාකච්ඡා කිරීමේදී තරුණ තේරුම් ගැනීමට ඒකත් අපට වැදගත්. එදා අපේ විදේශීය වත්කම් ඉතාමත් දුර්වල තත්ත්වයකට වැටී තිබුණා. වැවිලි කර්මාන්තය අන්තයටම පිරිහී තිබුණා. රටේ සංවර්ධනයක් කියන එකක් දකින්නට තිබුණේ නැහැ. අපේ රටේ තත්ත්වය එසේ තිබුණු අවස්ථාවේදී එංගලන්තය ඇමෙරිකාව ආදී රටවලත් ප්‍රශ්න උග්‍ර වෙන්න පටන් ගත්තා; උද්ධමනය වැඩි වෙන්න පටන් ගත්තා. එතකොට මෙසේ අලුත් දෙයක් සිද්ධ වුණා. උද්ධමනය ඇති වන විට රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයන් ඇති වන අතර රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය ඇති වන විට උද්ධමනයන් ඇති වන නිසා අර්ථ ශාස්ත්‍ර විශේෂඥයන්ගෙන් මෙයට අලුත් අදහසක් ඉදිරිපත් වුණා. එනම්, මෙය ස්ටැග්නේෂන් එකක් කියා.

මෙහි විධියේ වචන පාවිච්චි කලත්, එහි තේරුම මොනවා වුණත්, මෙය අලු තෙන් වෙච්ච සිද්ධියක්. ඒක සිද්ධි වන හේතුව සොයගෙන යන විට මීට දේපර දත්ත ශාස්ත්‍රය අනුව එය තේරුම් ගන්න අමාරු නිසා අන්තීම තේරුම් කලා, මෙය ආර්ථික ප්‍රශ්නවලට වඩා දේශපාලන ප්‍රශ්න නිසා ඇති වී තිබෙන හේතුවක් ලෙසින්

කියා. මොකද ඒක දේශපාලන හේතුවක් කියන්නේ? ඔපෙක් කියන රටවල් කණ්ඩායම නමුත්තත්සේලා දන්නවා. තෙල් නිෂ්පාදනය කරන ඒ පිරිස මතල් මිල නැග්ගෙව්වා. නැග්ගෙව්වා පමණක් නොවෙයි, තෙල් නිෂ්පාදනයත් සීමා කරන්න පටන් ගත්තා.

මේ හේතුව අනුව බහවත් රටවලට පවා අර විධියේ අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වුණා. බහවත් රටවල ඒ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වන විට, ඒ හේතුව උඩම, අපේ මේ ලංකා ද්වීපයටත්—අපේ මේ දුප්පත් රටවත්, අපේ මේ කුඩා රටවත්, ඒ තත්ත්වය බලපාන්නට පටන්ගත්තා. අපට කිසිම සංවර්ධනයක් කරන්නට බැඳී වුණා. මොකද? ඒවා කරන්නට අවශ්‍ය යන්ත්‍රසූත්‍ර, පෝර, ඛේත්තේත් අදිය පිට රටවලින් ගේන්න සිදු වුණු නිසා. ආර්ථික අතින් ඉතාම අමාරු තත්ත්වයක් අපේ ලංකාවට ඇති වන්නට පටන්ගත් නිසා අපට අවශ්‍ය වුණු ඒ දේවල් ගෙන්නා ගැනීම ඉතාම අමාරු වුණා. මම කලින් කී බහවත් රටවලට නම් එක්තරා පහසුවක් සැලසුණා. අරාබි රටවල් තමන්ගේ තෙල් ලොකු ගණන්වලට වික්ක විට එයින් ඔවුන්ට ලැබුණු ඔපෙක් සල්ලි බහවත් රටවල නොයෙක් කර්මාන්ත ඇති කරන්න හෝටල් ගන්නත් ඒ බහවත් රට වලට ආපසු යැව්වා; ඒ සල්ලි ඒ බහවත් රටවල තත්පත් කලා. ඒ නිසා, ඒ රට වල තිබුණු අමාරු තත්ත්වය එක්තරා ප්‍රමාණයට හෝ පිරිමසා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඒ රටවලට ඇති වුණා. අපේ රටට එහෙම සල්ලි ආවේ නැහැ. ඒ නිසා අපේ ආර්ථික තත්ත්වය ඉතාම අමාරු අවස්ථාවකට පත් වී තිබුණා.

මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබුණු අවස්ථාවක, මේ රටේ ඇති වී තිබුණු දුක් කරදර උඩ ජනතාව තව තවත් දුකෙන් දුකටම පත් නොකර, ඔවුන් ඒ අමාරු තත්ත්වයෙන් විකෙන් පික හෝ බේරා ගන්නට වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නට අපට සිදු වුණා. එය කරන්නේ කොහොමද යි අපි කල්පනා කලා. අවුරුදු ගණනාවක් පෙරින් අපි අපේ ලංකාවෙහි එක්තරා ආර්ථික පුති

[ශමණ ජයසූරිය මහතා]
පත්තියක් ක්‍රියාත්මක කරගෙන ගියා. ඒ ප්‍රතිපත්තියෙන් කිසිම ප්‍රතිඵලයක් ලැබී තිබුණේ නැහැ. එම නිසා, සම්පූර්ණ යෙන්ම වෙනස් ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් ඉදිරියට ගේන්න අපට සිදු වුණා. අපි ඒක කළා.

ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (එස්. සී. බණ්ඩාරනායක මහතා) 'නිවැලසුවේන්' එක ගැන කථා කළා. ඒ වේලාවේදී 'නිවැලසුවේව' කළේ තැත්නම් තත්ත්වය කොහොම වෙයිද? එහෙම නම්, අපි එදා මහා අමාරු තත්ත්වයකට වැටෙනවා. හැබැයි, තමුන්තාත්සේලා නම් එදා ඡන්ද තුණ්ඩුවක් හැටියට නැවත 'රිවැලසුවේව' කළා. මම මුලින් කී හැටියට, මේ රටේ ජීව නැලිය වූ තේ, රබර් හා පොල් යන වැවිලි කර්මාන්තය වසා නොදමා එයින් යම් කිසි ආදායමක් ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයට ගේන්නට, යාන්තමින් හෝ එය කරගෙන යන්නට වුවමනා වුණු නිසා රුපියලේ අගය අඩු කරන්නට අපට සිදු වුණා. ඒකයි හේතුව. එදා එය කළේ තැත්නම් මුදල් ඇමතිතුමාට මේ අවුරුද්දේ එය කරන්න සිදු වෙනවා. එම නිසා මේවා ගැන කරුණු ප්‍රකාශ කරන විට මේකේ නියම තත්ත්වය තේරුම් ගන්නට ඕනා. අපි මේවා කළේ ඇයි? සෙල්ලමටද? බොරුවට මිනිසුන් අමාරුවේ දාන්නද? නැහැ. අමාරු තත්ත්වය යාන්තමින් හෝ පිරිමසාගෙන නැවත වරක් මේ රටේ අර්ථිකය සකස් කරන්නටයි.

රටට එන බඩු නෙයෙක් අන්දමට කොන්ටේනර් කරගෙන, නිලධාරී බලය යොදා බලපත්‍ර ක්‍රමයක් යටතේ අවුරුදු 20 ක් තිස්සේ මේ රටේ වැඩ කරගෙන ගියා. අපි ඒ ක්‍රමය වෙනස් කළා. විවෘත වෙළඳාමක් මේ රටේ අපි ඇති කළා. විවෘත ව්‍යාපාර මගින් බඩු ගෙන්නීමේත් පිට කිරීමේත් වැඩ පිළිවෙලක් අපි මේ රටේ ඇති කළා. ඒකෙන් ප්‍රතිඵලයක් ලැබුණේ නැද්ද? මේරටේ හාමතෝ සිටින ජනතාවට, දුකෙන් සිටි ජනතාවට ආහාර විකක් ලබා ගන්නට, කිසිම සංවර්ධනයක් නැතිව තිබුණු රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට, ඒ සංවර්ධයෙන් ඇති වූ ප්‍රතිඵලයක් අපට බලය දන්නා.

උබ රුකියාවල් ලබාගන්නට අවස්ථාවක් ඇති වුණා. ඒ ප්‍රතිඵල නොවෙයිද? එවැනි ප්‍රතිඵල ලැබුණේ නැද්ද? බඩු ගණන් ගිහින් තිබෙනවාලු. ඔව්, බඩු ගණන් ගිහින් තිබෙනවා. කොයි රටේද බඩු මිල වැඩිවෙලා නැත්තේ? ඉන්දියාවේ බඩු ගණන් ගිහින් නැද්ද? බුරුමයේ බඩු ගණන් ගිහින් නැද්ද? පෝලන්තයේ බඩු මිල වැඩිවෙලා නැද්ද? අමෙරිකාවේ, එංගලන්තයේ, ජර්මනියේ, ජපානයේ බඩු ගණන් ගිහින් නැද්ද? බඩු මිල වැඩි වීම මේ මුළු ලෝකයේම ඇති වී තිබෙන දෙයක්.

එහෙම තිබෙන අවස්ථාවකදී අර බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති—බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිත්ති මොනවාද කියලා කවුරුන් දන්නේ නැහැ—අනුව, ඒ වැඩපිළිවෙල ඒ විධියටම, ගෙන ගියා නම් අද අපේ තත්ත්වය මොකක්ද? ඒ අන්දමට ඒ වැඩ ගෙන ගියා නම් අද අපේ තත්ත්වය මොකක්ද? තමුන්තාත්සේලාට මතක ඇති, විශේෂ යෙන්ම කොළඹ නගරයේ අවට ඉන්න මන්ත්‍රිවරුන් දන්නවා ඇති, ඔය මුඩුක් කුසි කියන තැන්වල, දුප්පත් මිනිසුන් ඉන්න තැන්වල දැරුවන්ට, මේ කුඩා වාසනාවන්ත රටේ ඉන්න අපේ දැරුවන්ට, අපේ මව්වරුන්ගේ දැරුවන්ට අපේ ජාතියේ දැරුවන්ට, කුණු බක්කිවලට බැහැල අර බල්ලන් පුසන් වැනි සතුන් සමග කුණු වෙච්ච ආහාර කන්නට සිදු වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම එය ඉතාමත් කනගාටුදායක තත්ත්වයක්. තමුන් එවැනි තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වුණා. අර ගෙන ගිය බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති අනුව ඒ වැඩපිළිවෙල අනුව එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. ඒ නිසා තමයි, මේ රටේ ජනතාව එක්සත් ජාතික පක්ෂයට අපි ගිතුවේවත් නැති අන්දමට, විශාල, විශිෂ්ඨ ජයග්‍රහණයක් ලබා දුන්නේ. 'මේ වැඩපිළිවෙල කෙරෙහි අපට විශ්වාසයක් නැහැ, එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් මේ ගැන කල්පනා කර බලා මේ ප්‍රශ්න වලින්, මේ තත්ත්වයෙන් මුදලා ගන්න'

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි ගෙන යන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළිවෙල මොකක්ද කියා අපි රටට කිව්වා. ඒ වැඩපිළිවෙල ජනතාව අනුමත කළා. ඒ අනුමත කළ දේවල් ක්‍රියාත්මක කරන්නට පටන් ගත්තේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා 1977 දී පළමුවැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදීමයි. ඒ අනුව නොකඩවම—එහෙ මෙහෙ දඟලන්නේ නැතිව, මොකක් හරි වෙනකොට තාවකාලික පැලැස්තර දමන්නේ නැතිව—නියම ප්‍රතිපත්තියක් අනුව ඒ වැඩපිළිවෙල ඉදිරියට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට සතුටින් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන් වුණේ, අප ගෙන ගිය වැඩපිළිවෙලවල් අනුව අපට සතුටුදායක ප්‍රතිඵල ලැබෙන වාය කියා. රට කිරියෙන් පැණියෙන් ඉතිරිවෙනවා නොවෙයි. ඒක හොඳට හිතේ තබා ගන්න. අපේ රටේ පමණක් නොවෙයි මුළු ලෝකයේම තිබෙන්නේ අමාරු තත්ත්වයක්. නමුත් අර අපි වැටෙන්න ගිය තත්ත්වයෙන්, මැරෙන්න ගිය තත්ත්වයෙන් යම්තම් බේරාගන්නට පුළුවන් වුණේ, අපි ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්ති කිසිදී. ඒක ඉතාම වැදගත් කාරණයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ මන්ත්‍රීවරුන් තමන්ගේ ජනතාව කෙරෙහි සුළුවෙන්වත්, පොඩ්ඩක් අනුකම්පාවක්, ආදරයක් දක්වනවා නම් මේ කාරණාව තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ජනතාව මූලාකරන්න එපා; රවටන්න එපා. බඩු ගණන් ගියයි කියනවා. බඩු ගණන් ගියා තමයි. කොයි රටේද බඩු ගණන් වැඩිවෙලා නැත්තේ? නමුත් අපේ රටේ බඩු ගණන් වැඩිවෙන විට රටේ ජීවත් වන උදවියටත් වැඩිපුර සල්ලි පිකක් අතට ලැබුණා. සියලු දෙනාම ධනවතුන් වුණේ නැහැ. නමුත් මේ අමරු කලයේදී, මුළු ලෝකයටම අමරු තත්ත්වයක් ඇති වුණු අවස්ථාවේදී තමන්ට අවශ්‍ය ආහාර පොඩ්ඩක් ලබා ගන්නට, අවුරුද්දකට වරක්වත්, සිංහල අවුරුද්ද කාලයේදී, හින්දු අවුරුද්ද කාලයේදී හෝ නත්තල් කාලයේදී තමාගේ දුටුව, හයඹාවට සුළුවෙන්වත් පොඩි රෙදි කැල්ලක් ලබා දෙන්නට, සෙල්ලම් බඩු වක් ලබා දෙන්නට, දිවට රූමට මොනවා කළේ

හරි පොඩ්ඩක් කන්නට, පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වුණේ අපි ගෙන ගිය ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය නිසයි. නමුත් ඒ කාලවල තත්ත්වය කොහොමද?

මේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු බොහෝ දෙනෙකුට මහ විශාල වතු යායවල් නැහැ. නමුත් බොහෝ දෙනෙකුට කුඹුරු අක්කර කාලක්, බාගයක් නැත්නම් අක්කර දෙකක් තිබෙන්න පුළුවන්. රබර් ගස් 25ක්, 30ක්, 40ක්, 50ක්, නැත්නම් ගස් 100 ක් තිබෙන්න පුළුවන්. හෝ අක්කර එක හමාරක් දෙකක් තිබෙන්න පුළුවන්. තමන්ගෙන් සේලා ඒවා පාලනය කරන කොට එහි වැඩ කරන සේවකයන්ට ගෙවන පඩිය—නත්නම් වැටුප—කියද? නමුත් එදා, බණ්ඩාරනායක කාලයේදී—කන්න නැති කාලයේදී—රටේ බඩු නැති කාලයේදී—බඩු තිබුණත් ඒවා ගන්න සල්ලි නැති කාලයේදී—තත්ත්වය කොහොමද? මිනිසුන් විතරක් නොවෙයි, ඒ කාලයේදී මුළු රටම බංකොලොත් වෙලයි, ගිලිණේ.

අද තිබෙන්නේ, ඒ තත්ත්වයද? අද කුඹුරක වැඩ කරන්න කවුරු හෝ යොදා ගත්තොත් දවසේ තුන් වේලම කන්න දී මුහුට රු. 25 ක් දෙන්න ඕනෑ. සමහර විට අඩියක්—පුඩියක් දෙන්නත් සිද්ධ වෙනවා. එවැනි තත්ත්වයකුයි. අද ඇති වි තිබෙන්නේ. පසුගිය සිංහල අලුත් අවුරුදු කාලයේදී හෝමාගම ස.තො.ස. දිහා මා හොඳට ඇහූ ගහගෙන හිටියා. පුදුම විධියේ වෙලෙදාමක් ඒ දවස්වල එතැන තිබුණේ. එතැන ‘මැනේජර්’ සතියකට දෙවතාවක් විතර මට ‘ටෙලිපෝත්’ කර කිවා, “පුළුවන් නම් තව රෙදි ‘කෝටා’ එකක් එවන්න” කියා. සතියකට බයිසිකල් 100 ක් විතර විකිණෙන්න පටන් ගත්තා. පිටින් ආ කවුරු වත් ඒවා අරගෙන හෝමාගම ජනතාවට තෑගි දුන්නේ නැහැ. හෝමාගම ප්‍රදේශයේ අයමයි, ඒවා ගත්තේ. මහරගම ස.තො.සේ. තත්ත්වයත්, අවිස්සාවේල්ලේ ස.තො.සේ. තත්ත්වයත් ඒ විධියමයි. පිටින් ආ උදවිය නොවෙයි; ඒ ඒ ප්‍රදේශවල උදවියමයි, ඒවා මිලයට ගත්තේ. ගමේ උදවියමයි, ඒවා පාවිච්චි

[ආමති පසුපස මහතා]

මේ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන අතර අමාරුකම් වින්ද පිරිසකුත් මේ රටේ හිටියා. ඒ තමයි, රජයේ සේවකයෝ. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය භාර ඇමතිවරයා හැටියට ඒ තත්ත්වය මා හොඳට දන්නවා. අපේ වැඩ කටයුතු කිරීමේදී, ඇතැම් අඛණ්ඩ පිරිසීමේදී අපට මුහුණ පාන්න වුණු තත්ත්වය මට හොඳට මතකයි. පාලන නිලධාරීන් වශයෙන් බඳවා ගැනීම සඳහා පස් වර්ෂාවක්, පත්‍රයේ දැන්වීම් පල කිරීමට අපට සිදු වුණා. සමහර අවස්ථා වල අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරු කා ගන්නවා, අසුවල් තැන්වල කෙරෙන දේවල් බලා ගන්න කවුරුවත් නැහැ කියා. ඒ සඳහා එස්. එම්. එස්. මහත්වරුන් බඳවා ගන්න අප දැන්වීම් පල කළත්, කවුරුවත් ඉල්ලුම් කළේ නැහැ. අයි, ඒ? සිවුන්ට ලැබුණු වේතනය මදි. වෛද්‍යවරයෙක් වශයෙන් අපේ අමාත්‍යාංශයේ පාලන තනතුරකට පත් වී ලබන වේතනයට වඩා මුදලක් බාහිර වෛද්‍යවරයෙකු වශයෙන් වැඩ කිරීමෙන් ලබා ගන්න ඔවුන්ට පුළුවන්කම තිබුණා. ලිපිකරුවන් හා අනෙක් රජයේ සේවකයන් සම්බන්ධයෙනුත් ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තිබුණා.

අප මේ තත්ත්වය නොදැන හිටියා නොවෙයි. එහෙත් රටේත් අමාරු තත්ත්වයක් තිබුණා. මේ උදව්‍යයට වැඩිපුර වේතනයක් දෙන්න, අප කාගෙන් ආශාවක් තිබුණා. එහෙත් අප බෙදා දෙන්නේ කාගේ මුදල්ද? මුදල් ඇමතිතුමාගේ සාක්කුවෙන් දෙන මුදල්ද? ජනාධිපතිතුමාගේ හෝ මගේ සාක්කුවෙන් නදන මුදල්ද එහෙමත් නැත්නම් මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාගේ හෝ විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තුවේ නායකතුමාගේ සාක්කුවෙන් දෙන මුදල්ද? එහෙමත් නැත්නම් ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමාගේ (එස්. සී. බණ්ඩාරනායක මහතා) සාක්කුවෙන් දෙන මුදල්ද? ඒ බෙදා දෙන මුදල්වල අපත් සුළු කොටස්කාරයන් තමයි. එහෙත් ඒ මුදල්, පොදුවේ මේ රටේ ජනතාවගේ මුදල්. පාලකයන් හැටියට අප කරන්නේ; ඒ මුදල් අවශ්‍ය තැන්වලට, ක්‍රමානුකූලව, සාධාරණ අන්දමින් බෙදා හැරීමයි. අප මේවා බෙදා දිය යුත්තේ පුළුවන් තරම් සාධාරණ අන්දමටයි. වැඩි-වැඩියෙන් පඩි දෙන්න කුමක් මේ ආවකට කර මුදලක් සොයා ගැනීමටත්

රටේ සම්පතක් වැඩි වන්න ඕනෑ නේද? ඒ සඳහා, රටට වැඩි-වැඩියෙන් මුදල් ලැබෙන්න ඕනෑ නේද? කෙසේ හෝ සුළු වශයෙන් වන රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කරන්න අපට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ, ජයවර්ධන රජය ගෙන යන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය නිසයි.

මේ රජය ආරම්භ කර තිබෙන මහවැලි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය, අගමැතිතුමා ආරම්භ කර තිබෙන නිවාස යෝජනා ක්‍රමය, ඒ වගේම රජය පවත්වා ගෙන තිබෙන නවීනීකරණ ආලෝක වැඩි කිරීම හා තිබෙන ඒවා වැඩි දියුණු කිරීම නිසා මොකක්ද, සිදු වී තිබෙන්නේ? මේ රටේ ජීවත් වීමේ කිසිම බලපෑමක් තුළින් නැතිව, ක්‍රෝධයෙන් වෛරයෙන් පිපිරෙමින් විප්ලවකාරී විධියට වඩා කළ පිරිසට, 'ජීවිතාත් එපා, මරගෙන මරෙනවා' කියා හිතා ගත් පිරිසට පවා අද අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා, නැවතත් මනුෂ්‍යයන් හැටියට ජීවත් වීම සඳහා රක්ෂා ලබා ගන්න. වෙනත් කිසිම රජයකින් මේ රටේ ජනතාවට නොලැබුණු තරමට, ගත වුණු අවුරුදු 4 තුළ මේ රජය විසින් රැකි-රක්ෂා මාර්ග උදා කර දී තිබෙනවා.

රක්ෂාවක් කියන්නේ මොකකටද? ආණ්ඩුවේ කාර්යාලයක වැඩ කරන එක පමණක්ද? මගේ හැගීමේ හැටියට තමා එය පමණක් නොවෙයි, රක්ෂා හැටියට හැඳින්විය යුත්තේ. පුද්ගලයකුට යම් ආදායමක්, වැඩිපුර ආදායමක් ලබා ගන්න අවස්ථාවක්, වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීමත් රක්ෂා සැපයීමක් වෙතවා. අගමැතිතුමාගේ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය පැන කළා කරන විට බොහොම සන්තෝෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. මට දැන ගන්න ලැබී තිබෙන හැටියට පසුගිය රජයේ මුළු හත් අවුරුදු කාලයටම නිවාස හදා දී තිබෙන්නේ 450 ක්ද කොහේදෝයි. මේ කාලය තුළ—අවුරුදු හතරක මේ කාලය තුළ—ලක්ෂයකට කිට්ටු ප්‍රමාණයක් නිවාස ඉදි කර තිබෙනවා. එමගින් පවුල් විශාල සංඛ්‍යාවකට නිවාස ලැබුණා පමණක් නොවෙයි; තවත් විශාල සංඛ්‍යාවකට රක්ෂාවක් මුදලක් සොයා ගැනීමටත්

අවස්ථාව ලැබුණා. ඒ ගොඩනැගිලි ඉදි කරන්නේ කොන්ත්‍රාත් කරුවන් ලවා වෙන්තට පුළුවනි. සමහර විට ඒවා ඉදි කරන්නේ මහා විශාල ගොඩනැගිල්ලක් වශයෙන් වෙන්තට පුළුවනි. සමහර විට මධ්‍යම පන්තියේ නිවාසයක් වෙන්තට පුළුවනි. කොන්ත්‍රාත් කරුවන් කරන වැඩක් වෙන්තට පුළුවනි. රජයෙන් කරන වැඩක් වෙන්තට පුළුවනි. නමුත් ඒ කෙබඳු ගොඩනැගිල්ලක් වුවත් ඉදි කරන්නට වැඩ කරන මිනිසුන් අවශ්‍යයි. කම කරුවන් අවශ්‍යයි. ගඩොල්, සිමෙන්ති, පරාල, ඊෂ්ප යනාදිය අවශ්‍යයි. අලුත් ගොඩනැගිලි ඉදි වන විට වැඩිපුර ගඩොල් අවශ්‍ය වෙතවා. එකකොට අපේ ප්‍රදේශ වල-මැටි තිබෙන ප්‍රදේශවල-ගඩොල් හදන ස්ථානවලට වැඩිපුර මිනිසුන් වුව මනා වෙතවා. ඒ වගේම යම් තැනක උපකර්මාන්ත ශාලාවක් තිබෙනවා නම් එතැනට වැඩිපුර මිනිසුන් වුවමනා වෙතවා. ගොඩනැගිලිවලට වුවමනා කරන පරල, ඊෂ්ප සපයන විට ලී ඉරන මිනිසුන්ට රක්ෂාව ලැබෙනවා. ඒ වගේම වඩුවන්ට රක්ෂාව ලැබෙනවා. ඔය අන්දමට රජයේ සේවකයන්ට හැර මේ රටේ වැඩ කරන්නට අසවක් තිබෙන ඕනෑම කෙනෙකුට වැඩිපුර මුදලක් අතට ගන්නට වුවමනාවක් තිබෙන ඕනෑම කෙනෙකුට ඒ අවස්ථාව සලසා ගන්නට පුළුවන් වුණා.

යම් කෙනෙක් ගස් ලඹ අංචයක් පාල කළා නම් එයිනුත් සාහෙන ආදායමක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණා. අද නමුත් තාත්සේලා දන්නවා ගස් ලඹවලට ලැබෙන මිල. විදේශ සංචාරකයින් සඳහා සෝටල් ඉදි කර ඒ කර්මාන්තය දියුණු කළේ නාත්තම් අද ගස් ලඹ ගෙඩියක් වත් විකුණා ගන්නට තැනක් නැහැ. අපේ මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන නියෝජ්‍ය ආමතිතුමා අඹවලින් විශාල ආදායමක් ලබා ගන්නවා. බදු අය කරන අංශය තිබෙන්නේ නමුත් තත්සේ යටතේ. සමහර විට ඒ උදවිය ඇමින් පසුගිය වාරයේදී නමුත් තත්සේ අඹ කොපමණ විකුණුවා දැයි අහන්නට පුළුවනි. නමුත් නමුත් තත්සේ අඹ විකුණුවාට වැඩියෙන් නැගී දෙන බව මා දන්නවා.

මේ අන්දමට කරුණු එකින් එක ගෙන අපට පෙන්වන්නට පුළුවනි. සංචාරක හෝටල් ගන සමහර කැලැස්වත් බලන්න එයින් ඇති වූ ප්‍රතිඵල. ඒ අනුව මහන්සි වි වැඩ කරන්නට වුවමනාවක් තිබුණු උදවිය ගිටියා කම අපේ ප්‍රතිපත්තියට නේ ඒ හැම කෙනෙකුටම වැඩක් කර යමක් සොයා ගන්නට අවස්ථාව ලැබුණු බව මා නවතත් පෙන්වා දෙන්නට සතුටයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කාලය ආකුළන අමාරුවක් ඇති වුණේ ලිපිකරුවන් වැනි රජයේ සේවක මහත් වරුන්ට පමණයි. අපි ඒක දැනගෙන ගිටියා. නමුත් මා කී අන්දමට ඒ අයගේ වැටුප් වැඩි කරන්නට නම් අපි වැඩි පුර මුදලක් සොයා ගන්නට ඕනා. ඒ මුදල සොයා ගන්නට නමයි අපි නොයෙක් උදවියට—මේ රටේ ව්‍යාපාරිකයන්ට—නොයෙක් අවස්ථාවල් දුන්නේ සල්ලි හම්බ කරන්නට.

ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා අර පරණ පුරුද්දට සමාජවාදී රටවල් ගැන සඳහන් කළා. නමුත් සමාජවාදී රටවලින් දැන් වෙනස් වී තිබෙනවා. චීනයේ තත්ත්වයන් දැන් හුඟක් වෙනස් වී තිබෙනවා. සල්ලිකාරයෝ තව තවත් පොහොසත් වෙනවාය. දුප්පතා තව තවත් දුප්පත් වෙනවාය ආදී සටන් පඬ කියා මේ රටේ ජනතාව මුළු කල කාලය දැන් අවසානයයි. සල්ලිකාරයින්ට—යමක් කරන්නට පුළුවන් උදවියට—අවස්ථාවක් දුන්නා නොයෙකුත් කමිත්ත ශාලා අති කරන්නට, නොයෙකුත් ව්‍යාපාර ආරම්භ කරන්නට. ඒ උදවිය සල්ලි හම්බ කළා නමයි. නමුත් එසේ හම්බ කළ අතරම එයින් විශල පිරිසකට ප්‍රයෝජනයකුත් ලැබුණා. දැන් අපට රජයේ සේවකයන්ට වැඩිපුර මුදලක් දෙන්නට පුළුවන් වුණේ කොහොමද? විශාල ධනයක් හම්බ කර ගත් අයගෙන් බදු අය කර ඒ මුදල රටේ සඳහා යොදවන්නට අවස්ථාව ලැබුණා. ඒවත් වන අහිංසක පිරිසකගේ යහපත රජයේ සේවකයන්ට සහනය දුන්නේ ඒ මාර්ගයෙන් පමණක් නොවෙයි. නමුත් ඒ උදවියන් කොටස්කරුවන් වුණා මේ පිය වරට.

[ගාමනි ජයසූරිය මහතා]

අද පිරවට බැංකුකරුවන් මේ රටට එනවා. ඇයි එහෙම එන්නේ? ඒ බැංකු අයිතිකරුවෝ මෝඩයෝ නොවෙයි. ඔවුන් බෙහෙම ශූර, දක්ෂ, වෙට්ට පින්තල පිරිසක්. මේ සල්ලි හමිබ කරන්නට එන්නේ සමහරවිට බොහොම තදින් ක්‍රියා කරන, එවැනි වැඩ පිළිවෙලවල් අනුගමනය කරන හිතක් පපුවක් නැති පිරිස්. මේ කුඩා ලංකාවට පැමිණ ඒ අයගේ මුදල් වැඩි දියුණු කර ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන බව, එවැනි වැඩ පිළිවෙලවල් ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් බව ඒ අයට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. එම නිසයි ඒ අය එන්නේ. අපෙන් දක්ෂකම තිබෙන්නට ඕනෑ, ඒ අයට යට නොවෙන්න. අපි අද නිදහස් ජාතියක්. අපි අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යටත් වෙලා නොවෙයි අද ඉන්නේ. “ඔව් වරෙල්ල, ඇවිදින් උඹලා ටිකක් හමිබ කර ගනිල්ලා, නමුත් අපව සූරා කන්නට අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ” කියා කියන්නට අපට ශක්තියක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒ පිළිබඳව සොයා බලා කටයුතු කරන්නට අපට ශක්තිය තිබෙනවා. අද අපි ස්වාධීන, නිදහස් ජාතියක්. සූරාකෑම කරන්න බැහැ, උඹලත් ඕනෑ නම් හමිබ කරපල්ලා අපේ රටටත්, අපේ රටේ ජනතාවටත් ඒ මාගේ යෙන් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නට ඕනෑය කියා අප ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ විශ් වාසය උඩ, මේ රටේ අනාගතයක් තිබෙන වාස කියන හැඟීම උඩයි. මේ රට හරි මාගේ යේ ගමන් කරනවාය කියන අදහස උඩයි ඒ උදවිය මේ රටට එන්නේ.

නොයෙකුත් විදේශීය රටවලින් අපට ආධාර දෙනවා. ලෝක බැංකුවෙන්, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවෙන් සහ නොයෙකුත් රටවලින් අපට ආධාර ලැබෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. මම දන්නවා, සංවර්ධන සභා මැතිවරණය තිබුණු පසුගිය කාලයේදී අපේ සමහර විරුද්ධවාදීන් ගිහින් වේදිකාවල කියා සිටියා, අනේ මේ මුදල් ඇමතිතුමා, මේ ආණ්ඩුව, කෝටි කෝටි ගණන් ණය මුදල් ලබාගෙන තිබෙනව ය, මේක මහා විපතක්ය, හයානක තත්ත්වයක්ය කියා එපමණයි කියන්නේ. ඊට වඩා ඒ ගාන

කියන්නේ නැහැ. මෙය අසාගෙන සිටින සමහර උදවිය ක්ලාන්ත වෙනවා. මේ තරම් මුදලක් ණයට ගත්තාම අපි බංකොලොත් නේද? අපි ණය කාරයෝ නේද කියා හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මන්ත්‍රී වරුනි, ඔව්! සල්ලි දෙන පිරිස්, ලෝක බැංකුවත් අයි. බී. ආර්. ඩී., ඒ. ඩී. බී. කියන ආයතනයක්, අනික් රටවලින් ඒ සල්ලි දෙන්නේ නිකම් සෙල්ලමට නොවෙයි. යම් කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කළාම ඒ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන්නටයි දෙන්නේ. ඒ මුදල් දෙන රටවලත් මේවා ගේ පාර්ලිමේන්තු ඇති, පාලක පිරිස් ඇති. ඒ මුදල් දෙන්නට පෙර අපි ඉදිරිපත් කරන සැලැස්මවල් ඒ මගින් සලකා බලා, ඒ රටවල විශේෂඥයන්ද අපේ වැඩ පිළිවෙලවල් පිළිබඳව සොයා බලන්නට මේ රටට එවා තවදුරටත් සලකා බලා ඊට පසුව තමයි, මහවැලි ව්‍යාපාරය වගේ දේවලට ආධාර දෙන්නේ. එහෙම නැතිව නිකම් ඇස් වසාගෙන දෙනවා නොවෙයි. අපි කරන ව්‍යාපාරය හොඳින් තේරුම් ගෙන, ඒ දෙන මුදල් යම් දවසක ආපසු ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි කියා හැඟීමක් ඇති වුණොට පසුවයි, ඒ මුදල් දෙන්නේ. කාලා බීලා නාස්ති කරන්නට යනවා නම් මේ මුදල් අපට ලබෙන්නේ නැහැ. ඒ දෙන මුදල් ව්‍යාපාරවලට යෙදවීමෙන් පසු එම ව්‍යාපාර සාර්ථක වෙයි කියා හැඟීමක් ඇති කරගෙන, එසේ සාර්ථක වුණොට පසුව, ඒ අය විසින් දෙන ලද මුදල් අපසු ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි කියා විශ්වාසයක් ඇති වුණොට පසුවයි, ඒ ආධාර දෙන්නේ.

අපි පොඩි මිනිසුන් හැටියට යම් ව්‍යාපාරයක් පටන් ගන්නට යනවා නම්, බැංකු වකට ගිහින් යම්කිසි ණය මුදලක් ඉල්ලා ගන්නවා. මේ ඉල්ලා ගන්නා මුදලෙන් කරන්නට යන වැඩය සදහා ණය මුදලක් දුන්නොත් එය ආපසු ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයිද කියා මේ රටේ තිබෙන බැංකු, ඒවායේ පාලක පිරිස් සොයා බලනවා. ඒවා තේරුම් ගන්නට පසුවයි සල්ලි දෙන්නේ. එම නිසා ජනතාව මූල කරන්නට බොරු බේගල් ඇදීම මහා අපරාධයක්. එය කරන්නට එපා. අමාරු තත්ත්වයකටයි අපි කවුරුත් මූලණ දී සිටින්නේ. අපි අරගෙන තිබෙන පියවරවල් නිසා අපට එක්තරා

ප්‍රමාණයක ප්‍රයෝජනයක් ඇති වී තිබෙන බව ගැ. මුදල් ඇමතිතුමා එකීතරව ප්‍රකාශ කළා. නමුත් ඒකෙන් ඔක්කොම හරිය කියා සිතන්නට එපා යයි එතුමා කිව්වා. ඔව්! ලෝකයේ ඇති වී තිබෙන්නේ අර් බුදුකාරී මහා භයානක තත්ත්වයක්. අපි බොහොම කල් පනාවෙන් ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ; ඥානවත්තව ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. නොයෙක් අවස්ථාවල මුදල් අපතේ යවන බව, නිකරුණේ වියදම් කරන බව, හරියට භොරකම් සිදුවන බව මට අසන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඔව්, ඇත්ත. අපි නෑ කියන්නේ නෑහැ. කෝටි ගණන් මුදල් ගෙනල්ලා වැඩ පටන් ගන්න ම එයින් සියයට එකක් කියන්නේ ලොකු ගණනක්. අපි රුපියල් සියයක ව්‍යාපාරයක් ගන්නවා නම්, සියයට එකක් කියන්නේ රුපියලක්. නමුත්, කෝටි ගණනක් කිව්වාම සල්ලි ගොඩක්. මේ අන්දමේ දේවල් තිබෙනවා, අපි පුළු වත් තරම් ඒවා නවත්වන්නට මහත්සි දරන්නට ඕනෑ. ඒක ස්වභාව ධර්මයක්, ඒවා කෙරෙනවාමයි කියා අහක බලාගෙන ඉන්න අපට බැහැ. අපි එහෙම අහක බලා ගෙන ඉන්නෙත් නෑහැ. නමුත් හෙරකම් කෙරෙනවාය කියා මේ ඔක්කොම වැඩ නතර කරන්නත් බැහැ. එමෙන්ම මා හිතන්නෙ නෑහැ, මේ වැඩ ඒ නිසාම වැඩ නවත්වන්න කියා කවිරුවත් කියයි කියා.

අපි සාහෙන ප්‍රමාණයක් මේ රටේ ජනතාවට රක්ෂා ලබා දී තිබෙන නිසා ඒ තත්ත්වය අතින් අයට ඕනෑ නෑහැ කියා වැඩ නවත්වන්න අපට පුළුවන්ද? මේ වැඩ කරගෙන යන්න එපාද, මේ වියදම් යනවාය කියා? මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ, සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ පක්ෂයේ, සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ දූතයා ඇවිත් මෙතැන කිව්වේ මොනවාද? ඒ ජ්‍යෙෂ්ඨ දූතයා ඔය විධියට කපා කරනවා නම්, අපට, රටේ ජනතාවට, ඒ පිරිස කෙරෙහි මොන විශ්වාසයක් තබන්නට පුළුවන්ද? ඔවුන් මේ රට තාස්ති කළා; මේ රට කැවා; මේ භයානක ප්‍රපාතයට රට බැස්සවා. එවැනි පිරිසක් කෙරෙහි අපට විශ්වාසයක් කියන්න ආයෙත් පුළුවන්ද? අළුත් අදහස් විකක් වත් ඉදිරිපත් කළා නම්, මේවා හරිගස්සන්නට පුළුවන් විධියක් එහෙම කිව්වා නම් අපට ඒ ගැන කල්පනා කර බලන්න

තිබුණා. නමුත් මොනවාද කිව්වේ? ඔවුන්ට කියන්න දෙයක් නෑහැ. ඒ මන්ද, මේ රජය අරගෙන තිබෙන ප්‍රතිපත්තිවලට වඩා වෙනස් ප්‍රතිපත්තියක් ගන්නට කටවත් පුළුවන් කමක් නෑහැ.

නමුත් නාන්සේලා දන්නවා අපේ ජාතික සංවර්ධනය, අපේ ජාතික ධනය, කොයි අන්දමට දියුණු වුනාද කියා. 1978 “ග්‍රොස් නැෂනල් ප්‍රොඩක්ට්” කියන එක, නැත්තම් ජාතික වත්කම, සියයට 8.2 කින් දියුණු වුණා. 1978 දී එය සියයට හයයි දශම ගණනකින් වැඩි වුණා. 1980 දී සියයට 5 යි දශම ගණනකින් වැඩිවුණා. මෙක ලෝක වාර්තාවක්. අඩු ගණනේ මේ අවට තිබෙන රටවල් ගැන කල්පනා කර බැලුවාම මේ තරම් ජාතික ධනය වැඩිවූ රට වල් තව ස්වල්පයයි තිබෙන්නෙ. මේ කුඩා ලංකාව, මේ ඉතාමත්ම කුඩා ලංකාව, අතින් රටවල් සිය ගණනක් පරදවලා තිබෙනවා, මේ අමාරු අවස්ථාවේදී. ඒවා හොද වැඩ නොවෙයිද? ඒවා ගැන කල්පනා කරන්නේ නැද්ද? හැමදාමත් අපේ මිනිස්සු පාගාගෙන, කුණු බක්කිවල බස්සවලා තියා ගන්නද කල්පනාව?

අද රටේ ජනතාව දිහා බැලුවාම, නමුත් නාන්සේලාගේ ගම් පලුන්වල ගිහින් බැලුවාම, අපේ තරුණ තරුණියන් හොදට අදිනවා දකින්නට පුළුවන්. හැම එක්කෙනාගේම වාගේ අතේ ඔරලෝසු වක් තිබෙනවා. ඒ අය හොද කම්ස අදිනවා. අපි ඒවා ගැන ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ නෑහැ. පසුගිය කාලයේ, සිරිමාගේ අණවූ කාලයේ, ඒගොල්ලො මොනවාද කළේ? ගමේ කෝපි කඩේ සින්දු කියනවා, බෝක්කුවල ඉදගෙන ඉන්නවා. ඒකයි, කළේ. අද අපි ආඩම්බරයි දකින්න, අපේ ඒ ජනතාව අද සුළුවෙන් හරි දියුණුවෙලා ආත්ම ශක්තියක් ඇතිව, අපිත් මනුෂ්‍යයෝ වෙන්නට ඕනෑ, දියුණු වෙන්න ඕනෑ කියන හැඟීමෙන් යුතුව විකෙන් විකවත් ඉස්සරහට ඒම ගැන. එහෙම කට යුතු කරන්න පටන් ගත්තාම තමයි පුද්ගලයකුට හිතට ධෛර්යයක් ඇතිවෙන්නෙ. මහත්සිවෙලා වැඩ කරන්නට ඕනෑය, සල්ලි විකක් හම්බ කර ගන්නට ඕනෑය කියන හැඟීම ඇතිවෙන්නේ එවිටයි.

[සාමන් ජයසූරිය මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලෝකයේ මේ තරම් අමාරුකම් පවතින්නේ, මේ වාගේ දියුණුවක් අපේ රටේ ලබා ගන්නට හැකි වී තිබෙනවා. කොටින්නේ අපේ රජය ගෙන යන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය නිසයි මේ දියුණුව ඇති වී තිබෙන්නේ. එසේ නැතුව ඉබේ ඇති වුණු දියුණුවක් නොවෙයි. එදා ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා මුදල් ඇමති හැටියට සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ රජයේ කටයුතු කරන කාලයේදී ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙල අපත් ගෙන ගියා නම් රටේ අද තත්ත්වය කොහොමද? එහෙනම් අපේ ජනතාව මෙලකකටත් හාමතෝ මැරිලා. මේ කාරණය අපේ ජනතාව හොඳින් හිතේ තබා ගන්න ඕනා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසුගිය කාලයේ එක අඩුපඩුකමක් දකින්නට තිබුණා. මුදල් ඇමතිතුමාත්, අනික් ඇමතිවරුනුත්, අප කවුරුත් දන්නා කාරණයක් තමයි, රජයේ සේවක පිරිසට මුහුණ පාන්න වී තිබුණු අමාරු තත්ත්වය. එහෙත් දැන් අපට ප්‍රචවන්කමක් ලැබී තිබෙනවා, ඒ පිරිසටත් සාහෙන ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන පරිදි කිසියම් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර දෙන්න. ඇත්ත වශයෙන්ම අප වඩාත් සන්තෝෂ වෙනවා, ඒ පිරිසට තව තවත් වැඩියෙන් දෙන්නට ප්‍රචවන්කමක් ලැබුණා නම්. නමුත් මා අර කලින් කීව්වා වාගේ අපි බෙදා දෙන්නේ මේ මැති—ඇමතිවරුන්ගේ මුදල් නොවෙයි, රටේ ජනතාවගේ බන්ධයයි. වැඩිපුර දෙන්න වැඩිපුර හම්බු කරන්න ඕනා. අපේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර මෙයට වඩා ඒවා දියුණු කරන්න නම්, ජනතාව වැඩි වැඩියෙන් ඒවාට සහභාගි කරවා ගන්න උනන්දුවෙන් වැඩි දියුණු කරන්න ඕනා. ඕනා; කරුණා නිසි ලෙස තෝරුම් ගන්න ඕනා. මේ රටේ දේශපාලන නායකයන්ගේ යයි කියා ගන්නා පිරිසක් සිටිනවා නම්, යම් යම් දේශපාලන පක්ෂවලට බුදුණු පිරිස් සිටිනවා නම්, ඒ පිරිස තමාගේ හිත වත් උදවියට නියම තත්ත්වය පෙන්වා දෙන්න ඕනා. ඒ පිරිස බොරුවෙන් රට වත්තේ නැතුව, වැඩ කටයුතු කඩකප් පල් කරන්නට ඉඩ දෙන්න නැතුව, ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා එන අය සිටිනවා.

ආත්ම ගරුත්වය ගැන හැඟීමක් ඒ අය තුළ ඇති කිරීමටත් මේ රට අප හැම දෙනාටම අයිති රටක්ය යන හැඟීම ඒ හැම දෙනා තුළම ඇති කරවන්නටත් කටයුතු කරන්න ඕනා. ඇත්තවශයෙන්ම මේ රටේ සිටින වැඩ කරන ජනතාව නියම අන්දමට ක්‍රියා කරන්නේ නැති නම්. තාවකාලික ප්‍රයෝජනය පිණිස හොරකම්වල යෙදෙනවා නම්, එහෙමනම් රට දියුණු කරන්න බොහොම අමාරුයි. මෙය ජනතාව තෝරුම් ගන්න ඕනා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප රටට නිදහස ලැබී දැන් අවුරුදු තිස් හතරක පමණ කාලයක් ගත වී තිබෙනවා. එහෙමනම් තවදුරටත් ඒ අධිරාජ්‍යවැදිත්ට බැන බැන ඉදිමේ තෝරුමක් නැහැ. මේ රටේ සෑම කෙනෙක්ම කල්පනා කරන්න ඕනා. අපේ රටේ තිබෙන ප්‍රශ්න මොනවාද, අපේ රටේ ජනතාවට ඇති අමාරුකම් මොනවද කියා. මේ අමාරුකම්, ප්‍රශ්න ඇති වී තිබෙන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද? පාලකයන්ගේ අඩුපාඩුකම් නිසාද? ලෝකයේ වෙනත් රටවල මේ වාගේ ප්‍රශ්න දැනට පැන නැගී නැද්ද? ලංකාවටම පමණක්ද මේ වාගේ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙන්නේ? ලෝකයේ අනිකුත් රටවලටත් ප්‍රශ්න ඇති වීමට තුඩු දුන් හේතූන් උඩම අපේ රටටත් එම ප්‍රශ්න ඇති වී නැද්ද? ඒ රක්ෂීය අපටත් වැදී තිබෙනවාද? ඒවා ගැන සෑම කෙනෙක්ම කල්පනා කරන්න ඕනා.

කොටින්නේ වෙනත් කිසියම් කාලයකට වඩා අපේ තරුණ-තරුණියන්ට රක්ෂා ලැබී තිබෙනවා. 1977 ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරාගේ කාලයේදී—සිරිමා බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව රට පාලනය කරන කාලයේදී—සියයට 24 ක රැකියා නැති පිරිසක් සිටියා. අද තත්ත්වය මොකක්ද? මේ භංගාව සියයට 14-15 දක්වා පහත දමන්නට අපේ රජයට හැකි වී තිබෙනවානේද? මෙය කවුරුත් දන්නා දෙයක්. නමුත් නාන්සේලා ගම් පළාත්වලට ගියාම රණ්ඩා නාන්සේලා ගම් පළාත්වලට ගියාම රණ්ඩා ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා එන අය සිටිනවා.

නමුත් ඒ අයගෙන් ඇහැවීමෙන් තමන් ජීවත්වන ගමේ කොඳි තරම් පිරිසකට රක්ෂා ලැබී තිබෙනවාද කියා, “ඉස්සරට වඩා විශාල පිරිසකට රක්ෂා ලැබී තිබෙනවා තමයි, නමුත් අපිටත් රක්ෂා ඕනෑ” කියා ඒ අය උත්තර දෙනවා. ඒකයි අද පවතින තත්ත්වය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ හැම දෙනෙක්ම තේරුම් ගන්න ඕනෑ, අපේ රට තවත් ඉදිරියට ගෙන යන්න නම්, ජාති ආලයෙන් යුතුව, උනන්දුවෙන් කටයුතු කරන්න ඕනෑ බව. එවිටයි මේ අමාරු තත්ත්වයෙන් රට ගලවා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. ඒ අන්දමට කටයුතු කරගෙන ගියොත්, මේ අමාරුකම් පික පික අඩුවෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. වෙන ක්‍රමයක් නැහැ. අවුරුදු විසි ගණනක් තිස්සේ අපි අර පැරණි ක්‍රමයටම ගමන් කළා. කොන්ට්‍රෝල් කරනවා; මිල නියම කරනවා; කුපන් දෙනවා. ඒ කිසිම දේ කින් හරිගියේ නැහැ. ඒවායින් සිදු වුණේ අමාරුවෙන් අමාරුවට වැටීම පමණයි. එහෙත් බිය නොවී විප්ලවයක් කර මේ රජය ඒ වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කළා. එය තමයි, ගමන් කරන්නට අපට ඉතිරි වී තිබෙන මාර්ගය.

මගේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට ලැබී තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය මදි. එහෙත් මා දන්නවා, තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද කියා. ඒ නිසා ඒ ලැබෙන මුදලින් පුළුවන් තරම් දුරට අපේ ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය ආරක්ෂා කර ගෙන වැඩ කරන්නට මා මහත්සි දරනවා. අපට රුපියල් කෝටි 100 ක් ලැබී තිබෙනවා. එය රටේ මුළු වීද දම වන කෝටි 40 අනුව බලන විට සියයට 2.5 ක තරම පොඩ්ඩක් පමණයි. එහෙත් අපට ඒ වගේ දෙනෙකුක් පමණ අවශ්‍යයි. සියයට 5 ක් වත් ලැබෙනවා නම් අපට තිබෙන අමාරුකම් හුඟක් අඩු කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ඒ සමගම අපි දන්නවා, රටට වෙලා තිබෙන දේ. අපේ විරුද්ධවාදීන් අද අපට නොයෙක් නොයෙක් විධියෙන් වෝදනා කරනවා, මෙපමණ කාලයක් නොමිලයේ ලබා ගන්නට තිබුණු සෞඛ්‍ය පහසුකම් සඳහා අපි අය කරන්නට යනවා කියා.

එහෙත් මේ රජය තිබෙන තුරු කවදාවත් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවන බව මා කියන්න ඕනෑ. අපේ අභිසංක ජනතාවට ලැබී තිබෙන ඒ වරප්‍රසාදය, සෞඛ්‍ය පහසුකම්, තවදුරටත් ආරක්ෂා කරමින්, එමෙන් ම පුළුවන් තරම් තවත් පහසුකම් ලබා දෙමින් කටයුතු කරන්නටයි, අපේ බලාපොරොත්තුව. ඒ නිසා කවදාවත්ම එවැනි තත්ත්වයක් මේ රජය යටතේ ඇති වන්නේ නැහැ.

මේවා ගැන කල්පනා කරන විට අපට නොයෙක් දේවල් ගැන සිහිපත් වෙනවා. ගිය සුමානයේ අපි අලුත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නට ලැහැස්ති වුණා. අපට පෙනී ගියා, මේ රටේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය නගා සිටුවීම ආරෝග්‍ය ශාලා දියුණු කිරීමෙන්ම කවදාවත් කරන්න බැහැ කියා. ඒ වගේම අපේ ආරෝග්‍ය ශාලාවලට ගිය විට පෙනී යන දෙයක් තමයි, ඒවායේ විශාල පිරිසක් සිටින්නේ වලක්වා ගන්නට පුළුවන් අභ්‍යන්තර ඇති කර ගත් අයයි කියන එක. ඒ නිසා ලබන අවුරුද්දේ සිට ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නයි, මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. මගේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ ගැන සාකච්ඡා කරන විට ඒ ගැන වැඩි විස්තරයක් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. අලුත් ක්‍රම ඇති කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ තත්ත්වය ඇති කරන විට බොහොම අමාරු තත්ත්වයක් මට ඇති වන්නේ. මොකද, අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ මේ රට පුරුදු වී තිබෙන්නේ අසනීපයක් වුණම ඉස් පිරිනාලයට යන්නයි. එනැන තමයි, ඒ කටයුතු කරන්නේ. අතික් ක්‍රමයට, ඒ කියන්නේ රෝග වැලැක්වීමේ ක්‍රමයට, මෙතෙක් කල් තිබුණේ කුඩම්මයේ සැලකිල්ලයි. ඒ නිසා දැන් ඒ තත්ත්වය කණපිට හරවන්න සිදු වී තිබෙනවා. නියම සෞඛ්‍ය සම්පන්න ජාතියක් ඇති කරන්න අපට පුළුවන් වන්නේ ඒ අනුව කටයුතු කළොත් පමණයි කියා අපට දැන් පෙනී ගොස් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මිට වඩා තමුන් තාන්සේගේ කාලය ගන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මුදල් ආමතිතුමා මට සැහෙන මුදල් ප්‍රමා

[ශ්‍රී ලංකා ජනසමාජවාදී ජනරජයේ මහල]

කියා කේ දී තිබෙනවා. එය මදි තමයි. එහෙත් අමාරු තත්ත්වය අනුව එතුමා සමග මා අමනාප නැහැ. සෞඛ්‍ය කියන එක වෙත දෙයක් වගේ නොවෙයි. කවුරු හෝ අසනීප වී ඉස්පිරිතාලයට ගියාම එතන ඒ අවශ්‍ය කරන දේවල් තිබුණේ නැත්නම් ඒ මිනිහට යකා පේනවා. වෙත දෙයක් වගේ කල් දමන්න බැහැ. සමහර දේවල් වගේ “මේ අවුරුද්දේ මේ කොටස කරමු; අනික් කොටස අනික් අවුරුද්දේ කරමු” කියා කල් දමන්න බැහැ. මිනිහෙක් අසනීපයක් වී පැමිණී විට අවශ්‍ය ප්‍රතිකාර කරන්න බැරි නම් අපට කියන්න බැහැ. “දැනට මේ මේවා නැහැ. තව මාස 6 කින් එන්න” හෝ “දැන් අසනීප වෙන්න එපා; තව මාස 6 කින් නැත්නම් අවුරුද්දකින් අසනීප වෙන්න” කියා. එහෙම කිව්වට හරියන්

නේ නැහැ. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ඉතාම වැදගත් අමාත්‍යාංශයක්. සෞඛ්‍යය නැත් නම් සංවර්ධන වැඩ කරන්න බැහැ. කරල වැඩකුත් නැහැ. මිනිසුන් වික මැරී ගියොත් කාටද කරන්නේ? ඒ නිසා මෙය ඉතාම වැදගත්. ඒ සමගම මා තේරුම් ගෙන තිබෙනවා, ඇති වී තිබෙන අමාරුකම් ගැන. අපි මේ අමාරුකම් මධ්‍ය යේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේත්, ජනතාවගේත් සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබාගෙන ජනතාව පිට වැඩිපුර බර නොදමා ජනතාව ආරක්ෂා කරන්නට අපට කරන්නට පුළුවන් හැම දෙයක්ම කරන්නට ක්‍රියා කරනවා. මේ වැදගත් අවස්ථාවේදී මට වචන ස්වල්ප යක් කළා කරන්නට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන තමුත්තාන්සේලා සියලු දෙනාටම ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කළාව මෙයින් හමාර කරනවා.

* * * * *

[දැනට මා කටයුතු සඳහා 1981 නොවැම්බර් 17 වන අතහැරවෑද නිල වාර්තාව බලන්න.]
 [நிகழ்ச்சித் தொடரை 1981 நேரவாழ்பார் 17, செவ்வாய்க்கிழமை அதிகார அறிக்கையிற் பார்க்க.]
 [For continuation of Proceedings, see OFFICIAL REPORT for Tuesday, 17th November 1981]

මෙහි දැනට මා කටයුතු සඳහා 1981 නොවැම්බර් 17 වන අතහැරවෑද නිල වාර්තාව බලන්න. [நிகழ்ச்சித் தொடரை 1981 நேரவாழ்பார் 17, செவ்வாய்க்கிழமை அதிகார அறிக்கையிற் பார்க்க.] [For continuation of Proceedings, see OFFICIAL REPORT for Tuesday, 17th November 1981]

4

සමස්ත ප්‍රකාශන මධ්‍යස්ථානයේ සභාපතිවරයාගේ අනුමැතියෙන් පමණක් ප්‍රකාශනයක් පිටවිය හැකිය. සභාපතිවරයාගේ අනුමැතියෙන් පමණක් ප්‍රකාශනයක් පිටවිය හැකිය.

1981 වසරේ 11 මාසයේදී

ප්‍රකාශන මධ්‍යස්ථානයේ

මුද්‍රණය

ප්‍රකාශනයේ මුද්‍රණය සම්බන්ධව ප්‍රකාශන මධ්‍යස්ථානයේ සභාපතිවරයාගේ අනුමැතියෙන් පමණක් ප්‍රකාශනයක් පිටවිය හැකිය. සභාපතිවරයාගේ අනුමැතියෙන් පමණක් ප්‍රකාශනයක් පිටවිය හැකිය.

1981 වසරේ 11 මාසයේදී
ප්‍රකාශන මධ්‍යස්ථානයේ

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in the Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of HARVARD.

not later than

Monday, 26th November 1981

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී

කොළඹ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන් මිල දී ලබාගත හැකිය